

பராசரஸ்ம்ருதி.

பிராமணை கருத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்

முதலானவர்களுக்குக் கலியுகதர்மத்தைப்பற்றி

ஜனமூதல் இறுதிவரைக்கும்

ஆசாரம், நித்தியகர்மம், ப்ராயச்சித்தம்,

சூகம், முதலியவற்றை

விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட.

பராசர மாதவீய முதலான அநேக வ்யாக்கியானங்களை யனுஸரித்து

உ. வே. வித்வான், ஆரீர்-சச்சம்பாடி,

தேசிகாசாரியரால்,

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

கே. அனந்தாசாரியரால்,

சென்னை :

ஸ்ரீ கீகேதன அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

Registered Copy-Right.

நிலை ரூ. 1-4-0. நபாஸ்கார்ச் 0-3-0.

R. SUBRAHMANYA VADHYAN
BOOK-SELLER & PUBLISHER
KALPATHI, PALGHAT

விளம்பரம்.

புஸ்தகம் வேண்டுவர்கள் சென்னப்பட்டணம் பைராகிமடம் பின்பக்கம் போலீசு ராகவாசாரியர்தெருவு ௧௧-8, கெ. அனந்தாசாரியரிடத்தில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

தசோபநிஷத், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 45-பவுன் காகிதம் ரூ. 5-0-0. தபால்கூலி 0 8-0.

50-பவுன் காகிதம் ரூ. 6-0-0. விசுபுஸ்தகம் ஆய்விட்டது.

வந்தநபாஷ்யம் புருஷஸூக்தம் ஸ்ரீஸூக்தம் பூஸூக்தம் கீனாஸூக்தம் நாராயணஸூக்தம், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களைப் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

பகவத்கீதை கிரந்தசுலோகம் தமிழ்சுலோகம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-0-0. தபால்கூலி 0-3-0.

ஷட ஷட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 0-12-0. 0-2-0.

கல்கிபுராணம், (தசாவதாரத்தில் கடைசி அவதாரம்) ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருந்து தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு கலியுக விசித்திரத்தையும் அக்ரமத்தையும் சொல்லப்பட்டு யிருக்கிறது. படத்துடன் ரூ. 0-12-0. தபால்கூலி 0-2-0.

சந்தரகாண்டம் ப்ரதி சுலோகத்துக்கு தமிழ் அர்த்தமும் ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.

தைத்திரீய உபநிஷத் ப்ரதிபதம் சங்கர, ராமாநுஜ பாஷ்யம் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு ரூ. 1-4-0, 0-4-0.

ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யம் ப்ரதிபதத்துடன் } ரூ. 1-8-0. தபால்கூலி 0-4-0.
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு நல்லகாகிதம்

ஷட மட்டகாகிதம்	1-4-0.	„	0-4-0.
தேசிகப்ரபந்தவ்யாக்கியானம்	3-0-0.	„	0-5-0.
தெங்கலை குருபரம்பராப்ரபாவம்	0-12-0.	„	0-3-0.
பாஞ்சராத்நிரம் பராசரஸம்ஸிதை	1-4-0.	„	0-4-0.
108 உபநிஷத் கிரந்தவிபி மூலம்	4-0-0.	„	0-5-0.
நாலாயிரப்ரபந்தம்	2-0-0.	„	0-5-0.
திருமாலேப்ரதிபத வ்யாக்கியானத்துடன்	0-12-0.	„	0-2-0.
பெரியதிருமொழி வ்யாக்கியானம்	4-0-0.	„	0-14-0.

இந்த புஸ்தகம்தவிர இதரபுஸ்தகம் வேண்டுமானால் வாங்கி அனுப்பப்படும். ப்ரஹ்மஸூத்ரம், அதாவது வேதாந்தசூத்திரம் சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, நீலகண்டர் முதலான ஸம்ஸ்க்ருத பாஷ்யங்களை மதத்ரய வித்வான்களைக் கொண்டு பிரதிபதத்துடன், தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நல்ல காகிதத்தில் ராயல் ஸைஸில் அச்சிட்டுவருகிறது. சந்தாவாய் சேர்ந்தவர்களுக்கு பாரம் 1 க்கு 1 அணு வீதம் மொத்ததிரயம் ரூ. 3-0-0. தபால்கூலி 0-6-0. அட்வான்சு அனுப்பவேண்டும்.

அக்டோபர்மீக்குப் பிறகுவாங்குவோர்களுக்கு ரூ. 4-8-0. தபால்கூலி 0-6-0.

4-மாசத்துக்குள் பூர்தியாய்விடும் ப்ரதிமீசம் அச்சுபோட்டவரைக்கும் அனுப்பப்படும்.

கெ. அனந்தாசாரியர்.

ஸ்ரீரஸு. முகவுரை.

பரமகாருணிகனாய் ஸ்ரீமஃவதியான வரஜைவரஸுஷன் “ஊ
வஹுதா ஸுதஸுவேஹுதாநஃ வரஜைவரஸுஷன்” என்கிறபடியே
வஹுதாநஃ தனக்குச்சேஷமாய் தானிட்டவழக்காயிருக்கிற
படியை சுநாஜிபாயயாஸுஷன் என்கிறகணக்கிலே உறக்கந்
கொண்டு உணராதொழியவே, அறியாதன அறிவிக்கும் அத்தன
தன் ஸஹஜ ஸம்பந்தங்கொண்டு ரக்ஷிக்க விரகுபார்த்து “ஸாஸநா
வாஸ”மென்கிறபடியே தன் ஞானஞான வேதத்தைக் கொடுக்க

அவைதான் ஊவரஜைவரஸுஷன் சுநாஜிபாய மிருந்தமை கொண்டு
சுநாஜிபாய் சுநாஜிபாய் காலஜீவிகளான வேதநர் திறத்தில் பயன்படாததை
யறிந்து தஹுதா ஸுதஸுவேஹுதாநஃ வஹுதாநஃ ஸுதஸுவேஹுதாநஃ
தத்தில் தானும் சுநாஜிபாய் வஹுதாநஃ வஹுதாநஃ வஹுதாநஃ
தான். அவைகளில் வரஜைவரஸுஷன் வரஜைவரஸுஷன் வரஜைவரஸுஷன்
ரஜைவரஸுஷன் அருளிச்செய்த வரஜைவரஸுஷன் திறத்தில் மிருந்தமை
லன்றிக்கே சுநாஜிபாய் வஹுதாநஃ என்கிறபடியே கலியுகத்தி
லுபயோகப்படத் தகுந்ததாயால் அத்தஸுஷன் கீர்வாணபாஷையி
லிருப்பதால் ததஜீவிகளுக்கு மெளதிலறிவுண்டாகும்பொருட்டு தமிழ்
ழில் மொழிபெயர்த்துத் தாத்பரியம் எழுதப்படுகிறது, இதில் புத்தி
மரந்தியத்தாலே தேனும்பிழையுளவேனும் பெரியோர்கள் பொறுப்
பது கடனையென்று கூடுவெனச் செய் வரஜைவரஸுஷன்.

பராசரர் சரித்திரம்.

தாவிப்புவனங்கள் தாளிணைகுட்டிய தந்தையுந்திப்பூவிற்பிறந்த
சதுமுகனுக்கு ஜயேஷ்டபுத்திரான வஸிஷ்டமகாரிஷிக்குப் புத்திர
ரானசக்தியென்பவரிடத்திலுதித்ததவோநிதியான பராசரபகவான்
தன்னுடைய பிதாவை யோரரக்கன்கொன்றநிமித்தியமாகக்கோபங்
கொண்டு ராக்ஷஸரையெல்லா மொழிக்கும் யாகம்செய்கிறவரையில்
புலஸ்தியரோடுகூட வஸிஷ்டர் அவ்விடம்வந்து தத்வங்களைச்சொல்
லியவர் கோபத்தை சமீப்பித்து அவ்விருவரும் இவருக்கு ஸுதஸுவே
ராணங்களைச் செய்யும் திறமையையும் வரஜைவரஸுஷன் தாரணம் பண்
னும் சக்தியையும்வரமளித்தவுடனிறத்தஸுஷனையும் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுரா

ணம் முதலிய மற்ற அனைக்காரந்தங்களையும் செய்து தமது புத்திராரயும் பரமபுருஷ வைதாரூபமாயுமிருக்கிற வ்யாஸரைமுன்னிலையாகக்கொண்டு பூவதிட்டித்தார். இன்ன மிவருடைய பெருமைகளை விஷ்ணுபுராணம் முதலிய விடங்களில் பாக்கக்காணலாம்.

அவதாரிகை.

வேதங்கள்ஒருபுருஷனுல்செய்யப்படாததாகையாலும், சப்தங்களுக்கு ஸ்வபாவத்தில் தோஷங்களில்லையே யாகிலும் புருஷ ஸம்ஸ்யப்ரியுதமாக டேரஷஸம்ஸாரவையுண்டாகையா லின்வகளுக்கு தக ஸம்ஸ்யாய் நமான டேரஷங்களில்லையாகையாலும், அவைகள் சுயீயரோநங்களேயன்றி சுநயீயரோநவாமங்க ளயிகமாயிருப்பதாலும் அவ்விருபாகங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து எளிதில் ஸ்ரீமாயாகச்செய்த சூவவாகுங்களை ப்ரோணமாகக் கொள்ளவேண்டுகையாலும், ஸாக்ஷாதிஸ்ரீமாயங்களுக்கு “யவெதுகிம்வதிநாஸவடிசுதகஸேஷஷஜம்” என்றும் “ஸதேஹாவாவ்யாஸஃபாராஸாஸாஸ” என்றும் வெவெடிகபூலிசியில்லாமையாலும் இவைகளே ப்ரோணகே மென்பது ஸம்ஸ்யாரம் இந்தஸூதியில் சூவாரகாணமென்றும்புராயஸிதகாணமென்றும் இரண்டுகாண்டங்களும் பன்னிரண்டு சுயூராயங்களும் ஐந்துற்றியெழுபத்துமுன்று ஸ்லோகங்களு மடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றில் முற்பட சூவாரங்களைச் செய்யவேண்டியபடியால் கூறுமிடத்தில் அவைகள் முன்று அத்தியாயங்களால் முற்படக்கூறப்பட்டு அவ்வாசாரந்தவறுதலால் புராயஸித மாவஸூகமாகையால் லது பிற்பட ஒன்பது அத்தியாயத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ர ஸ் து.

ப ரா ச ர ஸ் ம் ரு தி யி ன்

அ ட் ட வ ணை.

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

க	ருஷிகள் வ்யாஸரிடம்சென்று கலியுகதர்மத்தைக்கேட் டது	க
க	ருஷிகளைக்குறித்து எனக்கு ஸம்பூர்ணமாகத்தெரியா து: என் தகப்பனானைக்கேட்கவேணுமென்று வ்யா ஸர் சொன்னது	க
உ	ருஷிகளும் வ்யாஸரும்சேர்ந்து போய்பதநிகர்ப்ரமத் தில் பராசராப்பார்த்து வணங்கிஸ்துதித்தது	க
க	குசலப்ரஸ்ரம்செய்து கொண்டது வ்யாஸர், எனக்குதர்மோபதேசம்செய்யுமென்று பரா சராக் கேட்டது	க0
ச	இதுவரையில்தான்கேட்ட தர்மசாஸ்த்ரத்தை யநுவதித் தது	கக
	இதுவரையில்கேட்ட தர்மங்கள் யுகாந்தரவிஷயமென் னுதல்	க2
	அந்த தர்மங்கள் கலியுகத்தில் அழிந்துபோனபடியால் இப்போததுஷ்டிக்க யோக்யமரணதர்மங்களைச் சொல் லுமென்று கேட்டது.	கரு
ரு	நீர்கேட்ட தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேனென்று பராசரர் ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது	க௧
	தர்மநீர்ணயம்செய்கிற ஸ்ம்ருதி கர்த்தாக்கள் யுகங்கள் தோறும் அவதரிக்கிறார்களென்பது	க௨
சு	வேதம்நித்யமென்றும், அதிற்சொல்லிய தர்மங்களை கல் பங்கள்தோறும் மதுஉபதேசிக்கிறாரென்னுதல்	௨0
	யுகங்கள்தோறும் அவ்வவ யுகங்களுக்குத்தக்கபடி தர்ம ங்கள் வெவ்வேறென்னுதல்	௨௧
	யுகாநுஸாரியான தர்மக்களின்னதென்னுதல்	௨௨
	அந்தந்த யுகங்களிலதுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மசாஸ்திரங்க ளின் விவரம்	௨௩
எ	யுகபேதத்தினால் தோஷியுடன் ஸம்பந்தித்தவைகளை விடில் விவரம்	௨௪
	யுகபேதத்தினால் தோஷஸம்பர்கத்தின் விவரம்	௨௫
	யுகபேதத்தினால் சாபங்கள் பலிக்கும்காலம்.	௨௬
	மல்லவாயுகங்களிலுள்ளவர் தாநம் செய்துகொண்டிருக்	௨௭

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

அ	அந்தந்த தானங்களுக்கு உத்தமமத்யமாதமவ்யவத்ஸதை கலியில் தர்மம் முதலியவை நஷ்டமாய்ப்போனவிதம் யுகங்கள் தோறும் சரீரவலிவினவிதம்	உக கௌ கௌ
க	கலியுகத்தில் தர்மங்கள் அற்பமாயினும் பிராமணர்கள் ஆசாரஹீனர்களாயினும் அவர்களை நீதிக்கக்கூடாதெ ன்பது யுகாதுஸாரமாகப்பூர்விகர்ச்சன் சொன்ன தர்மங்களை யா லோசித்து இந்த யுகத்திற்குப் யோகியாகவ்ருத்தபரா சரர்மொழிந்த தர்மங்களைச் சொல்லுகிறேனென்று ப்ரதிஞ்ஞை செய்தல்	கக கச கௌ கக சௌ சௌ
கௌ	எல்லோருக்கும் ஆசாரம் முக்கியமென்பது ஆசாரமுள்ளவன் துன்பமுருனென்பது ஷட்கர்மங்களின் ஸ்வரூபம் அதிதிஸ்வரூபந்ரூபணம்	கௌ கௌ கௌ சௌ
கக	அதிதிபூஜாவிதி அதிதியைப் பூஜியாவிடில் தோஷமென்பது	சௌ சௌ
கௌ	ஸத்பாத்ரத்தில்தானம்செய்யவேணுமென்பது அதிதியைப்பரீக்ஷைசெய்யக்கூடாதென்பது. ஸதாசாரமுள்ளவன் அதிதிவேதாத்யயனம் செய்கிறவன் இம்மூவரும் நித்யம்பூஜிக்கத்தக்கவர்களென்பது.	சௌ சௌ சௌ
கக	வைஸ்வதேவத்திற்கு முன் ஸந்நியாவி பிகைக்கு வந் தால் அவனுக்கு பிகையிடும் விதம் பிகையின் பரிமாணம். பிகையிடும் விதம். ஸம்பத்துள்ளவனு மதிதியாவாளென்பது.	கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ
கச	வைஸ்வதேவத்திற்குமுன் வந்த ஸந்நியாவிக்கு பிகை யிடாமை தோஷமென்பது. வைஸ்வதேவம்செய்யாவிடில் தோஷமென்பது.	கௌ கௌ கௌ
கௌ	அதிதி பூஜையின் பலம். போஜநகாலத்திலுள்ள சில நியமங்கள். எல்லோரும் பிகையெடுக்கக்கூடாதென்பது. கூத்திரியன் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும் விதம்.	கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ
கக	கப்பம்வாக்குகிற விதம். வைஸ்வவ்ருத்தி. சூத்ரவ்ருத்தி. சூத்ரின்விற்கவேண்டியவஸ்துக்கள்.	கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ கௌ
கௌ	சூத்ரன் செய்யத்தகாத கார்யங்கள்.	கௌ

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கௌ	இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்போகிற தர்மங்களின்ன தென்பது. இந்தயுகத்திலட்ராற்றமணன் தன் தர்மங்களை முடித்துக் கொண்டுவ்யவஸாயம் செய்யலாமென்பது.	க உ
----	--	--------

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

௧௮	வ்யவஸாயம் செய்யும் ப்ராமணன் க்ருஷபங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விதம்.	௩
	பின்பவன் செய்யவேண்டிய க்ருத்யம்.	௫
	பயிரிடும்பிராமணன் களத்தில் வந்தவர்களுக்குப் பிச்சையிடவேண்டுமென்பது.	௬
௧௯	பிராமணன் விற்பனைசெய்யத்தக்கவஸ்துக்கள்.	௭
	உழவினால் நேரிடும்பாபம்.	௮
௨௦	அதைதாநத்தினால் போக்கிக்கொள்ள வேணுமென்பது.	௧௦
	தனக்கு வந்த தானியத்தை விபாகம் செய்யவேண்டும் விதம்.	௧௨
	கூத்திரியன் பயிரிடலாமென்பது	
	வைசியனும் சூத்திரனும் பயிரிடுதல் வியாபாரம் செய்தல் முதலியவைகளைச் செய்யலாமென்பது	௧௩
	சூத்திரனுக்குத்விஜயிஸ்ருஷைமுக்கியமென்பது.	௧௪

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

௨௧	நான்குவர்ணஸ்தர்களுக்கும் ஆசௌசக்ரமம்	௧
௨௨	தூர்மரணதேசாந்தரமரணங்களில்	௧௦
௨௩	பல்முளைப்பதற்கு முன்னம்மரித்தால்	௧௨
	ஸ்ராவபாதங்களில்	௧௩
	ஸ்ராவபாதப்ரஸவங்களின் விவரம்	௧௪
	ஸம்ஸ்காரபேதத்தினாலாசௌசபேதம்	௧௫
௨௫	வயதைப்பற்றின ஆசௌசம்	௧௬
	பிரம்மசாரிக்கும் அக்நேஹாதரிக்கும் தீட்டில்லை யென்பது	௧௭
௨௬	ப்ரஸவாசௌசவிஷயம்	௨௨
௨௭	தீட்டுக்கு முன்னெடுத்துவைத்த த்ரவ்யத்துக்குத் தீட்டில்லை யென்பது	௨௫
	தீட்டுக்குள் தீட்டுவந்தால்வேறு தீட்டில்லையென்பது	௨௭
	யுத்தத்தில் மரித்தவனுக்குத் தீட்டில்லையென்பது	௨௮
௩௦	யுத்தத்தில் மரித்தவனுடைய ப்ரசம்ஸை	௨௯
	அநாதப்ரேதத்தைவகித்தால் தீட்டில்லையென்பது	௩௦
	ப்ராம்மணபிதேதத்தை அனுகமனம்செய்தவனுக்குவிதி	௩௧
௩௨	கூத்திரிய பிரேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௧
	வைச்யபிரேதத்தைப் பின் சென்றவனுக்கு	௪௨
	சூத்ரப்ரேதத்தைப் பின்சென்றவனுக்கு	௪௩
௩௩	சூத்திரனுக்கு உபசாரம்சொல்லவேண்டியகாலம்	௪௫

ஆசாரஸங்க்ரகம்.

௩௪	பல்தேய்தல்
௩௫	ஸ்நானம்செய்தல்

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்

- கக வஸ்திரம் தரித்தல்
 ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்தல்
 ஸந்தியாவந்தனவிதி
 கூஅ தர்பணம்செய்யும்கிரமம்
 ச௦ மானயசிராத்தவிதி
 சிராத்தத்தில் பிராமணர்களின் நீயமம்

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

நாலாவது அத்தியாயம்.

- சக தூக்குபோட்டுக்கொண்டிறந்தவனுடைய தூர்கதி க
 அவனுக்குத் தீட்டும்கிரியைகளுமில்லையென்பது க
 அவனைத் தூக்கினவர்களுக்கும் தகநம் செய்தவர்களுக்
 கும் பிராயச்சித்தம் கூஅ
 சஉ கோபிராமணர்களால் மரித்தவனைத் தூக்கிக் கொளுத்
 தினவர்களின் பிராயச்சித்தம் ச
 ஸம்பர்க பிராயச்சித்தம். எ
 சக பெண்டிகள் ருதுஸ்நாநம் செய்தபிறகு பர்தாவுடன் சே
 ரவேணுமென்பது கஉ
 சச பர்தாபிழைத்திருக்கும்போது ஸ்திரீ உபவாஸம்முதலிய
 வீரதங்கள் செய்யக்கூடாதென்பது கச
 கர்பத்தை யழித்தவளைப்பற்றி கக
 சரு ஷேத்திரம் பிரதானமென்பது உ௦
 சக டள்ளைகளின் விவரம் உஉ
 பரிவித்தி பரிவேத்தாக்களின் பிராயச்சித்தம் உக
 பெரியவன் பிரயோஜனமற்றவனானால்பரிவித்தி தோஷ
 மில்லை யென்பது உரு
 சஎ தமயனுக்குக் கலியாணமாகாமல் தம்பிக்குக் கலியாணம்
 கூடாதென்பது உஎ
 பெண்களுக்குப் புநர்விவாகம் உஅ
 விதவையான ஸ்திரீபதிவ்ரதையாயிருந்தால் அநந்தபுண்
 ணியமென்பது உக

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

- சஅ நாய்கடித்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் க
 ரு௦ சண்டாளாதிகளினால் தூர்மரணமடைந்தவனை ஸம்ஸ்கா
 ரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம் க௦
 ருக புநர்தாகவிதி கஉ
 ருஉ அக்கிணை ரத்ரியின் புநர்தாக பிரகாரம் சக

பக்கம்.

விஷயம்.

சுவாகம்.

ஆரவது அத்தியாயம்.

௩௪	பகழிகளைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩
௩௪	எலி பூனை முதலியவைகளைக் கொன்றவனுக்குப் பிராயச் சித்தம்	௩
௩௪	நாற்கால் ஜந்துக்களைக் கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩௬
௩௪	சில்பிசுத்திரன் முதலியவர்களைக் கொன்றவனுக்கு பிரா யச்சித்தம்	௩௬
௩௪	வைச்யவதபிராயச்சித்தம், சூத்திரவதபிராயச்சித்தம் சண்டாளவதபிராயச்சித்தம்	௩௭
௩௬	சண்டாளனுடன் பேசினதற்கு பிராயச்சித்தம்	௨௦
௩௬	சண்டாளனுடன் தூங்கினதற்கும் வழிநடந்ததற்கும் பிராயச்சித்தம்	௨௨
௩௬	சண்டாளனைப் பார்த்ததற்கும் தொட்டதற்கும் பிராயச் சித்தம்	௨௩
௩௬	சண்டாளன் கிணற்றில் நீர்குடித்ததற்கு பிராயச்சித்தம்	௨௪
௩௭	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த நீர் குடித்ததற்கு பிரா யச்சித்தம்	௨௫
௩௭	சண்டாளன் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் நெய் முதலியவை குடித்ததற்கு பிராயச்சித்தம்	௨௬
௩௭	சண்டாளன் என்னத்தைப் புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	௩௦
௩௭	சண்டாளன் தெரியாமல் வீட்டிலொளித்திருந்தால் அத ற்கு பிராயச்சித்தம்	௩௧
௩௭	சண்டாளனோடு ஸகவாஸம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித் சித்தம்	௩௨
௩௭	வீட்டிற்குள் சண்டாளன் நுழைந்தால் அதற்கு பிராயச் சித்தம்	௩௩
௩௭	விருணத்தில் புழு வைத்தால் அவ்னுக்குப் பிராயச்சித் தம்	௩௪
௩௭	மரணகாலத்தில் நீர்பந்திக்கக்கூடா தென்பது	௩௫
௩௭	மயிர், புழு இவைகளுள்ள அன்னத்தைச் சுத்திசெய்யும் விதம்	௩௬
௩௭	நாய் முதலியவை பார்த்து போஜனம் செய்யக்கூடா தென்பது	௩௭
௩௭	அதிகமான அன்னத்தைக் காகம் முதலியவை தொட் டால் அதற்கு சுத்திசெய்யும் விதம்	௩௮
௩௭	காகம் தீண்டினநெய்பால் முதலியவைகளை சுத்திசெய் யும் விதம்.	௩௯

௪ - வது அத்தியாயம்.

௪௨	பாத்திரங்களின் சுத்தி கிரமம்.	௪
௪௨	குளம் கிணறு முதலியவைகளின் சுத்தி கிரமம்.	௪

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

௭௩	கன்யகாநிலக்ஷணம்.	௪௨
௭௪	ரஜஸ்வலைகள் ஒருவர்க்கொருவர் தொட்டுக்கொண்டால் பிராயச்சித்தம்.	௧௦
௭௫	ரஜஸ்வலைகளின் சுத்திக்ரமம்.	௧௬
௭௬	பாத்ரசுத்திக்ரமம்.	௨௪
௮௦	ஆபத்காலத்தில் தர்மானுஷ்டாநக்ரமம்.	௩௬

எட்டாவது அத்தியாயம்.

௧	கோவதம் செய்தவன் பின்பு செய்யவேண்டும் விதம்.	௧
	மூர்க்கணாப் பரிஷத்தில் சேர்க்கக்கூடாதென்பது	௩
௨	பரிஷத்தின் ஸ்வரூபம்.	௭
௪	மூர்க்கர்கள் பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கூடாதென்பது.	௧௬
௭	ராஜாவினதுமதியினால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்பது.	௨௮
௮	பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டிய இடம்.	௩௦
	கோவதபிராயச்சித்தம்.	௩௬

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

௧௧	பசுக்களைத்தொழுவத்தி லடைப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லையென்பது.	௧
	கோவதத்தில் அவாந்தரபேதம்.	௨௨
௧௨	வதபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௧௨
	வதபேதங்களின் விவரம்.	௪
௧௩	தண்டபிரமாணம்.	௧௦
	அடித்தபின்வழுந்து புல்தின்றால் பிராயச்சித்தமில்லை யென்பது.	௧௧
௧௪	கர்ப்பம்தரித்தபசுவைக்கொன்றவனுக்குப்பிராயச்சித்தம்.	௧௩
௧௫	சிபாதநமென்கிற கோவதத்தில் அவாந்திரபேதத்தினால் பிராயச்சித்தபேதம்.	௧௭
௧௬	அடிக்கப்பட்டபசு ஆறுமாசம் பிழைத்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லையென்பது.	௧௮
௧௭	தடிமுதலியவைகளினால் அடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௨௫
௧௮	கோவதத்தில் நிமித்தபேதம்.	௩௦
௧௯	ஸ்தலபேதத்தினாலும் மரணபேதத்தினாலும் பிராயச்சித்தபேதம்.	௩௫
௨௨	கோவதத்தைப்பார்த்தவர்களுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௪௬
௨௩	ஒருகோவை அனேகர் சேர்ந்துகொன்றால் அதற்கு பிராயச்சித்தம்.	௪௮
௨௫	கோவதத்தை மறைக்கக்கூடாதென்பது.	௫௮

பக்கம்.

விஷயம்.

சுலோகம்.

க0 - வது அத்தியாயம்.

உக	அகம்யாசமநபிராயச்சித்தம்.	க
	சாந்த்ராயணவிதி.	உ
உ௭	சண்டாளஸ்திரீயைப்புணர்ந்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௫
உ௮	தாய் உடன்பிறந்தாள் முதலியவர்களைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க
உக	தாசி, பசு முதலியவற்றைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம்.	கச
க0	சண்டாளனைப்புணர்ந்தஸ்திரீக்குப் பிராயச்சித்தம்.	க௭
க௨	பலாத்காரத்தினால் புணரப்பட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	உச
க௩	ஸாந்தபநவிதி.	உ௭
க௪	வியபிசாரம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	உ௮
க௫	பரபுருஷனுடன் சேர்ந்து ஒடிப்போனவள் திரும்பிவீட்டிற்கு வந்தால் பிராயச்சித்தம்.	க௯

கக - வது அத்தியாயம்.

க௬	அமேத்தியம் தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க
க௭	நிஷித்தாந்நபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	ச
க௮	பூனைமுதலியவை மோந்த அன்னத்திற்கு சுத்திசெய்யும்விதம்ஊ ஒரு பந்தியில் சாப்பிடுக்போது ஒருவன் ஆபோசனம் செய்தபின் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க௯
	வெங்காயம் முதலியவை தின்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	க௯
சக	ஆபத்காலத்தில் சூத்ராந்நபோஜனத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ0
	தாஸாதிகளிடத்தில் தயிர் பால் வாங்கலாமென்பது.	உக
	தாஸாதிகளின் விவரம்.	உ௨
ச௨	நீசஜாதியின் பாத்திரத்திலிருந்த தயிர் பால் சாப்பிட்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	உ௫
ச௩	பஞ்சகவ்யவிதி.	உ௮
ச௫	எச்சில் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	ச0
	சலம் சிடந்த கிணற்றின் ஜலத்தைக்குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	சக
ச௭	பரமாகரதன் முதலியவர்களின் வீட்டில் சாப்பிடக் கூடாதென்பது.	ச௫
ச௭	அவர்களின் விவரம்.	ச௭
ச௮	பிராமணனையவமானம் செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	௫க
ச௯	ஸங்கரபிராயச்சித்தம்	௫௫

கஉ-வது அத்தியாயம்.

சக	வார்த்தி, மைதுநம், கௌரம், துஸ்வநம், இவைகளில் பிராயச்சித்தம்.	க
	மலமூத்ராதிபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	உ
கௌ	அக்ரி, ஜலம் இவைகளில் விழுந்துமீண்டவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	ஐந்துவிதமான ஸ்நானம்.	கௌ
கௌ	தும்பினால் வலக்காதைத்தொடவேணுமென்பது.	கௌ
கௌ	சூத்ராந்தபக்ஷணதிகள் பிராயச்சித்தம்.	கௌ
	ஸூத்ராந்தபக்ஷணத்தில் பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	சாப்பிடும்போது பேசக்கூடாதென்பது.	கௌ
	பந்தியில் சாப்பிடும்போது தான் முன்னே எழுந்திருக்கக்கூடாதென்பது.	சக
கௌ	கிரகஸ்தன் செய்யவேண்டும் கிருத்தியம்.	சச
கௌ	கோசர்மலக்ஷணம்.	சௌ
கௌ	பூமியைஅபகரித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்.	கௌ
கௌ	ரஜஸ்வலை ஒதுங்கவேண்டும் தினம்	கௌ
	சண்டாளன் முதலியவர்களுக்கு இவ்வளவுதூரம் ஒதுங்கவேணுமென்பது	கௌ
கௌ	பெண்டாட்டிபைப்பார்த்து மாதாவென்று சொன்னவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	தூர்பிராமணன் அன்னத்தை புசித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	கிரகஸ்தன் ரேதஸ்கவநம் செய்துகொண்டால் பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	பிரம்மஹத்தி செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	கன் குடித்தவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
	பொன் திருடினவனுக்கு பிராயச்சித்தம்	கௌ
கௌ	இந்த தர்மசாஸ்திரத்தை நியமமாக எல்லோரும் அத்தியயநம் செய்யவேண்டுமென்பது.	அக

பராசரஸ்ம்ருதியின்

அட்டவணை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

பராசரஸ்ம்ருதி.

முதல் அத்தியாயம்.

ஆசாரகாண்டம்.

கயா தொஹிஷெஸௌமெ நெவஹாராவநாயெ |
வ்யாஸகெகாநுஜீவீ நஹபுஹநுஷயீபுரா ||
ஜாநுஷாணாஹி தயஜ-ஃ வத-ஃஜாநெநகௌயுமெ |
ஸௌவாஹாராயயாவஹவஹத்யவதீஸுத ||

அதாதோஹிமஸைலாக்ரே தேவதாருவநாலயே
வ்யாஸமேகாக்ரமாஸீந மப்ருச்சந்நருஷய:புரா.

மாநுஷாணம்ஹிதம்தர்மம் வர்த்தமானேகலெளயுகே
ஸௌசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுத. உ.

(இதன்பொருள்.) முன்னொருகாலத்தில் மகரிஷிகளெல்லாம்
தேவதாரு மரங்களால் நிறைந்த இமயமலையில் ஒரேமனதாய் உட்
கார்ந்துகொண்டிருக்கும் வியாஸரைப்பார்த்து ஓ ஸத்யவதீ குமா
ரே ! இந்தக்கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு ஹிதமான தர்மத்தையு
ம் சுத்தமான வாசாரத்தையும் கிரமப்படி சொல்லுவீரென்று
கேட்டார்கள்.

தயு-கயாஜ-நிவாக்யௌ ஸஸிஷெஜாநுஷயீபுரா ||
வ்யு-கயாவஹாராதஜாஸு-திஸு-திவிஸாரடி ||

நவாஹம்ஸவ-ஃ தகவஜ-ஃ கயாயஜ-ஃவஹாஜ-ஃ |
கஸுகவிநெவபுஷ்பவஜ-ஃ வ்யாஸஸு-தொ-ஸு-வீசு ||
தச்ச்ருத்வாமுநிவாக்யந்து ஸஸிஷ்யோகந்யர்கஸந்நிப:
ப்ரத்யுவாசமஹாதேஜாஸ்ம்ருதிஸ்ம்ருதிவிஸாரத: உ.

நசாஹம்ஸர்வதத்யஜ-ஃ தம்தர்மம்வதாம்யஹம்
ஆஸ்மத்பிதைவப்ரஷ்டவ்யஇதிவ்யாஸஸு-தொ-ப்ரவீத். ச.

(இ-ள்.) விஷயர்களோடு கூடியும் அந்நிக்கும் சூரியனுக்கும் சமா
னமானவராயும் அதிக தேஜோவானாயும் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இவை
களை யுணர்ந்தவராயும் பாசரருக்கும் புத்திரராயுமிருக்கிற வியா
ஸர் அந்த நிஷிதனின் வாக்யத்தைக்கேட்டு நான் எல்லாத்தத்வக்
களை யுமுணர்ந்தவனல்லேன். எவ்வண்ணம் தர்மமுநாக்கக் கட
வேன் வன் பிதாவைமே கெளுங்கள்ளன்று பதில்சொன்னார்.

ததஸ்யேஷ்யஸ்யஸ்யே யஜு-தக்யாய-காங்குணி||

ஸுஷிம்வ்யாஸம்வாஸவ்யு-த்யுமக்யாவேஷரிசாஸு-தம்||

ததஸ் தேருஷபஸ்ஸர்வே வதர்மதத்வ-தகாங்குணி||

ருஷிம்வ்யாஸம்புரஸ்க்ருத்ய கத்வாபதரிசாஸ்ரமம்.

சு.

(இ - ள்) சிறகு அம்முனிவர்க ளெல்லாரும் தர்மத்தினுண்
மை மப்பொருளை யறியவிரும்பினவர்களாய் வியாஸமகரிஷியை முன்
னிட்டுக்கொண்டு பதரிசாஸ்ரமத்தை நோக்கிச்சென்று.

நாநாவஸு-தாசீண-ம் வயுவ-வெஷர-முக்ய-தம்||

நஜீவ்யஸ்யவெணாவே-தம் வுண-தீச்ய-வாஸஸாஸி-தம்||

ஜுமவகூழிநாஜாய-ம் ஷேவதாயதநாவ்ய-தம்||

யகூதமாயவ-வலி-வெஷ-தம் நு-தமீ-வெதர-முக்ய-தம்||

நாநாபுஷ்பலதாசீர்ணம் பலபுஷ்பைபரலங்க்ருதம்

நஜீப்ரஸ்ரவனோபேதம் புண்யதீர்தோபஸோபிதம்.

சு.

ம்ருகபகூழிநாதாட்யம் தேவதாயதநாவ்ருதம்

யகூதநந்தர்வஸித்தைதஸ்சக்ருத்தகிதைரலங்க்ருதம்.

எ.

(இ - ள்) (அந்தபதரிசாஸ்ரமம்)அனேகம் புஷ்பக்கொடிகளால்
நிறைந்தும் பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலு மலங்கரிக்கப் பட்டதா
யும் ஆறுகளோடும் மலையருவிகளோடும் கூடினதாயும் பரிசுத்த
தீர்த்தங்களால் விளங்குகிறதாயும், மான்களுடையவும் பகழிக
ளுடையவும் சப்தங்களால் பூர்ணமாகவும் கோயில்களால் சூழப்
பட்டதாயும் யகூதர்கள் கந்தருவர் சித்தர்கள் இவர்களுடைய
ஆடல்பாடல்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் விளங்குகிறது.

தஸிநுஷிஸஹாஜயெ-ஸகிவ-தம்வாஸாஸம்||

ஸவாவ-நம்ஹா-தஜா-மகி-வ்ய-மணாவ்ய-தம்||

ஸ்ரீ - தாஜெஜா நவாயஜ - ஃவாவலிஷாஃகாஸ்ரீவாஸ்யா |
மாதீ - யாமள தீயாஸ்ரீ தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - தாஜே ||

கரு - துவி - ஃஷாஸ்ரீவாஸ்யா - ஃவாவலிஷாஃகாஸ்ரீவாஸ்யா |
ஸ்ரீ - தா - தவாஸ்யாஸ்ரீ - தாஜேஜாஜவாஸ்யா - துயெவவ ||
ஸ்ரீ - வஸ்யா - தாஜேஜா - ஃவாவலிஷாஃகாஸ்ரீவாஸ்யா |
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

ஸ்ரீ - தாஜேஜா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

அத்ரேர்விஷ்ணுஸ்ரீ - ஸம்வர்தாத்தகூடா - தங்கிரஸ்ஸ - ததா
ஸ்ரீ - தா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

ஆ - பஸ்தம்பக்ருதா - தர்மா - ஸ்ரீ - வஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

(இ - ள்.) மனு - வசிஷ்டர் - காசிபர் - கர்க்கர் - கௌதமர் -
உசநஸ் - அத்திரி - விஷ்ணு - ஸம்வர்தர் - தகூடர் - அங்கிரஸ் - சாதா
தபர் - ஹரீ - தர் - யாக்யவல்க்யர் - ஆ - பஸ்தம்பர் - சங்கர் - லிகிதர் - காத்தி
யாயனர் - பிரசேதஸ் இவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதிகளை
நானறிந்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ - தாஜேஜா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

ஸ்ரீ - தாஜேஜா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

(இ - ள்.) தேவரீரால் ஒதுவிக்கப்பட்ட வேதார்த்தங்களும் -
கிருதம் திரேதா முதலிய யுகங்களின் தர்மங்களும் எனக்கு மறக்க
வில்லை.

ஸ்ரீ - தாஜேஜா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

ஸ்ரீ - தாஜேஜா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||
கா - துயா - தவாஸ்யா - தாஜேஜா - தயாவுளஸ்ரீவாஸ்யா - துயெவவ ||

(இ - ள்.) பிரமன் விஷ்ணு ருத்திர னிம்மூவரும் ச்ருதி வம் ருதிகளி னார்த்தங்களை நிச்சயிக்கிற மறுமுதலியவர்களும் கல்பங் கள்தோறும் நாசம் உத்பத்திகளோடு கூடியிருக்கிறார்கள்.

கடுஜெஜெஸங்குதயுமெ தெதுதாயாம்புரஜெதுஜெஸு
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராந்துகுளயுமெ||

தயஜெத்தேசும்க்ருதயுகே த்ரேதாயாம்புரமமுத்ஸ்ருஜெத்
த்வாபரேசுலமேகந்து கர்தாரந்துகலெளயுகே உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பாபிஷ்டனிருக்கும் தேசத்தையும்
திரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் கிராமத்தையும் துவாபரயுகத்தில்
அவனுடைய குலத்தையும் கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனையும்
விடவேண்டும்.

கடுதெஸும்குஷணாஜெவெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராந்துகுளயுமெ||

க்ருதெஸும்குஷணாதேவத்ரேதாயாம்புரமநரச
த்வாபரேத்வந்நமாதாய கலெளபததிகர்மண உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்திற் பாபியோடு வார்த்தை சொல்வதா
லும், திரேதாயுகத்தில் அவன் மேல் படுவதாலும், துவாபரத்தில்
அவனின்னம் வாங்குவதாலும், கலியில் பாபம் செய்தாலும் பதித
னாகிறான்.

கடுதெதுதானிகஸூவ ஸெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராந்துகுளயுமெ||

க்ருதேதாத்குணிகஸூப ஸ்த்ரேதாயாம்புரபிர்நிநை
த்வாபரேசைகமாஸை கலெளஸம்வத்ஸரேணது உரு.

(இ - ள்.) பெரியோர்கள் சபித்தால் க்ருதயுகத்தில் தகூ
ணத்திலும், திரேதாயுகத்தில் பத்து நாளிலும், துவாபரயுகத்தில்
ஒரு மாஸத்திலும், கலியுகத்தில் ஒருவருவத்திலும் பலிக்கும்.

கலிமஜுகடுதஜாநு தெதுதாயாம்புரஜெது
அவரெகுகுமெகெது கடுதாராந்துகுளயுமெ||

அபிகம்யக்ருதேதாநம்த்ரேதாஸ்வாஹுபதீயதே
த்வாபரேயாசமாநாயஸையாதீயதேகலெள உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் கொடுப்பவன் யாசகனிருக்குமிடத்
திற்சென்றும், திரேதாயுகத்தில் யாசகனை வரவழைத்தும், துவா

மணர்களுக்காகவும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காகவும் ஆரம் பிக்கப்படுகிறது.

வதுண-பாடிவிவண-பாநா ஜாஹ்ரொய-பவாஹகி

சுவாரஹ்ஷு-பெஹாநாஹ் வவெஹ-பவாஹ்ஷு-பவஹி

சதுர்ணமபிவர்ணநா மாசாரோதர்மபாலக:

ஆசாரப்ரஷ்டதேஹாநாம் பவேத்தர்ம:பராஹ்மக: ௩௭.

(இ - ள்) நான்கு வர்ணங்களுக்கும் ஆசாரமே தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆசாரமில்லாத தேகமுடையவனுக்கு தர்மம் பலப்படாது.

ஷடூ-பாஹிரதொகித்யம் டேவதாதியிவ-புஜகி

ஹுதஸௌஷ்ட-தஹு-ஜாநா ஸ்ராஹ்ணொநாவலீகி

ஷட்கர்மாபிரதோநித்யம் தேவதாதிதிபூஜக:

ஹுதஸௌஷ்டமதுபுஞ்ஜாநோ பராஹ்மணோநாவஸீததி ௩௮.

(இ - ள்) யஜனம் முதலிய ஆறு தொழிலில் எக்காலத்திலும் சிரத்தையுள்ளவனாகவும் தேவர் அதிதியிவர்களைப் பூஜிப்பவனும் ஹோமம்பண்ணினமீது ஹவிஸ்சை சாப்பிடுகிறவனுமான பிரம ணன் துன்பப்படான்.

ஸ்யு-பாஸாந-ஜவொஹொஜொ டேவதாநாஹ்ஷ-புஜநா

சூகியு-பவெஸு-பெஹுஷடூ-பாணிஷிநேஷிநே

ஸந்த்யாஸ்நாநம்ஜபேஹோமோ தேவதாநாஞ்சபூஜநம்

ஆதித்யம்வைஸ்வதேவம்ச ஷட்கர்மாணிதிநேதிநே ௩௯.

(இ - ள்) ஸ்நானத்தோடுகூடின சந்தியாவந்தனம் ஜபம்ஹோ மம் தேவதாபூஜை அதிதிபூஜை வைச்வதேவம் இவையாறு கரு மங்களும் பிரதிதினமும் செய்யவேண்டியது.

ஹ்ஷொவாயதிவாநெஷொ 2-பவ-பவணி தவவவா

ஸ்யு-பாஸாந-ஜவொஹொஜொ ஸொகியிஸு-பஸு-புஜ: ||

இஷ்டோவாயதிவாதேவஷ்டோயாமுர்க:பண்டிதவவவா

ஸம்ப்ராப்தோவைஸ்வதேவாந்தேஸாதிதிஸ்ஸவர்கஸங்க்ரம: ௪0.

(இ - ள்) மித்திரனாலும் சத்துருவானாலும் தெரியாதவனாலும் தெரிந்தவனாலும் வைச்வதேவத்தின்முடிவில் வந்தவனெவனோ அவனை-சுவர்க்கத்தை யடைவிக்கும் அதிதி.

உருராயொவமதஸ்யாஹம் வெஸுஜெவஉவஸித் |
கதிரிந்தவிஜாநீயா நாதிரிவேருஜாமத் ||

தூரார்த்வேபகதம்ஸ்ரார்தம் வைஸ்வதேவஉபஸ்திதம்
அதிதிம்தம்விஜாநீயா ந்நாதிதிஃபூர்வமரகத்: சக.

(இ - ள்.) வெகுதூரம் வழிநடந்து வருந்திவைச்வதேவ கா
லத்தில் எவன் வருகிறானோ அவனே அதிதியென்றறிய வேண்டும்
முன்வந்த வனதிதியாகான்.

நெகமுரீணஜதிரிம்ஸம் மஹீ தகஜாஹ |
கதிரிஜாமதொயஸா தஸாஜதிரிர்ஹுதெ ||

நைகக்ரமீணமதிதிம்ஸம் ருஹ்ணீதகதாசந
அநித்யமாகதோயஸ்மா த்தஸ்மாததிதிருச்யதே சஉ.

(இ - ள்.) ஒரேகிரமத்திலிருப்பவனை யொருபேராதமதிதியாக
வெண்ணக்கூடாது. தினந்தோறும் வருகிறதில்லையாதலால் அவ
னுக்கு அதிதி என்று பெயர் வந்தது. திதியென்றால் தினம்.

கதிரிந்ததூஸம்ப்ராஹ் வகுஜயெஸுஸாமதாநா |
கவயுஸாஸநபுஜாமதொ வாகுஷாஸநநவ ||

ஸுஜயாஹநாநொந வியபுஸொதரொணவ |
மஹ்ணொநயாமொநவ்யுதிஜுதாஜயெஸுமஹீ ||

அதிதிம்தத்ரஸம்ப்ராப்தம் பூஜயேதஸ்வாகதாதிநா
அர்க்யாஸநப்ரதானேந பாதப்ரக்ஷாளநேநச
ஸ்ரத்தயாசாந்நதானேந ப்ரியப்ரஸோத்தரேணச
கச்சந்தம்சாறுயானேந ப்ரீதிமுத்பாதயேத்தக்ஹீ சச.

(இ - ள்.) அந்த வைஸ்வதேவகாலத்தில் வந்த அதிதியை குச
லப்பிரசனம் முதலியதுகளாலும் அர்க்யம் அந்நம் இவைகளை
கொடுப்பதினாலும். கால் கழுவுகிறதினாலும் சிரத்தையோடு அந்
னமிடுவதாலும் பிரியமாகக்கேட்டுபதில்சொல்வதாலும், பேசுகிற
வனைப்பின் செல்வதினாலும் கிரகஸ்தன் பிரீதியுண்டு பண்ணி பூசக்
கக்கடவன்.

கதிரியஸுஹுஸொ மஹாகுஷுதிரிவகதெ |
விதாஸஸுநாஸுந்தி டுஸவஷாணிவஹ ||

காஷ்டஹாரஸஹஸ்ரேண வ்யதகூஹஸாதேநவா
கதிரிய-ஸூஹஸ ஸஸூஹொரோகிரய-கஃ॥

அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸோ க்ருஹாத்ப்ரதிநிவர்த்ததே
பிதரஸ்தஸ்யநாஸ்தந்தி தஸவரஷாணிபஞ்சச
காஷ்டபாரஸஹஸ்ரேண க்ருதகும்பஸாதேநச
அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸஸ்தஸ்யஹோமோநிரர்தகஃ சக:

(இ - ள்.) எவனுடைய வீட்டில் அதிதி தன்னாசை நிறைவேறு
மல் திரும்பிப்போகிறானே. அவனுடைய வீட்டில்பதினைந்து வரு
ஷம் பித்ருதேவதைகள் அன்னம் வாங்குகிறதில்லை. எவன் வீட்
டில் வந்த அதிதியின் ஆசை நிறைவேறவில்லையோ, அவன் ஆயி
ரம்பாரம் கட்டைகளைக்கொண்டும் நூறுகுடம் நெய்யைக்கொ
ண்டும் ஓமம் செய்தபோதிலும் அது பயன்படாது.

ஸுக்ஷெத்ருவாவயெஜீஜம் ஸுவாடுத்ருநிக்ஷிவெஶநா
ஸுக்ஷெத்ருவஸுவாடுத்ருவஹுஷுத்ருநவியஸூகி॥
ஸுக்ஷேத்ரேவாபயேத்பீஜம் ஸுபாக்ரேநிக்ஷிபேத்தநம்
ஸுக்ஷேத்ரேசஸுபாத்ரே சஹ்யுப்தம்தந்நவிநஸ்யதி சள

(இ - ள்.) நல்ல பூமியில் விதைகளை விதைக்கவேண்டும்; நல்ல
பாத்திரத்தில் தானம் செய்யவேண்டும்; நல்ல பூமியிலும் நல்ல
பாத்திரத்திலும் செய்யப்பட்டது கெட்டுப்போகிறதில்லை.

நவ்யெஹஜாத்ருவாரணநஸூய்யாயஸூததயா
ஹ்யுஜ்யெஶ்யெஹெவஸவ-ஹெவ்யெஹிஸஃ॥

நப்ருச்சேத்கோத்ரசரணே நஸ்வாத்யாயம்ஸ்ருதம்ததா
ஹ்ருதயேகல்பயேதேவம் ஸர்வதேவமயோஹிஸஃ சஅ.

(இ - ள்.) அதிதியாக வந்தவனுடைய கோத்திரத்தையும்
ஆசாரத்தையும் வேதத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் கேட்கவேண்
டியதில்லை. அதிதி - எல்லாதேவதைகளுடைய ஸ்வரூபர் என்ப
தொன்றையுமே மனதில் வைக்கவேண்டியது.

கவ-ஹஸூவ்யகீவி ப்ரோஹ்ய-ஹஸூகியிஸ்யா
வெஹ்யாஸூரதோநிக்ஷுத்ருயஃபஹ்யாஹிநே॥

அபூர்வஸஸுவ்ரதீவி ப்ரோஹ்யபூர்வச்சாதிகிஸ்ததா
வேதாப்யாஸாதோநித்யம் த்ரயஃபூஜ்யாதிகேநே॥ சக

(இ - ள்.) எவன் குடை குதிரை இதுகளுடன் அதிதிபாக வந் தானே-அவனைபாதரித்தவன்-பாணையிலேறி சம்பத்தோடு கூடிய விந்திரபதத்தை யடைவன். ஆதலாலதைபவன் விசாரிக்கவேண் டியதில்லை.

வெஸுபெவக்யுதவ்வாவம் ஸகோலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
நஹிலிக்ஷுக்யுதவ்வொஷ்வெஸுபெவ்வொஹிதம் ||

வைஸ்வதேவக்ருதம்பாபம்ஸக்தோபிக்ஷுவ்வய்வொஹிதம்
நஹிலிக்ஷுக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்வய்வொஹிதம் ||சு.

(இ - ள்.) வைஸ்வதேவம் செய்யாததாலுண்டான பாவத்தை பிக்ஷுகர் போக்கடிப்பார்கள்-பிச்சையிடாததாலுண்டானதோஷ த்தை-வைஸ்வதேவம் போக்காது.

கக்யுக்ஷாவெஸுபெவ்வாதம் ஹம்ஜதெயேஜாதயஃ |

தெஷாஜநநஹம்ஜீத காகயோநிம்ஹஜநிதே ||

கக்யுக்ஷாவெஸுபெவ்வாதம் ஹம்ஜதெயேஜாதயஜாஃ |

ஸவெ-தெநாக்யாநி காகயோநிம்வஜநிதே ||

அக்ருத்வாவைஸ்வதேவந்து புஞ்சதேயேத்விஜாதயஃ

தேஷாமந்நம்நபுஞ்ஜீத காகயோநிம்வஜநிதே

அக்ருத்வாவைஸ்வதேவம்து புஞ்ஜதேயேத்விஜாதயஃ

ஸர்வேதேநிஷ்பலாஜ்யேயாஃபதந்திராகேஸம்சௌ

||சு.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணர்கள் வைஸ்வதேவம் செய்யாமல் போஜனம் செய்கிறார்களோ. அவர்களுடைய அன்னத்தை புஜித் தக்கடாது. அப்படி புசித்தவர்கள் காக்கையாக பிறப்பார்கள். எந்த கெட்ட பிராமணர்கள் வைக்ஷதேவம் செய்யாமல் போஜ னம் செய்கிறார்களோ. அவர்கள் பயனற்றவர்களாய் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.

வெஸுபெவ்வஹிநாயெசுதியெஷுநவஹிஷ்யுதாஃ |

ஸவெ-தெநாக்யாநி காகயோநிம்வஜநிதே ||

வைஸ்வதேவஹிநாயேஆதித்யேநபஹிஷ்க்ருதாஃ

ஸர்வேதேநரகம்யாந்தி காகயோநிம்வஜநிதே

||சு.

(இ - ள்.) எவன் வைக்ஷதேவத்தை விட்டும் அதிதிபூஜை செய்யாமலுமிருக்கிறானோ, அவர்களெல்லாரும் நரகத்தையடை கிறார்கள்; காக்கையின் சன்மத்தையும் அடைகிறார்கள்.

வாவொவாயபிவணாஸொ விபுஷுவித்யவாதாகுஃ|
வெஸுஷெவெதாஸம் ப்ராபு ஸோதியிஸும-ஸங்குஜஃ||

பாபேபாவயதிசண்டாளோவிப்ரக்ந:பித்ருகாதாகு:
வைபுஷுதேவேதுஸம்ப்ராப்தஸ்ஸோதிதிஸ்வர்க்கஸங்க்ரம: ௧௮.

(இ - ள்.) பாபிஷ்டனாக விருந்தாலும் கர்மசண்டாளனாயிருந்
தாலும் பிராமணர்களைக்கொன்றவனாயிருந்தாலும் தகப்பனைக்கொ
ன்றவனானாலும் வைச்வதேவகாலத்தில் வந்தவன் சுவர்க்கத்தை
படைனிக்கும் அதிதியாவன்.

யொவெஷிதஸிராஹுஷெயொஹுஷெஷுகிணாஜாஸஃ|
வாஜவாஷுகாஸுலிக்ஷாதுஷெரக்ஷாஸுலிஹுஜதௌ||

யோவேஷ்டிதஸிராபுந்தேயோபுந்தேதகிணமுக்:
வாமபாதகரஸ்தித்வாதத்வைரக்ஷாமஸிபுஞ்சதே ௧௯.

(இ - ள்.) எவன் தலையில் துணிசுற்றிக்கொண்டு போஜனம்
செய்கிறானோ-எவன் தெற்குமுகமாக புஜிக்கிறானோ, எவன் இடது
கையையுமிடதுகாலையு முன்றிக்கொண்டு புஜிக்கிறானோ-அப்படிப்
பட்ட போஜனத்தைராக்ஷஸர்கள் செய்கிறார்கள்.

சுபுதாஹுநய்யாநா யத்ருஷெஷுவராஜிஜாஃ|
தம்ப்ராஜாஷுணயெபுரா ஜாவொரஹதபுஷொஹிஸுஃ||

அவ்ரதாஹ்யநதீயாநா யத்ரபைக்ஷசமாத்விஜா:
தம்க்ராமம்தண்டயேத்ரா ஜாசோரபக்தப்ரதேதாஹிஸ: ௨௦.

(இ - ள்.) எந்தக்கிராமத்தில் பிராமணர்கள் விரதங்களை பனு
ஷ்டிக்காமலும் வேதமோதாமலுமிருக்கிறார்களோ - திருடர்களு
க்கு அன்னமளித்தவந்த கிராமத்து ஜனங்களை ராஜா தண்டிக்க
வேண்டும்.

க்ஷத்ரியொஹிபுஜாராஜநுஸஸவாணிஷுஷுணவாநு|

நிஜிஷுத்யவாஸெநுநாநி கதிதிஸுஷெஷுணவாஸுயெசு||

க்ஷத்ரியோஹிப்ரஜாரஞ்ஜந்ஸஸ்த்ரபாணி:ப்ரதண்டவாந்
நிர்ஜித்யபரஸைந்யாநிக்ஷிதிம்தர்மேணபாலயேத் ௨௧.

(இ - ள்.) க்ஷத்திரியன் பிரஜைகளிடத்தில் அன்புள்ளவனாய்
ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டு சத்துருக்களையடித்து ஜயித்து, பூமி
யை தர்மத்தால் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

புஷ்பமாத்ரம்விக்ருயாந்முலச்சேதம்நகாரயேத்
மாலாகாரஇவாராமேநயதாந்காரகாரக:

(இ - ள்.) உப்பு தேன் எண்ணை தயிர் மோர் நெய் பால் இவைகளை நான்கு வர்ணங்களுக்குள் சூத்திரன்விற்கலாம். அதி னால் அவனுக்கு தோஷமில்லை.

५५.

முற்றிற்று.

கூடு.

R.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானே உழுது பயிர் செய்தாலும் அல்லது வேறொருவர் பயிர் செய்து தான் சம்பாதித்து வந்தாலும். அந்ததானியங்களால் பஞ்சமகாயக்யங்களைச் செய்யக்கடவன் அல்லது வேறொருவருக்குக்கொடுத்து செய்விக்கக்கடவன்.

சிவாரஸாநவிக்ரேயாவிக்ரேயாயாநுதஸூஜாஃ
விபுரெஸுஷ்வாயிபாபுதபுணகாஷாஜிவிசுயஃ॥

திலாரஸாநவிக்ரேயாவிக்ரேயாதாந்யதஸ்ஸமாஃ

விப்ரஸ்பைவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம் எ.

(இ - ள்.) பிராமணன் - எள்ளு-ரஸவர்க்கங்க ளிவைகளை விற் கக்கடாது-அப்படி அவசியம் விற்கவேண்டுமானால் தானியங்களு க்குத் துல்யமாகில் விற்கலாம் இந்த விருத்தி பிராமணனுக்கு உரி யது. புல் கட்டைமுதலியவற்றை விக்கிரயம் செய்யலாம்.

புராஹணஸூதபுஷிங்குராநாநஹாஷாஷ்வாபுயாகி
ப்ராஹ்மணச்சேத்க்ருஷிம்குர்யாந்மஹாதேவாஷ்வமவாப்துயாத் ஏற.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானேயுழவு செய்து பயிரிட்டால்மஹா தேவாஷ்த்தையடைவன்.

ஸாவதரெணயதாபுஷ்வாசீஸூஜாபுயாகி
சுயொஷ்வெநகாஷேநததெகாஷேநநவாஹமீ॥

ஸம்வத்ஸரேணயத்பாபம்மத்ஸ்யகாதீஸமாப்துயாத்
அயோமுகேநகாஷ்டேநததேகாஷேநலாங்கலீ அ.

(இ - ள்.) ஒரு வருஷகாலமாய் மத்ஸ்யங்களைக்கொன்ற சூத்தி ரன் எவ்வளவு பாபத்தையடைவனோ அந்த பாபத்தை கலப்பை யெடுத்த பிராமணன் இலும்பை முளையிற்கொண்ட கட்டையால் ஒரே தினத்தில் அடைகிறான்.

பாஸகோஷ்வாசீஸூஜாபுயாகி
சுயொஷ்வெநகாஷேநததெகாஷேநநவாஹமீ॥

பாஸகோமத்ஸ்யகாதீசவ்யாதச்சாகுநிகஸ்ததா
அதாதாகர்ஷகச்சைவ பஞ்சைதேஸமபாகிநஃ க.

(இ - ள்.) வலைவீசுகிறவன் - மத்ஸ்யங்களைக்கொல்லுகிறவன் - வேடன் - பகடிகளைக்கொல்லுகிறவன் தானம் செய்யாமற்பயிரிடு பவன்-இவர்களைவரும் சமமானபாவமுள்ளவர்கள்.

வருகூர்ஸ்கிவாஹம் ஸிவாஹகாதுகிரிக்ரகாநு|
கஷ்டக்ஷயபஜே நஸவக்ஷாவெஃவ்ரூபுதெ||

வ்ருகூர்ஸ்கிவாஹம் பித்வாஹத்வாதுக்ரிமிகீடகாக்
கர்ஷகக்ஷயஜேஞ்ஞஸர்வபாபைப் ப்ரமுச்யதே

௧௦.

(இ - ள்.) விருகூங்களை வெட்டியும் பூமிபைப்பினந்தும் புழு
பூச்சிகளைக்கொண்டும் பயிரிடுகிறவன் களப்பிச்சையிடுவதால் எவ்
லாப்பாவத்தையும் போக்கடிக்கிறான்.

யொநடிஷாஸிஜாதிஹ்யாராஸிஜகுஹ்வாமதஃ|
ஸவொராஸுஹ்வாவியெஷாஸுஹ்வம் தவிநிதி-ஸௌ||

யோநதத்யாதத்திஜாதிப்யோராஸிமூலமுபாகதஃ
ஸசோரஸ்ஸபாபிஷ்டோப்ரஹ்மக்ரம்தம்விநிந்திஸேத்

௧௧.

(இ - ள்.) யாதொருவன் தானியாசியினருகிலுடகார்த்து பிரா
மணர்களுக்கு தானம் செய்யவில்லையோ அவன், திருடன்-அவனை
பாவி-அவனை பிரம்மஹத்தி செய்தவனாகச்சொல்ல வேண்டும்.

ராஜேஷ்வாதுஷ்வாமுஷ்வாநாஹ்வகவிஸகா|
கிரிஸ்தாமஸுஹ்ணாநாஃ க்யுஷிங்குவநுஷ்வாஷ்வாக்||

ராஜேஷ்வாதத்வாதுஷ்ட்பாகம்தேவாநாம்சைகவிம்சகம்
திரிம்ஸத்பாகம்ப்ரஹ்மணாநாஃக்ருஷிம்குர்வந்நதோஷ்பாக் ௧௨.

(இ - ள்.) ஆறில் ஒருபாகம் அரசர்களுக்கிடும் தேவதைக
ளுக்கு இருபத்தொன்றிலொருபாகமிடும் முப்பதில் ஒருபாகம்
பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்தும் பயிர் செய்பவன் தோஷமடைய
மாட்டான்.

கூத்ரிபோபிக்ருஷிம்க்ருத்வாதேவாந்விப்ராம்ச்சபூஜயேத்
வெஸுஸு-குஷுஸுபாகாநா-தூஷிவாணிஜுஸிஸு-க||

கூத்திரியோபிக்ருஷிம்க்ருத்வாதேவாந்விப்ராம்ச்சபூஜயேத்
வைஸ்யஸு-குத்ரஸ்ததாருர்பாத்க்ருஷிவாணிஜ்யஸிஸ்பகம் ௧௩.

(இ - ள்.) கூத்திரியனும் பயிர்செய்து. பிராமணர்-தேவதைக
னிலைகளைப் பூசிக்கக்கடவன் வைசியனும் குத்திரனும் பயிர்வர்த்
தகம் சித்திரவேலைகளைச்செய்து தேவாதிகளுக்கு பூஜைசெய்யக்
கடவர்கள்.

விக்ஷு-கூர்ஸு-தஸ-குஷு-அஜிஸு-ஸு-குஷு-யொஜி-தாஃ|
ஹ்ணு-ஸு-யாஷு-ஸு-வெ-நிரய-யாஜி-ஸு-ஸு-யா||

விசர்மசூர்வதேஸூத்ராத்விஜஸூஸ்யேயோச்சிதாஃ
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தேவைநிரயம்யாந்யஸம்ஸயம்

கச.

(இ - ள்.) பிராமணசக்ருஷையவிட்டு சூத்திரன் தனக்கடை
த்த கருமத்தைச்செய்யாமல் விட்டால் ஆயுள்குறைந்தவனாகிறான்
பிறகு நரகத்தையுமடைவான் இதில் ஸம்சயமில்லை.

உதஸூண-பாஷவிவண-பாநாஜெஷயஜ-ஸ்நா தநஃ

சதூர்ணமபிவர்ணநாமேஷதர்மஸ்ஸநாதநஃ

(இ - ள்.) நான்கு வர்ணங்களுக்குமிந்த தர்மமேய நாதியா
னது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மு ன் றி ன் று.

முன்றாவது அத்தியாயம்.

சுதஸூஸூப்யவக்ஷ்யாஜிஜநநெநஜாணெதயா

அதஸூஸூத்திம்ப்ரவக்ஷ்யாமிஜநநேநமரணேததா

க.

(இ - ள்.) இனி பிறப்பிலும் இறப்பிலுமுண்டாகும் ஆசெளசத்
திற்கு சுத்தி சொல்லுகிறேன்.

உநதூயெணஸூப்யநிஸூபாஹணாஃபெதஸூப்யதகெ

க்ஷத்ரியோத்யாஜஸூப்யநெவெஸூப்யஹணாஃபெதஸூப்யதகெ

ஸூப்யதகெதூயெணஸூப்யநிஸூபாஹணாஃபெதஸூப்யதகெ

திநத்யேணஸூப்யநிஸூபாஹணாஃபெதஸூப்யதகெ

க்ஷத்ரியோத்யாஜஸூப்யநெவெஸூப்யஹணாஃபெதஸூப்யதகெ

ஸூப்யதகெதூயெணஸூப்யநிஸூபாஹணாஃபெதஸூப்யதகெ

உ.

(இ - ள்.) மரணத்தீட்டில் சமாஞாதகனான பிராமணன்முன்று
தினத்திலும் க்ஷத்திரியன் பனிரெண்டு தினத்திலும் வைச்யன்
பதினைந்து தினத்திலும் சூத்திரன் ஒரு மாதத்திலும் வருத்தபரா
சரர்வாக்கின்படி சுத்தியாகிறான்.

உபாஸநெதுவிப்ராணாமங்கஸூத்திச்சஜாயதே

உபாஸநெதுவிப்ராணாமங்கஸூத்திச்சஜாயதே

உ.த.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றை
யனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் சரீரசுத்தியுண்டாகிறது.

[REDACTED]

(இ - ள்.) மாதாவின் வர்ணம் வெவ்வேறாக விருந்தாலும்
(தகப்பன்) அதாவது முலபுருஷனுடைய சமான பிண்டர்களான
தாயாதிகள் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் முலபுருஷ வர்ணத்துக்குரிய
தீட்டையே யனுஷ்டிக்கக்கடவர்கள்.

தாவததநுககம்மொதூததய-பொருஷணதா|

தாவத்தத்ஸூதகம்கோத்ரேசதூர்த்தபுருஷேணது எ.ற.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொல்லிய அன்னிய வர்ண ஸ்திரீயின் சந்த
திக்கு முன்று புருஷன் வரையில் தீட்டிருந்து நான்காம் புருஷ
னில் விடப்படும்.

தாயாதிபெஷாஹாதிவஹொவாதுவம்ஸஜஃ|

தாயாத்விச்சேதமாப்நோதிபஞ்சமோவாத்மவம்ஸஜஃ அ.

(இ - ள்.) தன் வம்சத்தில் பிறந்த ஐந்தாம் தலைமுறைப் புரு
ஷனும் பிண்டத்தில் நின்றும் நீக்கப்படுகிறான்.

வதயெ-பிஸாராதுஸாதுணிஸாஃவஹிவஹொ|

ஷெஷவதாரஹாதுவிஸவெதாதிநதுயாசு||

சதூர்தேதஸாராத்ரம்ஸயாத்ஷண்ணிஸாஃபும்ஸிபஞ்சமே

ஷஷ்டேசதூரஹாச்சத்திஸ்ஸப்தமேதுதிநத்ரயாத் கூ.

(இ - ள்.) புருஷ சந்ததியில் நாலாந்தலைமுறையில் பத்துநா
ளா செளசமும் ஐந்தாந்தலைமுறையில் ஆறுநாளும் ஆறாவது தலை
முறையில் நாலுநாளும் ஏழாவது தலைமுறையில் முன்றுநாளும்
ஆசெளசம்.

ஹுமபிஷாணெவெவெஷாஹாதுததயா|

வாவெவெதவஸநுஷெஸாதுஸாஹவிய்யதெ||

ப்ருக்வக்நிமரணைசவதேஸாராத்ரம்ருதேததா

பாலேப்ரேதேசஸந்யஸ்தேஸத்யஸ்தௌசம்வீதீயதே க0.

(இ - ள்.) மலையிலிருந்துவிழுந்தும் நெருப்புப்பட்டும்பிறந்தாலு
ம் தேசாந்தரத்திலிறந்தாலும் அதிகபாலனிறந்தாலும் சந்தியாதி
யாயிறந்தாலும் ஸ்நானமாத்நிரத்தால் சுத்தி.

ஷெஸாஹாதுகேஸிதமொதூஸூ-பியதெயதி|

நதுயாதுஷெஹாதுஸாதுஷெஸாநநஸாதுதி||

தேஸாந்தரம்ருத:கச்சிதஸ்கோத்ரஸ்ருயதேயதி

நத்ரிராத்ரமஹோராத்ரம்ஸத்யஸநாநேநஸுத்யதி

கக.

(இ - ள்.) சமான கோத்திரன் தேசாந்திரத்தி லிறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டால் அதாவது ஒருவருஷமானபிறகு கேள்விப்பட்டால் மூன்றுநாளாயில்லை. ஒருதினமுமில்லை. அப்பொழுது ஸ்நாந மாத்திரத்தால்குத்தி.

அஜாததந்தாயேபாலாயேசகர்ப்பாத்விநிஸ்ருதா:

நதேஷாமக்நிஸம்ஸ்காரோநாஸௌசம்நோதகக்நியா

கஉ.

(இ - ள்.) பல்முளைக்காத குழந்தைகளுக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்து நழுவிபிறந்த சிசுக்களுக்கும் அக்நி ஸமஸ்காரம்கிடையாது தீட்மியில்லை. தர்ப்பணமுமில்லை.

யதிறமெஹாவெஷ்யதஸுவதெவாவியொஷித:

யாவநாஸம்ஸ்யதொமெஹாதிநந்தாவதஸுவதகம்

யதிகர்ப்போனிபத்யேதஸ்ரவதேசாபியோஷித:

யாவந்மாஸம்ஸத்திதோகர்ப்போதிநந்தாவத்துஸுவதகம்

கங.

(இ - ள்.) கர்ப்பம் கலைந்தாலும் ஸ்ரவித்தாலும் அந்தகர்ப்பம் எத்தனைமாஸமிருந்ததோ அத்தனைநாள் அதின்மாதாவுக்கு ஆசௌசம்.

ஸுவதஸஹாவெஷ்யதஸுவதஸ்வாதஸ்வாஷ்யதஸ்வாதஸ்வாஷ்யத:

ஸுவதஸஹாவெஷ்யதஸுவதஸ்வாதஸ்வாஷ்யதஸ்வாதஸ்வாஷ்யத:

ஆசுதர்தாத்பவேதஸ்ரவ:பாத:பஞ்சமஷஷ்டயோ:

அதணர்த்வம்ப்ரஸுதிஸ்யாத்நாஸம்ஸுவதகம்பவேத

கச.

(இ - ள்.) நாலுமாதத்தில் கர்ப்பமழிந்தால் ஸ்ராவமென்றும் ஐந்து ஆறில் பாதமென்றும்பெயர் அதின்பிறகு பிரஸவமென்னப்படும் அப்பிரஸவத்தில் பத்துநாள் ஆசௌசம்.

அஜாததந்தாயேபாலாயேசகர்ப்பாத்விநிஸ்ருதா:

நதேஷாமக்நிஸம்ஸ்காரோநாஸௌசம்நோதகக்நியா

தந்தஜாதேதுஜாதேசக்ருதசுதேசஸம்ஸத்திதே

அக்நிஸம்ஸ்கரணேதேஷாமத்ரிராத்ரமஸுத்யதி

கரு.

(இ - ள்.) பல்முனைத்தவனா யிருந்தாலும் அவனுக்குப் பின் பிறத்தவன். (அதாவது) பல்முனையாதவனா யிருந்தாலும் செள ளம் செய்யப்பட்டவனா யிருந்தாலும் அவன் மரணமடைந்தால், அவனுக்கு அக்ரிஸம்ஸ்காரம்செய்தால் ஞா திகளுக்கு முன்றுநாள் ஆசௌசம்.

சூடிஜந நஸூஜுசுவடுவாநெநுஸிகீகியா|
திராதுஜாவூதாஜெஸாஜுஸராதுஜகீவரா||

ஆதந்தஜந்மநஸ்ஸத்யஆசூடாந்நைஸிகீக்ரியா
தீராத்ரமாவ்ரதாதேஸாத்நாத்தஸராத்ரமதஃபரம்

கசு.

(இ - ள்.) ஜனனம்முதல் பல் முனைக்கும்வரையில் ஸத்ய சுத்தி. அதுமுதல் செளளம்வரையில் ஒருதினம் ஆசௌசம். அது முதல் உபநயனம் செய்யும்வரையில் முன்றுநாள் தீட்டு. பிறகு பத்துநாள் தீட்டு.

ஸுஹஜாஸீஸுஹெயெஷாஹுயதெதஹுதாஸநஃ|
ஸுவகூஷநகூரநிநதெஷாஹுதகஹவெசு||

ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹேயேஷாஹுயதேதசஹுதாஸநஃ
ஸம்பர்க்கஞ்சநகூர்வந்திநதேஷாஹுதகஹம்பவேத்

கஎ.

(இ - ள்.) பிரமசாரியும் - எவன் அக்னிஹோத்ரம் செய்கிறா னோ, அவனும் தீட்டுக்காரரிடத்தில் சேராமலிருந்தால் அவர்களுக் குத் தீட்டில்லை.

ஸுவகூஷாஜுஷுதெவிஸுஜநநெநுரணெதயா|
ஸுவகூஷநிவூதஸுநெபுதெநெநவஸுதகஹ||

ஸம்பர்க்காத்நாஷ்யதேவிப்ரோஜநநேமரணேததா
ஸம்பர்க்காச்சநிவ்ருத்தஸ்யநப்ரேதம்நைவஸுதகஹம்

கஅ.

(இ - ள்.) தீட்டுக்காரர்களோடு சேர்வதனால் பிராமணன் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் தீட்டுடையவனாகிறான். சேர்க்கையை விட் டவனுக்கு ஜனனமரண செளசங்கள் கிடையா.

ஸிவீநகோருகாவெஷுஜாஜாலீஜாலாஸுநாவிதாஃ|
நாஜநஸுரூபியாஸெவஸுஷுஸுளவாஸுசீகீகீதா||

ஸவூதஸுதவடுதஸுசுஹிதாஸிஸுயொசிஜி|
நாஜஸுஸுதகஹநாஸிஸுஸுஷுஷுதிவாயி-வெ||

உடிதெதாநியதெநடிதெநசுதெதாவிதெபாநிதூதிதஃ|
ததெயெவஜதிலிடிபுஷ்ட்யயாகாதெநஸுயுதி||

ஸிப்பிநஃகாருகாவத்யாதாஸீதாஸாச்சநாபிதாஃ
ராஜாநஸ்தேராத்ரியாச்சைவஸத்யஸ்சௌசாஃப்ரகீர்த்திதாஃ ௧௧.
ஸவ்ரதஸ்ஸதரபூதச்ச ஆஹிதாக்கிச்சயோதவ்ஜஃ
ராஜஞ்சச்சஸுதகம்நாஸ்தியஸ்யசேச்சதிபார்த்திவஃ ௨௦.
உத்யதேதாநிதநேதாநேஆர்தோவிப்ரோநிமந்த்ரிதஃ
ததைவருஷிபிர்த்ருஷ்டம்யதாகாலேநஸுத்யதி ௨௧.

(இ - ள்.) சித்திரவேலை செய்கிறவன் சமயல்காரன் வைத்தி யர்கள் தாஸிகள் வேலைக்காரர்கள் ராஜாக்கள் சுரோத்ரியர்களிவர் கள் தந்தந்தொழிலைச் செய்யுங்காலத்தில் சுத்தர்கள். பின்னும் யக்யத்தில் சங்கல்பித்தவனும் யக்யம்செய்கிறவனும் அக்ந்யா தானம் செய்தவனும் அரசன் தன் கருமம்முடியக் கேட்கின்வனும் ஆசௌசிகளல்ல. யுத்தத்தில்சென்ற அரசனும் தானங்களில் பிர வேசித்தவனும் ஆபத்தையடைந்தவனும் நிமந்திரணம் சொல்லப் பட்டவனும் அப்பொழுது சுத்தர்கள். பிறகு அவரவர்களுக்கு விதித்தகாலத்தில் தீட்டுநீங்கும்.

புஸவெமுஹஜெயீதாநகாருதாஸுக்ராயஜி|
ஐஸாஹாஹுயுதேதாதாக்வமாஹுவிதாஸுவி||

ப்ரஸவேக்ருஹமேதீதுநகுர்யாத்ஸங்கரம்யதி
தஸாஹாச்சத்யதேமாதாத்வவகாஹ்யபிதாஸுஃ ௨௨.

(இ - ள்.) ஜனனசௌசத்தில் கிரகஸ்தனான பிதாவானவன் பிரஸவித்தவனோடுசேராமலிருந்தால்ஸநானத்தாற்சுத்தனாகிறான் மாதாவானவள் பத்துநாளில் சுத்தியடைகிறாள்.

ஸவெ-ஷாஸாஸாவஜாஸளஹாநாவிதெதாஸுஸுதகா|
ஸுதககாநாநெவஸுதாஹுஸுஸுவிதாஸுவி||

ஸர்வேஷாஸாஸாவமாஸௌசம்மாதாபித்ரோஸ்துஸுதகம்
ஸுதகம்மாதாரேவஸ்யாத்பஸ்ப்ருஸ்யபிதாஸுஃ

(இ - ள்.) மரணநிமித்தமானவாசௌசத்தில்ஜ்ஞாதிகளுக்கும் மாதாபிதாக்களுக்கும் கர்மாதிகாரமற்ற தீட்டுஉண்டு ஜனன

24.

2. 5.

ஸ்ரீஹ்ணாமே-விவநாநாம்பஜீமோமுஹ்ணைதபா।
 சூஹ்வெஷாவிவநாநாஜெகராதுஜெஸௌவகம்॥

(இ - ள்.) எவனுடைய சரீரம் யுத்தத்தில் பாணம் எறிதடிவளைதடிகளால் வெட்டுண்டதோ அந்தச் சூரனைத் தேவகன்னிகைகள் கொண்டுபோய் ரயிக்கிறார்கள்.

ஜெவாஹநாஸஹஸுரணிஸூரஜாயொயநஹதஃ|
கூரஜாணாஃபுயாவநிஜஹதஃபுஜெதிவ||

தேவாங்கநாஸஹஸ்ரணிஸூரமாயோதநேஹதம்
த்வரமாணாஃப்ரதாபந்திமமபர்தாமமேதிச

கூட.

(இ - ள்.) யுத்தத்திலிறந்த சூரனைக்குறித்து அனேகம் தேவகன்னிகைகள் இவ்வினைக்கு நாயகன் எனக்கு நாயகனென்று பரபரப்புடன் ஓடுகிறார்கள்.

யம்யஜ்ஞஸஹ்வஸுவஸாவஸிபுர|
ஸுஹெஹ்விணாவாசுயஸெயவயாதி||
கூணெநயாஹ்வஹிதசுரீரஃ|
புராணாஸுயஸெயவஸிதஜஹ்||

யம்யஜ்ஞஸங்கைஸ்தபஸாசவிப்ரா
ஸ்வர்க்கைஹிணாவாத்ரயதைவயாந்தி
கூணெநயாந்த்யேவஹிதத்ரவீரஃ
ப்ராணாஸுயத்வேஷுபரித்யஜந்தஃ

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சுவர்க்கத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் அனேகம் யாகங்களாலும் எவ்வண்ணமாக எந்த விலகத்தையடைகிறார்களோ? அவ்வண்ணமாகவே கூணப்பொழுதில் சூரர்கள் நல்ல யுத்தங்களில் பிராணன்களைவிட்டு அவ்விலகங்களை யடைகிறார்கள்.

ஜிதநஹுஜெதகூஜ்ஜெதநாவிஸுராமநா|
கூணயுஸிநிகாயெஸிநாவினாஜரணெரண||

ஜிதநலப்யதேதலகூமீர்ம்ருதேநாபிஸுரங்கநா
கூணத்வம்ஸிநிகாயேஸ்மிந்காசிந்தாமரணேரணே

கூடு.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் ஜயித்தவன் சம்பத்தடைகிறான்; இறந்தவன் தேவகன்னிகையை யடைகிறான்; கூணப்பொழுதில் நாசமடைகிற விந்தச் சரீரத்தில் மரிக்கிறதிலும் யுத்தம் செய்வதிலும் என்னசந்தேகம்.

ஐநாடிசெய்யுநாயிஸ்வதயுகி
யடிபாஹவெதுவியெவவக
ததெதாபாநெநகிராஸபுதுது
ஸம்முபாபஜெஜாலியவவதுது

லலாடதேஸேருதிரம்ஸ்ரவதயத்
யதயாஹவேதுப்ரவிஸேச்சவக்தம்
ததேஸாமபாநெநகிராஸபதுல்யம்
ஸம்க்ராமபஜேருவிதிவச்சத்ருஷ்டம்

௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் நெற்றியிலடிபட்டு ரக்தம்வாயில் பெரு
கினால் யுத்தமாகிற யாகத்தில் விதிக்கப்பட்ட சோமபானத்தோ
டு இவன்திறத்திலொக்கும்.

ஐநாடிசெய்யுநாயிஸ்வதயுகி
வடிவபெயஜெவதுதுநாவருபுதுது
ததெதாபாநெநகிராஸபுதுது
ஜநாவமாஹநாடுதஷாஸபுதுது

அநாதம்ப்ராஹ்மணம்ப்ரேதம்யேவஹந்தித்விஜாதய
பதேபதேயஜெபலமாதுபூர்வ்யால்லபக்திதே
நதேஷாமபுபம்கிஞ்சித்பாபம்வாஸுபகர்மணம்
ஜலரவகாஹநாததேஷாம்ஸத்யஸ்யஸைம்விதீயதே

௩௨.

(இ - ள்.) யாதொரு பிராமணன் அனாதவாயிருக்கிற பிரா
மணப்பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோகிறானே அவன் வரிசை
யாக அடிகள்தோறும் யாகபலத்தையடைகிறான். அவர்களுக்கு
நல்ல காரியத்தைச் செய்தமையால் அசுபமும் பாவமுமில்லை.
ஸ்நானம்செய்த மாத்திரத்தில் அப்பொழுதே யவர்களுக்குச் சுத்தி
யுண்டாய்விடும்.

ஐநாடிசெய்யுநாயிஸ்வதயுகி
வஹிகாஹவிகாஹபாணாபாநெநாயுகி

அஸகோத்ரமபந்தம்சப்ரேதீபூதம்த்விஜேத்தமம்
வஹித்வாசதஹித்வாசப்ராணாயாமேநஸுத்யதி

௩௩.

(இ - ள்.) தனக்கு ஞாதியில்லாதவனாயும் பந்துவில்லாதவனா
யும் இறந்துபோன பிராமண சிரேஷ்டனை எடுத்தும் கொளுத்தி
யும் பிராணாயாமஞ்செய்து சுத்தனாகிறான்.

கநுமஜெஜயாபெபுதஜாதிஜாதிஜெவவா|
ஸாக்ஷாஸவெமஸுபுஷாமிவபுதபுராஸுவிஸுயுகி||

அநுகமயேச்சயாப்ரேதம்ஜ்ஞாதிமஜ்ஞாதிமேவவா
ஸ்நாத்வாஸசேலம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாக்நிம்க்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்.) ஞாதியாயினும் அல்லாதவனாயினும் இறந்தவனைப்
புத்திபூர்வமாய்ப் பின்சென்றால் துணியுடன் ஸ்நானம்செய்து அக்
னியை ஸ்பர்சித்தும் நெய்யைக்குடித்தும் சுத்தனாகிறான்.

க்ஷத்ரியம்ம்ருதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
ஏகாஹமஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

க்ஷத்திரியம்ம்ருதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
ஏகாஹமஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணனாயினும் இறந்த க்ஷத்திரியனை அறி
யாமல் அநுகமனம் செய்தால் ஒருதினம்தீட்டிருந்து பஞ்சகவ்
யத்தைப் சாப்பிட்டுச் சுத்தியடைகிறான்.

ஸவ்வாவெஸுஜாநாஜாஹணொயொநுமஹதி|
கூகாஸளவ்ஜிராதுவபுரணாயாஜாநுஷவாஹொக||

ஸவம்வாவைஸ்யமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணோயோநுகச்சதி
க்ருத்வாஸளசம்த்விராத்ரஞ்சப்ராணாயாமாந்ஷடாசரேத்

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணன் தெரியாமல் வைசிய பிரேதத்தை
ப்பின்செல்கிறானோ; அவனிரண்டுநாள் தீட்டிவிருந்து பிராணயா
மஞ் செய்யவேண்டும்.

பெபுதீஹதததயஸுதபுபுராஹணொஜாநுமஸுபுஷாமிவபுதபுராஸுவிஸுயுகி||
கநுமஜெஜயாபெபுதஜாதிஜாதிஜெவவா|
ஸாக்ஷாஸவெமஸுபுஷாமிவபுதபுராஸுவிஸுயுகி||
திபுராநெபுததததீவெநெபுததீமகாஸுஸுமாம||
புராணாயாஜஸதகூகாவபுதபுராஸுவிஸுயுகி||

ப்ரேதிபூதந்நுயஸுஸுததரம்ப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பலஃ
அநுகச்சேந்நீயமாநம்த்ரிராத்ரமஸுசிர்யூத்யதி
த்ரிராத்ரேதுதததீபூர்ணேநதீங்கத்வாஸமுத்ரகாம்
ப்ராணாயாமஸதம்க்ருத்வாக்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்) எந்தப்பிராமணன் அறிவற்றவனாய் சூத்திரப் பிரேதத்தைப் பின்செல்கிறானே; மூன்றுநாள் தீட்டிருந்து அம்மூன்று நாளும் நிறைந்தபின் சமுத்திரம் சேர்கிறநதியையடைந்து நூறு பிராணபாமம் செய்து நெய்யைச்சாப்பிட்டுச் சத்தனாகிறான்.

விநிவத-ப்யபாஸ-குடாஉஉகாஜு-வப்யூதா:|

அபிஜெயபாந-மஹேவபாஸஷய-பூ-ஸ நாதந:|

விநிவர்தபயதாஸ-குடாதகாந்தமுபஸ்திதா:

தக்ஷிணஸ்ததாநுகந்தவ்யாஹ்யேஷதர்மஸ்ஸநாதந:

சடு.

(இ - ள்.) சூத்திரனுக்குத் தீட்டுக் கழிந்தபின் அவனைப் பின் செல்லலாம். இது அனாதியான தர்மம்.

மூன்றுவது அத்தியாயம்

மு ந் தி ர் ம ம்.

ஆசாரகாண்டம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆசார ஸங்கிரகம்.

இங்கு பராசரபகவான், ப்ராஹ்மண சூத்திரிய வைஸ்ய சூத் திரர்களுக்கிற நான்கு ஜாதிகளுக்கும், மது, யாக்யவல்கியர், கௌதமர், சங்கர், முதலிய பூர்விகர்கள் கூறிய ஆசாரங்களை இக் கலியுகத்தில் அறுஷ்டானம்செய்வது அரிதென்று விசாரித்து, கடினமான அக்கர்மாசாரங்களைச்செய்யச் சக்தியற்றவர்களாய், ஆகையாலவைகளைவிட்டு வேறு ஸுலபதர்மங்களை யறியாமல் அக்கியான கூபத்தில்விழுந்து ஜாதிப்ரஷ்டர்களாய்ப் போகிற இந் நான்குவர்ணஸ்தர்களிடம் பரமகிருபையினால், இவர்களை நல்வழி யடைவிப்பிக்கக்கருதி, இக்காலானுகுணமாகவும் இவர்கள் சக்திக் கனுகுணமாகவும், மேலுலகங்களை யடைவிப்பிக்கத் தக்கவைகளு மானவர்களுள் பராசரங்களை இந்த பராசரஸ்மிருதியையிட்டு வெளி யிட்டருளினார். அந்த ஆசாரங்களில் மதுமுதலிய முன்னோர் கூறி யதாய், இக்காலத்திலும் ஸுலபமாகச் செய்யத் தக்கவைகளான ஆரங்களை அந்தந்த தர்மசாஸ்திரங்களினால் கண்டுகொள்வார்களெ ன்று அவ்வாசாரங்களை விட்டுவிட்டு, இக்காலத்தில் செய்யமுடி

யாததாக பெரியோருரைத்த சில ஆசாரங்களுக்கு மாத்திரம் பதிலாக சில ஆசாரங்களை மொழிந்தனர். ஆகையாலிங்குமநுமுதலியவர்களின் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறிய ஆசாரங்களையும் அனைவரும் ஸுகமாக வழிந்துகொள்ளும்படி ஸங்கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

பிராதஃகாலத்தில்செய்யவேண்டிய கிருத்தியங்கள்—ஸூர்யோதயத்திற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முந்தினகாலம் உஷஃ காலமென்றும் பிராம்மமுகூர்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். அப்போது ரஜோகுணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப்பட்டு ஸத்வகுணம் தலையெடுத்திருக்கும். ஆகையால், மனம் நிர்மலமாய்த் தத்வத்தை யுள்ளபடி யறிகைக்கும் தியானிக்கைக்கும் யோக்யமான அக்காலத்தில் படுக்கையில் நின்றுமெழுந்திருந்து ஸ்ரீஹரிஃ என்று மூன்றுதரம் பகவந்நாமத்தை அநுஸந்தித்து, பின்பு வலதுகாலை முந்துற பூமிமேல்வைத்து படுக்கையைவிட்டெழுந்திருந்து ஜலபாதையை நின்றுத்திசெய்துகொண்டு கைகால்களை முழங்கை முழங்கால்வரையில் சுத்திசெய்துகொண்டு வாயில் நாற்றம்போமளவும் வாயைத் தேய்த்துக்கொப்பளித்து கண்களிலும் மூக்கிலுமுள்ள மலங்களைப் போக்கிக்கொண்டு ஆசமனம்செய்து, பின்பொரு சுத்தமான இடத்திலாஸநமிட்டு அதில் கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்து, தன்னுடைய ஆசாரியன்முதலாக ஸ்ரீமந்நாராயணன்வரையிலுள்ள குருபரம்பரையை யநுஸந்தித்துப் பிறகு மாம்ஸம், இரத்தம், மஜ்ஜை, எலும்பு, நரம்பு முதலிய நிஹீநவஸ்துக்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும், மல மூத்திரங்களினால் நிறைந்தும் அதிஹேயமாயிருக்கிற இச்சரீரத்திலுடைய துர்க்குணத்தையும், இதுவரையில் வினாடிக்கழிந்து போன காலத்தையும் நினைத்து ஜுகுப்ஸையையடைந்து ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும். அவன் தசாவதாரங்களெடுத்து சேதேனாஜ்ஜீவனார்த்தமாகச் செய்தருளிய அதிமானுஷ்சேஷ்டிதங்களையும், அவன் விஷயமான ஸ்தோத்திர பாடங்களையும் மநுஸந்தித்து நிர்மலாந்தக்கரணாய் அநந்தரமெழுந்திருந்து, கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம் பூ, சித்திரம், தேவாலயம், ஸுமங்கலி, நல்லமாளிகைகள்முதலியரம்ணியமான வஸ்துக்களைப்பார்க்கக்கடவன். அசுத்தமாய், விகாரமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைப் பார்க்கக்கூடாது. அதன்பின், ஊருக்கு வாயுமுலையில் நூறுகஜம் தூரம் அப்புறம்போய்த் தலையில் துனியைச்சுற்றிக்கொண்டு பூனூலைக் கண்

வஸ்திரம் தரித்தல்—பிராமணன் வெண்வஸ்திரமும், கூத்திரியன் சிவப்புவஸ்திரமும், வைசியன் மஞ்சள்வர்ண் மானவஸ்திரமும், சூத்திரன்குறுப்பு வஸ்திரமும் தரிக்கவேண்டும். பிரம்மசாரியும் சன்னியாசியும் கச்சமில்லாமலும், கிரகஸ்தனுந் வாநப்பிரஸ்தனும் கச்சத்தோடும் அகலில்வஸ்திரம் தரித்து மேல் உத்தரீயம் தரிக்கவேண்டும். கௌபீனமல்லாத ஒரு கர்மத்திற்கும் உபயோகிக்கமாட்டான். வஸ்திர மில்லாவிட்டால் வெண்கம்பளம் பட்டு, நார்மடி இவைகளைத் தரிக்கலாம். அனந்தரம் ஊர்த்வபுண்டரம் தரிக்கவேண்டும்.

ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தல்—வெண்மிருத்திகையினால் ஹரி பாதாக்ருதியாகவும் இடையுள்ளதாகவும் பாதமுள்ளதாகவும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரிக்கக்கடவன். அதின் நடுவில் ஹரித்ரா சூர்ணத்தினால் தீபரேகைபோல ஸ்ரீசூர்ணமும் தரிக்கவேண்டும். முகத்தில் நாஸிகாமூலம் முதல் நெற்றிக்கட்டுவரையிலும், வயிற்றின் மத்தியத்திலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் பத்து அங்குலமும், மார்பிலும் இரண்டு புஜங்களிலும் எட்டு அங்குலமும் கண்டத்தின் மத்தியிலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் நாலு அங்குலமும், முதுகிலும் பிடரியிலும் நாலு அங்குலமும் பிரமாணம் இருக்கவேண்டும். மிகுந்ததை சிரஸில் துடைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதின் மந்திரங்களை ஆந்ஹிகங்களில் கண்டுகொள்க. அதன்பின் துளஸீ நளிநாகூடமாலையையும் பவித்ரங்களையும் நாபியளவாகக் கழுத்தில் தரிக்கவேண்டும். ஊர்த்வபுண்டரமில்லாதவன் ஒரு வைதிககர்மத்திற்கும் யோக்கியனாக மாட்டான். பின்பு ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும்.

ஸந்தியாவந்தன விதி—எந்த வைதிககாரியங்க ளாரம்பித்த போதிலும் அதற்காதியிலு மந்தத்திலும் ஆசமனம் இரண்டாவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அது ச்ரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் இரண்டுவகை. த்வாதசநாமங்களினால் செய்கிறது ச்ரௌதம். இருபத்துநாலு நாமங்களினால் செய்கிறது ஸ்மார்த்தம். ஸ்ரோத்ராசமனமென்றும் நேத்ராசமனமென்றும் வேறுவிதமான ஆசமனங்களும் உண்டு. அவைகள் யோக்யமான ஜலமில்லாதகாலத்தில் செய்யவேண்டியவைகள் கௌணங்கள் பிரணவத்தைச் சொல்லி வலதுகாதைத்தொடுதல் ச்ரோத்ராசமன மென்றும். ஜலத்தினால் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ளல் நேத்ராசமனமென்றும்

பெயர். பிராணயாமமென்பது ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாயத்திரி சிரஸ்ஸுக்களோடு கூடிய மந்திரங்களை மனஸ்ஸில் மனனம் செய்து கொண்டு ஒருதரத்தினால் ரேசகம் (இடதுமுக்கில் நின்று மூச்சை வெளியில்விடுதல்) மற்றொருதரத்தினால் பூரகம் வலது முக்கினால் (மூச்சை இழுத்தல்) மற்றொருதரத்தினால் கும்பகம் (மூச்சையடக்கல்) செய்து பகவானை தியாசித்தல், இதுமுதலாக ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும், உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்திற்கு முன்னும், ஸாயங்காலம் அர்த்தாஸ்தமயமாகிற ஸமயத்திலும், மத்தியான்னத்தில் ஸூரியன் உச்சியிலிருக்கும்போதும் செய்துபின்பு, உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்தில் உபஸ்தானத்தையும், ஸாயங்காலத்தில் நக்ஷத்திரம் தெரியும்போது உபஸ்தானத்தையும் செய்யவேண்டும்—ஆசமன மென்பது பசுவில்காதுபோல் கையைவைத்துக்கொண்டு (அதாவது - நடுவிரலின் இரண்டாவது கணுவில் கட்டைவிரலின்றுனியை அமர்த்தி) அதில் உளுந்து அமருமளவான தீர்த்தத்தை எடுத்து, அச்யுதாயநமः, அநந்தாயநமः கோவிந்தாயநமः என்கிறமுன்று மந்திரங்களைச் சொல்லி முன்றுதரம் அந்த தீர்த்தத்தை சாப்பிட்டு இரண்டுதரம் முகத்தைத்துடைத்து கையையலம்பி கேசவாதித்வாதச நாமங்களினால் இரண்டு தாடைகள் இரண்டு கண்கள் இரண்டு மூக்குகள் இரண்டு காதுகள் இரண்டு புஜங்களை, கட்டைவிரல் பலித்திரவிரல் சுட்டிக்காட்டும்விரல் சுண்டு விரல் நடுவிரல்களால் தொண்டு ஐந்து விரல்களினாலும் நாபியையும் சிரஸ்ஸையும் தொடவேண்டியது.

ஸந்தியாவந்தனம், ஈரவஸ்திரத்தோடிருந்தால் முழங்கால ளவு ஜலத்தில் நின்றுகொண்டுமீ உலர்ந்த வஸ்திரத்தோடிருந்தால் ஜலக்கனாயில் உட்கார்ந்தும் செய்யவேண்டும். அர்க்கியபிரதானம் செய்யும்போது இரண்டு கட்டைவிரல்களையும் கையிலுள்ள ஜலத்தில் படாமற்படி வேறுகத்துக்கி வைத்துக்கொண்டு காயத்திரியைச் சொல்லி அந்த ஜலத்தை ஜலத்திலே தூக்கிவிடவேண்டும். நடுவேகைகளை வெவ்வேறுக விடக்கூடாது, ஜபம்செய்யும்போது நாய்முதலிய அசுத்த வஸ்துக்களைப் பார்க்கக்கூடாது. பார்த்தால் ஸூரியன் அக்கினிமுதலியவைகளைப் பார்த்துசுத்தனாகவேண்டும். காலையில் நின்றுகொண்டும் ஸாயங்காலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டும் ஜபம் செய்யவேண்டும். மத்தியான்னத்தில் எப்படியாகிலும் செய்யலாம், காலையில் முகத்தளவாகக்கைகளை வைத்துக்கொண்

மும் மத்தியான்னத்தில் நாபியளவாகவும், ஸாயங்காலத்தில் துடைகள் மேலும் கைகளைவைத்துக்கொண்டும் ஜபம்செய்யவேண்டும். காலையிலும் ஸாயங்காலத்திலும் நூற்றெட்டும் மத்தியான்னம் இருபத்தெட்டும் காயத்திரியை ஜபம் செய்யவேண்டும், ஆயிரத்தெட்டு செய்தால் உத்தமம். நூற்றெட்டு செய்தால் மத்திமம். இருபத்தெட்டு செய்தால் அதமம், பத்துக்குக்குறையக்கூடாது. பக்கத்திலிருப்பவர்களுக்குக்கேட்கும்படியாகச் செய்தால் அதமம். அப்படியன்றி உதடு அசையும்படி மெதுவாகச் செய்தால் மத்திமம், அப்படியுமன்றி மனதிலேயே காயத்திரியின் மந்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு செய்தால் உத்தமம். கணக்கில்லாமல் ஜபம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் அது இராக்கதர்களை யடையும். விரற்களினால் எண்ணினால் அதமம். விரற்களின் கணுக்களினாலெண்ணினால் மத்திமம் ; சங்கமணி பொன்முத்து நவரத்நங்கள் கமலமணிகளினால் எண்ணினால் உத்தமம் நூற்றெட்டு, அல்லது, ஐம்பத்துநாலு, அல்லது இருபத்தேழு மணிகள் கோத்து ஜபமாவை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜபம்செய்தபிறகு காலையில் ஸூரியன் உதித்து ஒருமுழம் உயரவருவதற்குள்ளாகவும், மாலையில் செம்மானம் மறைவதற்குமுன்னாகவும் ஹோமம்செய்ய வேண்டும். எரிச்சலின்றி புகைந்துகொண்டிருக்கிற அக்கினியில் செய்யக்கூடாது. தான் ஊரிலில்லாவிட்டாலும் ரோகியாயிருந்தாலும் தீட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் தன்புத்திரர் சிஷ்யர்களைக்கொண்டு செய்விக்கலாம். இதுக்கு தேவயக்கியம் என்று பெயர்.

பின்பு ப்ரஹ்மயக்கியம் செய்யவேண்டியது. அதாவது தன்னுடையசாகையில் சிலருக்குக் களையாவது சில யஜுஸ்ஸுக்களையாவது சில ஸாமங்களையாவது ஒதுகை. இதுக்கு ப்ரஹ்மயக்கியம் என்று பெயர்.

தர்ப்பணம் செய்யும் விதம்—தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் ஒவ்வொருதரமும் பித்ருக்களுக்கு முன்றுதரமும் ஜலத்தினால் தர்பிக்கவேண்டும். பூனூலைஉப விதமாகச்செய்து கொண்டே தேவர்களுக்கும், தாவடமாக (மாலையாக)ப் போட்டுக்கொண்டு ருஷிகளுக்கும், பிராசீனாவிதமாகப் போட்டுக்கொண்டு பித்ருக்களுக்கும் செய்யவேண்டும், தேவர்களுக்கு விரற்களின் நுனிகளினாலும் ருஷிகளுக்

குகைகளின் நடுவினாலும் (சுண்டுவிரலின் அடிக்கணுக்களின் நின் றும்), பித்ருக்களுக்குக் கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுக்காட்டி விர லுக்கும் நடுபாகத்தினாலும் ஜலம் விடவேண்டும். தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கிழக்கு முகமாகவும் பித்ருக்களுக்குத்தெற்கு முக மாகவும் நின்று செய்யவேண்டியது. பித்ருக்களை உத்தேசித்து ஸ்வதா என்கிற மந்திரத்தைக் கடைசில் சேர்த்து ஜலத்தை விட் டால் இதுக்கு பித்ருயக்கியமென்று பெயர்.

பின்பு பகவதாராதனத்துக்கு யோக்யமான ஸாமக்கிரிகளை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பிறகு மாத்தியான்னிகஸ்நாநம் செய்து பகவதாராதனம் செய்து அநந்தரம் காக்கை ஏறும்பு முதலிய பிராணிகளுக்கு அன்னமிடவேண்டும். இதுக்கு பூதயக்கியமென்று பெயர்.

பிறகு - பித்ருக்களுக்காகப்பிரதிதினம். ஒன்று இரண்டு மூன்று பேர்களைத்தன் சக்திக்கனுருணமாக போஜனம் செய்வித் தும், அதிதிகளையும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டியது. அதிதிகளெ ன்பது, வைச்வதேவத்திற்கு முன்னடியாக வெகுதூரத்திலிருந்து நடந்து வந்து இளைத்தவனாய் கால்களில் தூள்களோடு காண்கிற வன். அவன் இரண்டாவது நாள் இருந்தால் அதிதியாகமாட்டான் ப்ரும்மத்தையறிந்தவன் எப்போதும் அதிதியாயிருப்பன். அவர் களுக்கு அன்னமிடச் சக்தியில்லாவிட்டால் கைகால்களை அலம்பு கைக்கு ஜலம் கொடுத்து ஆஸநத்திலுட்காரவைத்து நல்வார்த்தை களைச்சொல்லி இரண்டு மூன்று கபளத்துக்காரம்படியாவது அன்ன மளிக்கவேண்டும். இதுக்கு மனுஷ்யயக்கியமென்று பெயர். இந்த ஐந்து யக்கியங்களும் பிரதிதினம் செய்யக்கடவன், பிறகு மாதா பிதாக்களையும் பந்துக்களையும் போஜனம் செய்வித்துத்தானும் புஜிக்கக்கடவன்.

அதன்பின்பு ஸாயங்காலம் வரையில் வேதம் சாஸ்திரம் முத லியவைகளை யோதுதல் தேகயாத்திரைக்குவேண்டிய வியாபாரங் களைச்செய்தல் இவைகளை லௌகிகவைதிக காரியங்களில் ஜாக்கி ரதையுள்ள வனாயிருந்து செய்யக்கடவன்.

ஸாயங்காலமானமவாறே முன்சொல்லிய விதிப்படிஸந்தியா வந்தனம் ஹோமங்களைச் செய்துமுடித்து ஸஹஸ்ரநாமம் முதலிய வைகளைப்பாடம் செய்துஇராத்திரி பத்துநாழிகைவரையில்பகவா

ஊடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு சபனிக்கக்கடவன். இவ்விதமாக சித்தியம்நடந்து கொண்டிருக்கிறவன் இந்தலோகத்தில் இருக்குமளவும் நல்லசுகத்தையும் பின்பு பாலோகம் போய் அங்கும்மேலான சுகத்தையும் அனுபவிப்பான்.

மஹாளயசிராத்தவிதி—வருஷருதுவில் புரட்டாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பதினைந்து திதிகளும் மஹாளய மஹாபுண்ணியகாலமாகையால் சிராத்தஞ்செய்தால் அக்ஷயமான திருப்தியுண்டாகும். மஹாளயகாலத்தில் பிதுர்களுக்கு நெய் பாயசம் அன்னம் பதார்த்தம் பழம் முதலானதுகளை திருப்தியாக கொடுத்தால் பிதுர்கள் சந்தேதாஷிப்பார்கள், மாதந்தேதாஹம் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பெரும்பாலும் சக்தியில்லாதவனு யிருந்தால் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலத்தில் பிதுர்க்களைக்குறித்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தானால் நித்தியசிராத்தஞ்செய்தபலனையடைகிறான் பிதுர்க்களை வசுதேவதைகளாகவும், பிதாமஹர்களை ருத்திரதேவதைகளாகவும், பிரபிதாமஹர்களை ஆதித்தியதேவதைகளாகவும், பழமைபான வேதஞ்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களை, அத்தேவதைகளாகவே தியானிக்கவேண்டியது.

சிரார்த்தத்திய பிராமணரை நிமந்திரணம் சொல்லும் வகை—வேதங்கள் முழுதுமே மாதினவர்களும் வ்யாதியில்லாருமாக அவர்களுடைய மூன்றாவது பாட்டன்மார்தொடங்கிப் பரிசுஷ்செய்து மூன்றுநாள் முன்நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். தாய் தந்தையுடைய தாயிருக்கிற பிராமணனை நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். அந்த பிராமணன் 1008-ஐப் பிறுநாள் செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் பாபமுண்டு.

ஆசார ஸங்கிரகம்

முற்றிற்று.

—

❧ ❧ ❧

5.

2.

உ.உ.

॥ १० ॥

அரைமாதமாவது ஒருமாதமாவது இரண்டு மாதமாவது ஆறுமா
தமாவது ஒருவருஷமாவது கூடினால் பாவியாகிறான். அதற்குமேல்
கூடினால் அவனுக்கு சமமாகிறான்.

திராசுப்ரயஜெவக்சு திரீயெசுஜாஹரெசு|
திரீயெவெவவக்சு துசுஜுஸாந்தவநஹரெசு||
உதயெ-ஃசுராசுஸுஜா துராசுஃவஹஜெதஃ|
சுராஜாஜாபணம்ஷஜெஷஷஜெஜெஷஷஷயம்||
ஸுஷுய-ஃஷஜெஜெவ வணாவாநுஜாஹரெசு|
வக்சுஸவ்ராபுஜாணெ நஸுவண-ஃ நுவிஷகிணா||

திராத்ரம்ப்ரதமேபக்சுத்விதீயேக்ருச்ரமாசரேத்
திரீயேசைவபக்சுது க்ருச்ரம்ஸாந்தபநம்சரேத் க.
சதுர்தேததசராத்ரம்ஸ்யாத்பராகஃபஞ்சமேமதஃ
சுர்யாச்சாந்த்ராயணம்ஷஷ்டே ஸப்தமேத்வைந்தவத்வயம் க0.
ஸுத்யர்தமஷ்டமேசைவ வண்மாஸாங்க்ருச்ரமாசரேத்
பக்சுஸங்க்யாப்ரமாணெந ஸுவர்ணாந்யபிதகிணா? கக.

(இ - ள்.) பதிதஸம்ஸர்க்கமென்று மேலெசொன்ன ஐந்துநா
ளைக்கு முன்றுநாளைய விருதத்தையும் இரண்டாவதான பத்து
நாளைக்கு ஒரு கிருச்ரத்தையும் முன்றுவதான பனிரெண்டு
நாளைக்கு ஸாந்தபன கிருச்ரத்தையும் நான்காவதானவொருபக்சு
த்திற்கு பத்துநாளைய கிருச்ரத்தையும் ஐந்தாவதான வொருமாத
த்திற்கு பராககிருச்ரத்தையும் ஆறுவதான விரண்டுமாதத்திற்கு
சரந்திராயணத்தையும் ஏழாவதான ஆறுமாதத்திற்கு ஐந்தவமெ
ன்னும் சரந்திராயண விரதமிரண்டையும் எட்டாவதான வொரு
வருஷத்திற்கு ஆறுமாத கிருச்ரத்தையும்செய்து ஒவ்வொரு பக்சு
ங்களுக்கும் ஒருபொன் இரண்டாவது பக்சுத்துக்கு இரண்டுபொன்
இவ்வண்ணமாக முறைபே தானம்செய்யவேண்டும்.
ஐதஸுதாதாதுயாநாஸீ ஹத-ஃராஃநாவஸவ-ஃதி|
ஸாஜுதாநரக்யாதி வெயவ்யுஹவநஃவநநி||
ஐதஸுதாந்தயெபாஹாஜாஸநியளநாவமஹதி|
வொராபாஹ-ஃணஹதஜாபாஃயஜுதநாசுஸஸயி||
ஃரிஷு-வ்யாதிதஜ-ஃவ-ஃஹத-ஃராஃயாவநுமேக|
ஸாஸுநீஜாயதெஜகூஸ-ஃகரீஹவநநிவநநி||

ருந்துகொண்டுருதுஸ்நானம்செய்தபாரியையையணுகவில்லையோ
அவன்பயங்கரமானசிகுஹத்தியில்சேருகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை
எந்த ஸ்திரீ தரித்திரனாகவும் வீயாதிகிரஸ்தனாகவும் தெரியாதனாக
கவுமிருக்கிற பர்த்தாவை யவமானம் செய்கிறாளோ அவள் மரித்
தபின் நாயாகவாவது பன்றியாகவாவது அடிக்கடி பிறக்கிறாள்
எந்த ஸ்திரீ பர்த்தாபிழைத்திருக்கையில் உபவாஸமிருக்கிறாளோ
அவள் பர்த்தாவின் ஆயுளை அபகரிக்கிறாள். நாகத்தையு மடைகிறா
ள். எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவைக்கேளாமல் வீரதங்களைச் செய்
கிறாளோ அவையெல்லாம் ராக்ஷஸர்களைச் சேருமென்று மறுசொ
ன்னார். எவள் பந்துக்கள் ஞாதிகளிவர்களுிடத்தில் த்வேஷம்செய்
கிறாளோ எவள் கர்ப்பத்தையழிக்கிறாளோ அவ்விருவரோடு ஓரி
டத்திலும் பேசக்கூடாது. பிர்ம்மகத்தியில் எவ்வளவு பாப முண்
டோ அவ்வளவுக்கு இரண்டுபங்கு கர்ப்பத்தையழித்ததிலுண்டு.
அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. அப்படிப்பட்டவளை விடவேண்டி
யது. எவன் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தவிர்த்து ஐந்
தாவதான ஆவஸத்யமென்கிற வக்னியாலும் அக்னிஹோத்ரத்தா
லும் காரியமற்றவனாயிருக்கிறானோ அவன்கருமத்தால் சண்டர்
ளாவான்.

வஷ-ஃவா தாஹு தஸ்ஜம் யஸுக்ஷெத்ரூபுரொஹதி|

ஸுக்ஷெத்ரூபுரொஹ தஸ்ஜம் நஸீஜீவா மஹ-ஃதி||

தஜஸுவரஸி யாஃவ-த்ருள ஹஸு-தளகூணமொஹகௌ|

வ-தஜஸு-தளகூணஸு-தஜ-த-ஹி-மொஹகௌ||

வர்ஷவா தாஹு தம்பீஜம் யஸ்யக்ஷேத்ரேப்ரமேரஹதி

ஸக்ஷேத்ரீ லபதேபீஜம் நபீஜீபாகமர்ஹதி

உரு.

தத்வத்பரஸ்திரியாஃபுத்ரௌ த்வௌஸம்ருதௌகுண்டகோல

பத்யௌஜீவதிகுண்டஸ்து ம்ருதேபர்தரிகோலக: [கௌ

(இ - ள்.) வெள்ளம் காற்று இவைகளால் ஒருவனுடைய வி
ரை மற்றொருவனுடைய நிலத்தில் முளைத்தால் அதின் பயனை
நிலக்காரன் அடைகிறானெயாழிய விரையை யுடையவன் அடை
கிறதில்லை. அத்தன்மையாக ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவர்களை
யுண்டாக்கினவ னுடையான். குண்டன்கோள்களென்று இருவகை
ப்பட்டவர்கள் அவர்களில் குண்டன் பதிஜீவித்திருக்கையில் அன்
னியனுக்குப் பிறந்தவன். மற்றவன் பதியிறந்தபிறகு ஜனித்தவன்.

ஒளரஸ்கேதஜஸெவ டத்குதிசுஸுதஃ

ஒளரஸ்கேதஜஸ்சைவ தத்தகருதிமகஸ்ஸுதஃ உக. ௨.

(இ - ள்.) ஒளரஸன் கேதத்திரஜன் தத்தன் கிருத்திரிமன் என் னு பிள்ளைகள் நாலுவகையாம்.

ஐரநாநாதாவிதாவாவி ஸவஸெத்ராஐதகஸுதஃ

தத்யாந்மாதாபிதாவாபி ஸபுத்திராதத்தகஸ்மருதஃ உக. ௩.

(இ - ள்.) மாதாவாகிலும் பிதாவாகிலும் பிள்ளைகளில் தவர் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவன் தத்தன் என்னப்படுகிறான்.

வரிவிதிவரிவெதா யயாஹவரிவிதிவெதா

வெவெதநாசுயாந்தி ஐத்யாஜகவஹஜாஃ

ஐக்யஹவரிவிதிவெதா கத்யாபாஐக்யஹவஹ

க்யாதிசுஸெத்ராஐதாஹவாநாஹாஹாபணஹரௌ

பரிவித்திபரிவேத்தாச யயாசபரிவித்யதே

ஸர்வேதநாகம்யாந்தி தாத்ருயாஜகபஞ்சமாஃ உக. ௪.

தவெளக்ருச்ரௌபரிவித்திதஸ்ஸு கந்யாபாஐக்ருச்ரௌவச

க்ருச்ராதிக்ருச்ரோதாஹ ஸ்சஹோதாசாந்த்ராயணம்சரேத் உக. ௫.

(இ - ள்.) மூத்தவன் கலியாணமாகாதிருக்க இளையவன் கலி யாணம்செய்துகொண்டால் மூத்தவன் பரிவித்தியென்றும் இளை யவன் பரிவேத்தாவென்றும் விவாகம்செய்யப்பட்ட பெண்பரி வேதிதியென்றும் அந்தப்பெண் கொடுத்தவன் பரிதாவென் றும் விவாகம் செய்கின்ற புரோஹிதன் பரியஷ்டாவென்றும்பெய ர்பெறுவார்கள். இவர்களைவரும் நரகமடைவார்கள். பரிவித்திக்கு இரண்டு கிருச்ரமும் பரிவேதினிக்கு ஒரு கிருச்ரமும் பரிவேத்தா வுக்குகிருச்ராதி கிருச்ரமும் பரியஷ்டாவுக்கு சாந்த்ராயணமும்பரி வேத்தாவுக்கு பரிவித்தியைப்போலவும் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்.

காஸவாஜநஷணெஷு மஹேஷுஜயேஷு

ஜாத்யுயெஷுரௌகெந ஜாஷுஹரிவெஷு

குபஜவாமநஷண்டேஷு கத்தேதஷுஜதேஷு

ஜாத்யந்தேபதிதேமுகந ஜோஷுஹரிவேதநே

(இ - ள்.) கூனன் குள்ளன் நபும்ஸகன் குழறும் நாக்குள்ள வன் எக்காரியமும் செய்யத்தகாத ஜடன் பிறவிக்குருடன் செவிடன் ஊமை இவர்களுக்கு பரிவேதனதோஷம் கிடையாது.

விதுவடுவாதுவாவதுவாநாஸீஸுதஸுயா|
ஈராநிஹாதுவாயொமெதொஷிவரிவெடிந||

பித்ருவ்யபுத்ரஸ்ஸாபத்ர்யஃபரநாஸீஸுதஸ்ததா *

தாராக்நிஹாத்ரஸம்யோகேநதோஷஃபரிவேதநே

உசு.

(இ - ள்.) சிறியதகப்பன்பிள்ளை மாற்றாந்தாயார்பிள்ளை தத்து புகுந்தபிள்ளை இவர்கள் முத்தவர்களாயிருந்தாலும் தான்கலியாணம் அக்நிஹோத்ரம் இவைகள்செய்துகொண்டாலும்பரிவேதனதோஷமில்லை.

ஜெஷொஸூதாயஈதிஷு ஈயாநொநவகாரயெசு|

கநுஜாதஸுகுநீத ஸ்வஸுவவநயயா||

ஜயேஷ்டோப்ராதாயதாதிஷ்டே தாதாநம்நைவகாரயேத்

அநுஜநாதஸ்துகர்வீத ஸங்கஸ்யவசநம்யதா

உள.

(இ - ள்.) முத்ததமயன் அக்நியாதானம் செய்யாமலிருந்தால் அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் இளையவனாதலிநம் செய்யக்கூடாது. பெரியவனனுமதி பெற்று இளையவன் சங்கருடைய வசனத்தின்படியே ஆதானம்செய்யலாம்.

நஷ்டுதெபுவுஜிதெ கீஷெவவதிதெவதள|

வ்வஸாவதுநாஸீணாவதிரநொவிய்யதெ||

நஷ்டேம்ருதெபர்வஜிதெ க்லீபேசபதிதெபதௌ

பஞ்சஸ்வாபத்ஸுநாஸீணம்பதிரந்யோவீதீயதே

உஅ.

(இ - ள்.) ஓடிப்போதல் மரித்தல் சன்னியாசியாகுதல் நபும்ஸகனாக விருத்தல் பதிதனாகுதல் என்கிற ஏதனுமொன்றை பதியடைந்தால் இந்த ஐந்து ஆபத்துக்களில் ஸ்திரீகள் வேறு புருஷனைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம். இது யுகாந்தர விஷயம்.

ஜெதஹதஈரியாநாஸீ ஸூஹவரெவூவவூதா|

ஸாஜுதாவஹதஸுமஃ யயாதெஸூஹவாரிணஃ||

ம்ருதெபர்தரியாநாஸீ ப்ரஹ்மசர்யேவ்யஸ்திதா

ஸாம்ருதாலபதேதஸ்வர்கம் யதாதேப்ரஹ்மசாரிணஃ

உக.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தா இறந்தபின் பிரம்மசார்யத்
வத யனுஷ்டிக்கிறாளோ, அவளிறந்தபின் பிரம்மசாரிகளைப்போல்
சுவர்க்கத்தை யடைகிறாள்.

கிஸுக் கொடெய்யா-க் கொடிவ யாநிவொஜாநிஜாந-வெஷ|

தாவக் காஸ்வஸெஸெமெ-க் ஹராந்யாந-மஹதி||

திஸ்ரீ கெட்டியேர்தகோடிச யாநிலைமாநிமாநுஷே

தாவத்தாஸம்வஸேத்ஸ்வர்கே பர்தாரம்யாநுகச்சதி ந.0.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன் பர்த்தாவுடன் அனுகமனம் செய்
கிறாளோ, அவள் மனுஷியனுடைய தேகத்திலிருக்கிற மூன்றரை
கோடிமயிர் அளவானகாலம் சுவர்க்கத்தில் வசிக்கிறாள்.

வ்யாஜமுஹீயயாவ்யாஸம் வயாஜ-வ்யாநெதஸிவாக்|

வஸவஸீவகிஜ-வ்யாநெதெநவஸஹஜெதெ||

வ்யாஜக்ராஹீயதாவ்யாஸம் பலாதுத்தரதேபிலாத்

வஸம்ஸ்திரீபதிநுத்தருத்ய தேநைவஸஹமோததே ந.க.

(இ - ள்.) பாம்புபிடிப்பவன் எப்படி தன்மந்திரபலத்தால்புத்
திலிருந்து பாம்பைப் பிடிக்கிறானோ, அப்படியே பதிவிரதையான
ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவை நரகத்திற் போகாமல் தடுத்து அவனுடன்
கூடி சந்தோஷமடைகிறாள்.

நாலாவது அத்தியாயம்

மு ற் றி ற் று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வ்யகஸாநஸுமாவாநெஷே டி-க்ஷே ராயஸ-விஜோதஜஃ|

ஸாக்ஷாஜெவஸிஸமாயத்ரீ-வவித்ரா-வெஷாநா||

வ்ருகஸ்வாநஸ்ருகாலாத்யை ர்தஷ்டேடாயஸ்துத்விஜோத்தமஃ

ஸ்நாத்வாஜேபத்ஸகாயத்ரீம் பவித்ராம்வேதமாதரம் க.

(இ - ள்.) செந்நாய் நாய் குள்ளநரிமுதலான பிராணிகளால்
எந்த பிராமணன் கடிக்கப்படுகிறானோ, அவன் ஸ்நானம்செய்து
பரிசுத்தமாயும் வேதங்களுக்கு மர்தாவுமான காயத்ரியை ஜபிக்
கக்கடவன்.

மவாஸ்யுமொமொகெஸுநாநுஹாநடிஸுஸுமமெ|
வஜுஜுஜஸுநாஜாவிஸுநாஜுஜுஸுவிஸுஸு||
கவாமுருங்கேகாதகேஸநாநம் மஹாநத்யாஸ்துஸங்கமே
ஸமுதாதர்ஸநாத்வாபிஸுநாதஷ்டஸுஸுசிப்பவேத்

(இ - ள்.) நாயால் கடிக்கப்பட்டவன் மாட்டுக்கொம்பின் ஜலத் திலும் மகாநதியின் சங்கமத்திலும் ஸ்நானம்செய்தும் சமுத்திரத் தைப் பார்த்தாகிலும் சுத்தனாகிறான்.

வெடிவிடிவாவுதலா த ஸுநாடிஷாஅஜோயதி.
 ஸஹிரணொடிஷாஅவா வுதம்பாஸுவிஸுயதி.
 வேதவித்பாவ்ரதஸ்நாத ஸுநாதஷ்டோதவிஜோயதி
 ஸஹிரண்யோதகேஸ்நாத்வா க்ருதம்ப்ராஸ்யவிஸுதயதி

(இ - ள்.) வேதாத்யயனம்செய்து விருதஸ்நானம்செய்த பிராமணன் நாயால் கடிப்புண்டால் ஸ்வர்ணத்தோடு கூடின ஜலத்தித் ஸ்நானம்செய்து நெய்யை சாப்பிட்டு பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ஸவ்ருதஸுஸுநாடிஷ்டாயவிராதுஜுவாவஸைக்|
 வ்ருதஸுஸுநாடிஷ்டாயவிராதுஜுவாவஸைக்||
 ஸவ்ருதஸுஸுநாடிஷ்டாயவிராதுஜுவாவஸைக்|
 வ்ருதஸுஸுநாடிஷ்டாயவிராதுஜுவாவஸைக்||

(இ - ள்.) ஓர் வீரதத்தை யனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கையில் நாயால் கடிப்புண்டால் மூன்றுநாளுபவாஸமிருந்து நெய்யையும் தர்ப்பஜலத்தையும் சாப்பிட்டு மீதி வீரதத்தை முடிக்கக்கடவன். சுவு-தஸுவ-தே-தாவாவிஸு-நாஹெஷ-ராஹவெசிஜம்। ப்ருணிவா-தாசுஹவெசுவ-கு-தம்வி-பெ-பு-ஸு-க்ஷ-ம-நி-ஸ்-க்ஷி-தம்॥

அவ்ரதஸ்ஸவ்ரதேதாவாபி ஸாநாதஷ்டேடாபவேத்விஜஃ
ப்ரணிபாதாத்பவேத்பூதேதா விப்ராஸ்சக்ஷார்நிரீகதிதஃ ௩௩

(இ - ள்.) வீரதயில்லாதவனுமுள்ளவனும் நாயினால் கடிப்புண்டவன் பிராமணர்களைச் சேவித்து ஆவர்களால் பார்க்கப்பட்டவனாய் பிராயச்சித்தா திகாரியாகிறான்.

சுநாஸுராதாவஸு நவெவி-விவிதஸு||
 சுவி-புக்ஷாந-நவெபாகுதி-நாஹ-குரி-தாவி-தம்||

ஸௌநாக்ராதாவலீடஸ்ய நகைர்விலிதிதஸ்யச

அத்பிப்ரகூதாலநம்ப்ரோக்த மக்நிராபூரிதாபிதம்

க.

(இ - ள்.) நாயால் மோரப்பட்டும் நக்கப்பட்டும் நகத்தால்பூரப்பட்டும்மிருப்பவன் அந்தவிடத்தை ஜலத்தினாலலம்பி நெருப்பில் காய்ச்சினால் சுத்தனாகிறான்.

ஸௌநாதுஸ்ப்ராஹணீஷ்டா ஸௌகெநவ்யுகெணவா|

உஜிதம்முஹநகூத்ருஷ்டாஸுஜிஸூலிஹ-ஹெச||

ஸௌநாதுப்ராஹ்மணீதஷ்டா ஜம்புகேநவ்ருகேணவா

உதிதம்க்ரஹநகூத்ரம் த்ருஷ்ட்வாஸத்யஸ்ஸூசிர்பவேத்

எ.

(இ - ள்.) பிராமண ஸ்திரீயானவள் நாய் குள்ளநரி செந்நாய் முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டால் அப்போது உதிக்கிற சந்திரன் முதலிய கிரகங்களையும் நகூத்திரங்களையும் பார்த்தால் சுத்தை யாகிறாள்.

க்யஷ்வகெஷ்யஜாலொஜாநஜுஸெடுதகஜாஹந|

யாஹிஸம்வ்ரஜதெஸொஜ ஸாஹிஸம்வாவலொகயெச||

க்ருஷ்ணபகேஷ்யதாஸோமோ நத்ருஸ்யேதகதாசந

அ.

யாந்திஸம்வ்ரஜதேஸோம ஸ்தாம்திஸம்வாவலோகயேத்

(இ - ள்.) ஒருக்கால் கிருஷ்ணபகூத்தில் சந்திரன் தெரியாமல்போனால் சந்திரன் எந்ததிக்கிலிருக்கிறானோ. அந்ததிக்கையாவது பார்க்கவேண்டும்.

கஸுஜ்ரஹணகெமுரொஜெ ஸௌநாஜெஷ்டாஜிஜொதஜஃ|

வ்யஷ்டம்வ்ரகூதிணீக்யதஜ ஸுஜுஸூக்யாஸூலிஹ-ஹெச||

அஸத்ப்ராஹ்மணகேக்ராமே ஸௌநாதஷ்டோத்விஜோத்தம: க.

வ்ருஷம்ப்ரதகூதிணீக்ருத்ய ஸத்யஸ்நாத்வாஸூசிர்பவேத்

(இ - ள்.) பிராமணரில்லாத ஆரில் பிராமணன் நாயால் கடிப் பண்டால் காலையைப் பிரதகூதிணம்செய்து ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

ஹணாவொநஸுவாகெந மொலிவிஹெவ்ரஹ-ஹெதாயஜி|

சூஹிதாஜிஷ்ட-ஹெதாவிஷ்டா விஷணாதுஹதெதாயஜி||

ஜஹதஸ்ப்ராஹணவிஷ்டாவொகாமுளஜம்வஜி-ஹெதா|

ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ
பிராஜாவத்யௌரோசுவஸ்தாஸுவிபிராணாஜநுஸாஸநாசு|

சண்டாலேநஸ்வபாகேந கோபிர்விப்பாஹ்ரதேதாயதி
ஆஹிதாக்கிர்மருதோ விப்ரோவிஷேணாத்மஹதேதாயதி க0.
தஹேத்துபாஹ்மணம்விப்ரோலோகாக்கௌமந்த்ரவரஜிதம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வாவேவரட்வாசதக்த்வாச ஸபிண்டேஷுசஸர்வதா கக.
ப்ராஜாபத்யம்சரேத்பஸ்சாத் விப்ராணாமநுஸாஸநாத் கஉ2.

(இ - ள்.) சண்டாளனாவது சுவபாகனாவது பசுக்களா
லாவது பிராமணர்களாலாவது ஒரு ஆஹிதாக்கியான பிராமண
னிறந்தாலும் அல்லது விஷத்தால் தானே மரித்தாலும் அவனு
டைய பங்காளிகளிலொருவன் அவனை லௌகிகாக்கியில் தகனம்
செய்து மந்திரமில்லாமல் முடிக்கவேண்டும். அவனைத்தொட்டவ
னும் வகித்தவனும் கொளுத்தினவனும் பிராமணர் அனுமதியால்
பிராஜாபத்யவிரதத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ
ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ

தக்தாஸ்தீதிபுநக்ருஹ்மகூதாஃப்ரகூதாலயேத்விஜஃ
புநர்தஹேத்ஸ்வாக்கிரநாது ஸ்வமந்த்ரேணப்ருதக்ப்ருதக் கஉ3.

(இ - ள்.) முன்னே சொன்னபடி க்ருச்சிரம் செய்து பிறகு
மறுபடியும் எலும்பைப் பாலினுலம்பிமறுபடியும்தன்னக்கியால்
மந்திரத்தோடு தகனம் செய்யவேண்டும்.

ஆஹிதாமிதி-ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ
ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ
ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ ஹ்ருஷ்வாவொஹ்ருஷ்வாவ

ஆஹிதாக்கிர்மருதோ விப்ரோவிஷேணாத்மஹதேதாயதி
தேஹநாஸமநுப்ராப்தஸ் தஸ்யாக்கிர்வஸதேதக்ருஹே
ப்ரேதாக்கிஹேத்ரஸம்ஸக்கார ஸ்ருயதாம்ருஷிபுங்கவாஃ கக.

(இ - ள்.) ஆஹிதாக்கியானவொரு பிராமணன் தன்விட்டில்
அக்கியிருக்க தேசாந்திம்போயிறந்தால் அவனுக்கு அக்கி ஸ்ம்ஸ்
காரத்தை, ஒ முனிச்சுவர்களை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

(இ - ள்.) நீர்காக்கை - சீகராம் - பெண்கோட்டான் - அன்
றில்பகறி - செம்போத்து இவைகளைக் கொன்றவன் சிவனைப்
பூசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஹேரஹ் ஹாஷஹாஸாஹ் ஹாராவதகவிஹ்ஜஹ் |
வகிணாஹ் ஹெவவஹ் ஹெஹ் ஹாஹ் ஹாஹ் ஹாஹ் ஹாஹ் ||

பேருண்டசரஷபாஸாம்ஸ்சபாராவதகபிஹ்ஜஹ்ஜஹ்
பகிணாஹ் ஹெவவஹ் ஹெஹ் ஹாஹ் ஹாஹ் ஹாஹ் ஹாஹ் ||

(இ - ள்.) கண்டபேருண்டம் மாக் கொத்தி மணிப்புற கபிஹ்
சலமென்னும்பகி, இவைகளை யும் இதில் கண்டது தவிர வேறு
பகினை யும் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸ மிருக்கக்கடவன்.

ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ||

ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ||

ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ||
கருஸாம்ஸ்சபாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ||

(இ - ள்.) பெருச்சாளி - பூனை - சர்ப்பம் - மலைப்பாம்பு -
தண்ணீர்ப்பாம்பு இவைகளைக் கொன்றவன் என் பயறு இவைக
ளைக் கூடின அன்னத்தை பிராமணர்களுக்கிட்டு எருதடியை
தகினை பாகக் கொடுத்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||
வ்ருந்தாகபலபகிசா ப்யஹாராத்ரேணாஹ் த்யதி ||

(இ - ள்.) முதலை - உடும்பு - ஆமை சல்லியமென்கிற மதஸ்
யம் முள்ளம்பன்றி, இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் கத்தி
ரிப்பழத்தை சாப்பிட்டு உபவாஸமிருந்து பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||

வ்ருகஜம்புகருகூரணம் தரகூஹ் ஹகாஹ் ஹகாஹ் ||
திலப்ரஸ்தம் தவிஜதத்யாத்வாயுபகேகூரதிநத்ரயம் ||

(இ - ள்.) செந்நாய் - குள்ளநரி - கரடி சிவங்கி - நாய் இவை
களைக் கொன்றவன் மூன்றுநாளுபவாஸமிருந்து ஒருபடியென்
தானம்செய்து பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||

ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ஹிஹ் ||

கஜஸ்யசதுரங்கஸ்ய மஹிஷோஷ்ட்ரநிபாதநே

ப்ராயச்சித்தமஹாராத்ரம்த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம்

கஉ.

(இ - ள்.) யானை - குதிரை - எருமைக்கிடா - ஒட்டை இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் மூன்றுகாலம் ஸ்நானம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

கூரம்மவாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூத்யதேஸத்ரிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

கங.

குரங்கம்வாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூத்யதேஸத்ரிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

(இ - ள்.) மான் குரங்க சிங்கம் வரிலேவங்கை இவைகளைக் கொன்றால் மூன்றுநாள் உபவாஸமும் பிராமணஸந்தர்ப்பணமும் செய்து பிறகு சுத்தியடைகிறான்.

ஜமரொஹிதிராஹாணா ஜஜாவஸஸ்யுவாதுகஃ

சுஹாக்யஷ்டஜஸ்யா டஹாராத்ரஜுவொஷ்யஸஃ

ம்ருகரோஹித்வராஹாணாமஜாபஸ்தஸ்யகாதுகஃ

அபாலக்ருஷ்டமஸ்நீயாதஹாராத்ரமுபேபாஷ்யஸஃ

கச.

(இ - ள்.) மான்சாதிகள் ஒருவகைப்பன்றி சண்டைக்கிடா பெண்ணூடு இவைகளைக்கொன்றவன் ஒருதின முபவாஸமிருந்து உழுதுவிடையாத நெல்லைப்புசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

வனவம்வ துஷ்டாநாம்வஸவெஷ்வாம்வநவாரிணாம்

சுஹாராத்ராவிதஸிஷ்டநவநெஜாதவெஷ்யஸஃ

ஏவம்சதுஷ்பதாநாம்ச ஸர்வேஷ்வாம்வநசாரிணாம்

அஹாராத்ரோஷிதஸ்திஷ்ட நஜபந்வைஜாதவேதஸம்

கரு.

(இ - ள்.) கீழ் சொல்லப்பட்ட மிருகங்கள் தவிர மற்ற காட்டு மிருகங்களைக் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸமிருந்துஜாதவேதஸமென்கிற மந்திரஜபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஸிவீநகாராகுஸ்சுஷ்டி யவாயஸுவாதயெசு

பூஜாவத்யுபக்யக்யாவ்யுஷ்காடிஸடிக்கிணா

ஸில்பிநம்காருகம்ஸூத்ரம் ஸ்த்ரியம்வாயஸ்துகாதயேத்

ப்ராஜாபத்யத்வயம்க்ருத்வா வ்ருஷைகாதஸ்தகிணா

கசு.

(உ - ள்.) சித்திரம் எழுதுகிறவன், வேலைக்காரன் சூத்திரன், ஸ்திரீ இவர்களைக்கொன்றவன் இரண்டு பிராஜாபத்திய கிருசரம் செய்து பதினென்றுகாளைத் தானம்செய்தால் சுத்தஞ்சிறுன்.

வெள்ளம்வாசு தீயம்வாவிநிஜை-நாஷம்யொலிவரதயெசு।

வெளதிகுழை அயங்குய-காசு மறவின்படி கழிணாண்டிசு||

வைஸ்யம்வாக்ஷதிரியம்வாபி நிர்த்தோஷம்யோபிபாதயேத்
ஸோதிக்ருச்ரத்வயம்ஞீர்யாத் கோவிம்ஸத்தகிணும்ததத் கள.

(இ - ள்.) எவன் தோஷமில்லாத வைசம்பையாவது கூத்தரிய
னையாவது கொல்லுகிறானோ. அவன் இருபது கோதானம்
செய்து இரண்டு ஆதிகிருசரம் செய்யவேண்டும்.

வெள்ளம்-புழை-யாசை-விகழ-விஜயம்

ஹக்ராமாஜ்ராயணம் தவரூபிம்ஸாஜாஸெவகிணாம்॥

வைப்பம்ஸூஞ்சரம்கரியாஸக்தம்விசர்மஸ்தம்தவிஜோத்தமம்
ஹத்வாசாந்தராயணம்தஸ்ய தரிம்ஸாத்காச்சைவதகழிணம் ௧௮.

(இ - ள்.) தனது கர்மத்திலிருக்கும் வைசயன் - சூத்திரன் - தன்கர்மத்தைவிட்ட பிராமணன் இவர்களைக்கொன்றால் மூப்பது கோதானமும் சாந்திராயணமும் செய்யவேண்டும்.

உணராமுஹ தவா நயி ஓ ஹ ணெயழிகுஹந!

பாஜாவத்யும்வொ துமம் மொதியங்கிணாண்டிக்||

சுத்தியெணாவிலெவெசொந் நசுஞெடி வெணெவ தரெணவா!

உணராமல் செயல்படக்கூடிய நவீன உயிர்

சண்டாலம்ஹதவாங்கச்சித் ப்ராஹ்மணோயதிகம்சந
ப்ராஜாபத்யம்சரேத்க்ருச்ரம் கோத்வயம்தகிணும்ததத் ககூ.

கூத்தரி யேனாபிவைஸ்யேநஸா-ருத்ரேணேவேதரேணவா
சண்டாலஸ்யவதேப்ராப்தே க்ருச்ரார்தேநஸா-த்யதி ௨௦.

(இ - ள்.) பிராமணன் ஒரு சண்டாளனைக்கொன்றால் அவன் பிராஜபத்திய கிருத்ததைச் செய்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டும். கூத்தரியன் அல்லது வைசியன் அல்லது சூத்திரன், மற்று யாராகிலும் சண்டாளனைக் கொன்றால் அரைகிருசரம்செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

வெள்ளவாகுசுணாநொ விவெணாலிஹதொயழி
கவெணாநொத்ராவிதலாகாபவ்வெநொயுதி||

சோரஸ்வபாகஸ்சண்டாலோ விப்ரேணாபிஹதேதாயதி
அஹோராத்ரோஷிதஸ்நாத்வா பஞ்சகவ்யேநஸூத்யதி உக.

(இ - ள்) சண்டாளன் சக்கிலி இவர்கள் திருடனாகவந்தால் அவர்களைப் பிராமணன் கொன்றால் ஒருதினம் உபவாஸமிருந்து ஸ்நானம்செய்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு சத்தியடைகிறான்.

ஸ்வாகம்வாவி_வணர_வம_வவி_வபு_வஸ_வஹ_வஷ_வத_வய_வதி!
 தி_வவெ_வஜ_வஸ_வஹ_வஷ_வண_வக_வம_வப_வர_வத_வா_வவி_வகீ_வத_வஸ_வக_வஜ_வவ_வக_வ||

ஸ்வபாகம்வாபிசண்டாளம்விப்ரஸ்ஸம்பாஷதேதயதி
தவினஜஸ்ஸம்பாஷணம்சூர்யாத்ஸாவித்ரீந்துஸக்ருஜ்ஜபத் ௨௨.

(இ - ள்.) சக்கிலி - சண்டாளன் இவர்களோடு பிராமணன் பேசினால் பிறகு பிராமணர்களோடு பேசியும் காயத்ரியை ஒரு தரம் ஜபித்து சுத்தனாகிறான்.

உணர்வென ஸஹஸம் பந்தாதி நாகுபவாவபெசு।
உணர்வெனக் கவயம் மகாபாபதி ஸரணா ஹமிஃ॥

சண்டாளேஸ்வரஸுப்தந்து தீராதாமுபவாஸதேயத்
சண்டாளேகபதங்கத்வா காயத்ரீஸ்மரணச்சுகி

(இ - ள்.) சண்டாளனுடன் தூங்கினவனுக்கு மூன்று நாளுப வாஸத்தை விதிக்கவேண்டும். சண்டாளனுடன் வழிநடந்தவன் காயத்ரியை ஸ்மரித்தால் சுத்தனாகிறான்.

உணராமுடைய நலமுக்குறித ழெவ்வொகயெசு!
உணராமுடைய நனெவ்வெவ்வொடைய நராவெசு||

சண்டாளதர்ஸநேஸத்ய ஆதித்யமவஸோகயேத்
சண்டாளஸ்பர்சநேசைவ ஸதேசலம்ஸ்நாநமாசகீரத் உசு.

(இ - ள்.) சண்டாளனைப் பார்த்த உடனே சூரியனைப் பார்க்க வேண்டும் அவன்பேரில்பட்டால் துணியுடன் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

உணர்வுவாதவாஃஷ்டீகாஸ்திரிமு முஜி!
சுஜாநாபெவகஸ்கெருகை ஹோநாபெருணஸ்கயூதி||

சண்டாளகாதவாரிஷ்ட-பீத்வாஸிலமக்ரஜஃ

அஞ்ஞாநாச்சகபக்தேந த்வஹாராத்ரேணஸுத்யதி 2.6.

(இ - ள்.) சண்டாளனால் வெட்டப்பட்ட நடவாபிகளில் தெரி யாமல் பிராமணன் தண்ணீர் குடித்தால் ஒருவேளை போஜனம் செய்தும் தெரிந்து குடித்தால் ஒருதினம் போஜனமில்லாமலும் சுத்தனாகிறான்.

வணரவாணஸம்ஸுபுஷ்டிவீகாகுவமதஜமூ|

மொஜுத்ருபாவகாஹாரஸி ராத்ராஹிஜாவயாக||

சண்டாளபாண்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் பீத்வாகுபகதம்ஜலம்

கோமுத்ரயாவகாஹாரஸ்திராத்ராச்சுத்திமாப்நுயாத் 2.7.

(இ - ள்.) சண்டாளன் பாத்திரம்பட்ட கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் மூன்றுநாள் கோமுத்திரத்தையும் யவ அரிசிமாவையும் புசித்து சுத்தனாகிறான்.

வணரவாணஸம்ஸுபுஷ்டிவீகாகுவமதஜமூ|

ததணாசுகிவதெதயஸுபுஜாவதஜஸுஜாவரெக||

யஜிநாசுகிவதெதெதாயஸரீரெயஸஜீரஜெதி

புராஜாவதஜநஜாதவஜகூழ்ஸாந்தவநம்வரெக||

சண்டாளகடஸம்ஸ்த்நு யத்தேதாயம்பிபதித்விஜஃ

தத்கூஷணாக்கிபதேதயஸ்து ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத் 2.8.

யதிநோக்கிபதேதேதாயம் ஸரீரேயஸ்யஜீர்யதே

ப்ராஜாபத்யம்நதாதவ்யம் க்ருச்ரம்ஸாந்தபநஞ்சரேத் 2.9.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாண்டத்திலிருக்கும் ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் பதினான்கு நாளை அந்த பிராமணன் பிராஜா பத்ய சிருச்ரத்தைச் செய்யக் கடவன். இந்த பிராயச்சித்தமா னது அப்படி குடித்தஜலத்தை வார்திபண்ணினால்தான். அந்த ஜலம் சரீரத்தில் ஜெரித்துவிட்டால் ஸாந்தபன மென்கிற விருத்த தைச் செய்யவேண்டும்.

வரெதாந்தவநம்விபு:புராஜாவதஜநஜாவ்|

ததய-தவநம்வரெகுவெஸஜீவாஜம்ஸுபுஷ்டிவீகாகுவமதஜமூ|

சரேத்ஸாந்தபநம்விப்ர: ப்ராஜாபத்யமநந்தரஃ

ததர்தந்துசரேத்ஸைய: பாதம்குத்ரஸ்யதாபயேத் 2.10.

கவிஜா தவம் உணர்வொய்ஸ் வெளித்திஷ்.தி
விஜா தவம் உணர்வொய்ஸ் வெளித்திஷ்.தி

அவிஜ்ஞாதஸ்துசண்டாளோ யஸ்யவேஸ்மதிதிஷ்டதி
விஜ்ஞாதேதுபஸந்நஸ்ய த்விஜாஃ குர்வந்த்யறுக்ரஹம் ௩௪.

(இ - ள்.) சண்டாளன் தெரியாதவனாக ஒருவன் வீட்டிலிருந்து
பிறகு தெரிந்தால் அவனும் பிராமணர்களை யடைந்தால் அவனை
யவர்கள் அனுக்ரகிக்கிறார்கள்.

ஐநிவகொஹதாநஹநாயனொவெஹவாரமாத்
வதஹஐரெயஸ்யஹஐவாவஸுகராஸி
முநிவக்த்ரோத்கதாந்தர்மாந காயந்தேரவேதபாரகாஃ
பதந்தமுத்தரேயுஸ்தம் தர்மஞ்ஞாஃபாபஸங்கராந் ௩௫.

(இ - ள்.) சகல வேதங்களையும் ஒதின தார்மிகர்கள் மகரிஷி
களால் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களைச் சொல்லி பதிதனுனவனைபா
வங்களின் கட்டடங்களில் நின்றுத் தூர விலக்கிவிடக் கடவார்கள்.

ஐயாவஸவிஹ்வாஹெவ க்ஷீரமொஹஐத்ருயாவக
ஹஹீதஸஹஹுதஸு த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம்
தத்நாசஸர்பிஷாசைவ க்ஷீரகோமூத்ரயாவகம்
புஞ்சீதஸஹப்ருத்யஸ்ச த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம் ௩௬.

(இ - ள்.) இப்படி சண்டாளஸகலாஸம் நேரிட்ட வீட்டிற்
குடையவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் மூன்று வேளையும்
ஸ்நானம்செய்து தயிர் - நெய் - பால் கோமூத்ரம் யவஅரிசி
இவைகளை புசிக்கக்கடவன்.

ஐஹஹஹீதஐயாவஹஹஹஹீதஸவிஹ்வா
ஹஹஹீரெணஹஹீதவனகெகெநஹிநத்ருயம்
தர்யஹம்புஞ்ஜீததத்நாச தர்யஹம்புஞ்ஜீதஸர்பிஷா
தர்யஹம்க்ஷீரேணபுஞ்ஜீத ஏகைகேநதிநத்ரயம் ௩௭.

(இ - ள்.) மூன்றுநாள் தயிருடனும் மூன்றுநாள் நெய்யுடனும்
மூன்றுநாள் பாலுடனும் இப்படி ஒவ்வொன்றோடு ஒவ்வொருநா
ளும் புசிக்கக்கடவன்.

ஹாவஹஹீதநஹஹீதநஹிஷகிபிஹிஷித
பாவதுஷ்டம்நபுஞ்ஜீத நோச்சிஷ்டக்ரிமிதூஷிதம் ௩௮.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன போஜனத்தில் தனது எண்ணத்தில்
புசிக்கத்தகாதென்று தோற்றினாலும் எச்சில் புழு இவைகளால்
கெட்டதாயிருந்தாலும் அந்த அன்னத்தை புசிக்கக்கூடாது.

ஐயிக்ரஸுஞ்சிவவம்வெகெவ்யுதவ்யுத

ததிக்ரஸ்யத்ரிபலம் பலமேகம்க்ருதஸ்யது

ந.அ.

(இ - ள்.) தயிர் - பால் இவைகள் மூன்று பலமும் நெய் ஒரு பலமும் இருக்கவேண்டும்.

ஹஸநாதஹவெஹுஜி ருஹயொஸாஜுகாஸ்யுயொஃ
ஜஸுளவெநவஸாணாஹரித்யாமெநஜுணயெ||

பஸ்மநாதுபவேச்சுத்தி ருபயோஸ்தாம்ரகாம்ஸ்யயோ:

ஜலசௌசேநவஸ்த்ராணாம் பரித்யாகேநம்ருந்மயே

ந.க.

(இ - ள்.) தாம்ரம் வெண்கலமிவைகளுக்கு சரம்பலாலும் வஸ்திரங்களுக்கு ஜலத்தாலும் மண்பாத்திரங்களை விவெதாலும் சுத்தி. இதுவும் சண்டாளசம்பந்த விஷயம்.

காஸுஹமஹகாவாஸயுவணஃதெவஸவி-ஷீ|

பாரெக்யவாதுயாந்யாநிஜிஜ்யாஜெஸநிவாவக||

குஸும்பகுடகார்பாஸ் லவணந்தைலஸர்பிஜி

த்வாரேக்ருத்வாதுதாந்யாநி தத்யாத்வேஸ்மநிபாவகம்

ச.ர.

(இ - ள்.) குசம்பம் - வெல்லம் - பஞ்சு - உப்பு - எண்ணெய் நெய் தானியங்கள் இவைகளை வாசற்படியில்வைத்து அந்த சண்டாளன் வசித்த வீட்டை நெருப்பிட்டிக் கொளுத்த வேண்டும்.

ஹவஸுஹஸுதஃபஸுராத்யாந்யாநிதாஹணதவ-ண||

சுஸுஹவ்யுஷுஹெகஹஜிஜ்யாஜெஸநிவாவக||

ஏவம்ஸுத்தஸ்ததஃபஸ்சாத் குர்யாத்ப்ராஹ்மணதர்பணம்

த்ரிம்ஸுத்தகாஸ்த்ருஷபகஞ்ச தத்யாத்விப்ரோஷுதகிணாம்

ச.க.

(இ - ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சுத்தஞானபிறகு பிராமண சந்தர்ப்பணம்செய்து முப்பது கோதானமும் ஒருவிருஷபதானமும் செய்து பிராமணதகிணை நடத்த வேண்டும்.

வாநயெ-வநவாநெநஹாஜவெநஸுஹுதி|

சுயாரெணஹிவ்யாணாஹகுரிஷொஷொநவிஜ்யெத||

புநர்லேபநகாதேக ஹோமஜப்யேநஸுத்தயதி

ஆதாரேணசஹிப்ராணாம் பூமிதாஷோநவித்யதே

ச.உ.

தன்காரியத்தைச் செய்யாவிடில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அனுக்ரகம் பயன்படாது.

வெஹாஜாயஜிவாஹாஜயாஜ ஜாநதொவிவா |
கூரூஜைநாமுஹ்யெதூதூவாஹதஷாமுஹி ||

ஸ்நேஹாத்வாயதிவாலோபாத் பயாதஜ்ஞாநதோபிவா
குர்வந்த்யநுக்ரஹம்யேது தத்பாபந்தேஷுகச்சதி ௩௬௨.

(இ - ள்.) சினைகத்தாலாவது பொருளாசையாலாவது பயத் தாலாவது தெரியாமலாவது சக்தியுள்ளவனுக்கு எவன் அனுக்ர கம் செய்கிறானோ ; அப்படிசெய்தவனுக்கு அவனுடைய பாபம் சம்பவிக்கும்.

ஸ்ரீரஸூராத்யெபூரெவ வஜநிநியஜந்த்யெ |
ஹதாரொரொவரொயெநநஸஸூஸூகஜாவந ||

ஸ்ரீரஸ்யாத்யேப்ராப்தே வதந்திநியமந்துயே
மஹத்கார்யோபரோதேந நஸ்வஸ்தஸ்யகதாநச ௩௬௩.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய சரீரத்திற்குத் தீங்குநேரிடுகிற சமயத் தில் எவன் நியமத்தை விதிக்கிறானோ அவன் அவனுடைய அந்தி மஸ்மரணத்துக்குக் கெடுதிசெய்தபடியால் அவனுடைய பாபத் தையடைகிறான்.

ஸஸஸூஜைஹாஹூநி வஜநிநியஜந்த்யெ |
தெதஸூவிஷகதாராஹி வதந்திநாகேஸாஹ ||

ஸ்வஸ்தஸ்யமுடாஃகுர்வந்தி வதந்திநியமந்துயே
தேதஸ்யவிக்நகர்தாரஃ பதந்திநாகேசசௌ ௩௬௪.

(இ - ள்.) சுகமாக விருப்பவனுக்குப் பதிலாக எவர்கள் கருமங் களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களும், சாஸ்திரமல்லாததை எவர் கள் விதியாகச்சொல்லுகிறார்களோ அவர்களும் நரசத்தில் விழு கிறார்கள்.

ஸனவநியஜைகூரூபூஹணயொவஜநுதெ |
வ்யயாதஸூராவவாஸூரநஸவாஹணநயாஜுதெ ||

ஸனவநியமந்த்யக்த்வா ப்ராஹ்மணம்யோஸமந்யதே
வ்ருதாதஸ்யோபவாஸஸ்யாந் நஸபுண்யேநயுஜ்யதே ௩௬௫.

காகஸ்வாநாவலீடம்துகவாக்ராதம்கரேணவா

ஸ்வல்பமந்நம்த்யஜேத்விப்ரஸ்ஸுத்திர்தோனாடகேபவேத்

(இ - ள்.) பிராமணன் காகம் நாய் இவைகளால் நக்கப்பட்டதும் பசு கழுதைகளால் முகரப்பட்டதும் சுவல்பமாயுமிருக்கிற அன்னத்தை விடக்கடவன். அதற்குமேல் துரோண அளவுள்ள அன்னமானால் சுத்தியுண்டு.

கூநவெஸுஜாஹுததநாதுயஜுநாஹுதஹவெசு||

ஸுவணெ-ஹுகஜஹு-ஹுதாஸெநாவதாவயெசு||

ஹுதாஸெநநஸம்ஸுஹு-ஸுவண-ஸலிநெநய||

விபுராணாஹு-ஹுவொஷணஹாஜஹுவதிததணாகு||

அந்நஸ்யோத்தருத்யதந்மாத்ரம்யஸ்சலாலாஹதம்பவேத்

ஸுவர்ணோதகமப்யுக்த்யஹுதாஸேநோபதாபயேத் எஉ.

ஹுதாஸேநநஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸுவர்ணஸலிலேநச

விப்ராணாம்ப்ரஹமகோஷணபோஜ்யம்பவதிததக்ஷணத் எஉஉ.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன அளவுடைய அன்னத்தில் எவ்வளவு எச்சில்பட்டதோ அவ்வளவு மாத்திரத்தை யெடுத்தெறிந்து சுவர்ணத்தோடுகூடிய ஜலத்தைப் புரோகித்து அக்நியில் காட்டினால் சுத்தமாகும். இப்படி சுவர்ணஜலத்தாலும் அக்நியாலும் சுத்தமாயும் பிராமணர்களால் ருக்குக்களால் ஜபிக்கப்பட்டதுமான கீழ்ச்சொன்ன அன்னம் சுத்தமாகும்.

ஸுவெஹவாமொரஸவாவிததூஸஹு-ஹுவெசு||

கூஹு-ஹுரிதஜெததூஸஹு-ஹுவெநநய||

கூநஹுஜாயாஸஹு-ஹுவெ-ஹுஸஸுவித்யதெ||

ஸநேஹேவாகோஸேவாபிதத்ரஸ்ஸுத்திர்ததம்பவேத் எச.

அல்பம்பரித்யஜேத்தத்ரஸ்நேஹஸ்யபசநேநச

அநலஜ்வாலயாஸுத்திர்தகோஸஸ்யவிதீயதே எரு.

(இ - ள்.) எண்ணெய் நெய் முதலியவற்றிற்கு சுத்தி எப்படி யென்னில்—என்று அல்பமாயிருந்தால் அதை விடுவதாலும் அதி கமாயிருந்தால் எண்ணெயைக் காய்ச்சுவதாலும் பால்முதலியவற் றிற்கு அடுப்பில் தீயில் வைப்பதாலும் சுத்தியென்று விதிக்கப்படு கிறது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஊபாதொடிவஞ்சுலிஸுவராஸரவவொயயா||

அதாதோத்ரவ்யஸுத்திஸ்துபராசரவசோயதா

௨.

(இ - ள்.) கீழ்சொன்ன பிராயச்சித்தங்கள் திரவ்ய சுத்தி யில்லாமல் பயன்படாதாகையால் முற்பட்ட பராசர வாக்யத்தின் படி திரவ்யசுத்தி சொல்லப்படுகிறது.

ஊராவாணாஹுவா தூணாந்தக்ஷணாஹுலிரிஷ்யதெ|

தாரவாணம்துபாத்ராணம்தக்ஷணாச்சுத்திரிஷ்யதே

க.

(இ - ள்.) சுருக் சுருவம் முதலிய மரப்பாத்திரங்களுக்கு அதிக அசுத்தியுண்டானால் வாச்சிமுதலான ஆயுதத்தால் செதுக்கினால் சுத்தியுண்டாகும்.

ஹஸநாஸுஹ்யுதகாஸ்யுதா ஜ்ஜாஜ்ஜே நஸுஹ்யுதி||

பஸ்மநாஸுத்யதேகாம்ஸ்யம்தாம்ரமாம்லேநஸுத்யதி

க௨.

(இ - ள்.) வெண்கலப்பாத்திரங்கள் சாம்பலாலும் தாம்ரபாத் திரங்கள் பூளியாலும் சுத்தமாகும்.

ராஜஸாஸுஹ்யுதநாஸீ விகஹ்யா நமஹதி||

ராஜஸாஸுத்யதேநாஸீவிகலம்யாநகச்சதி

உ.

(இ - ள்.) வியபிசாரியான ஸ்திரீ அவ்வகையால் கர்ப்பம் தரி யாமலிருந்தால் மாஸருதுவினால் சுத்தையாகிறாள்.

நதீவெமெநஸுஹ்யுத வெவொயஜிநஹ்யுதெ||

நதீவேகேநஸுத்யேத வேபாயதிநத்ருஸ்யதே

உ௨.

(இ - ள்.) எந்தவிடத்தில் அசுத்தம் கண்ணில் புலப்படவில்லை யோ அந்தவிடத்தில் நதியானது வேகத்தால் சுத்தமாகிறது.

வாஹீகௌவ தடாகெஷுஹ்யுதஷுஹ்யுதந|

உஹ்யுதெவெகஹ்யுதஹ்யுதஹ்யுதநஸுஹ்யுதி||

வாபீகூபதடாகேஷுதூஷிதேஷுகதம்சந

உத்தருத்யவைகும்பஸுதம்பஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

ஈ௨.

(இ - ள்.) நடவாவி கிணறு தடாகம் இவைகள் தோஷத்தை யடைந்தால் நூறுகுடம் ஜலத்தை இறைப்பதாலும் பஞ்சகவ்யத் தை யதில் சேர்ப்பதாலும் சுத்தமாகின்றன.

എ.

62.

கூ.உ.

673.

வெண்கலம் மூலம் திருத்திவிடப்பெட்ட தலித் சமூகத்தில்

யக்ரோத்யேகராத்ரேணஸ்ருஷஸீஸைவநம்த்விஜ:
ஸைபகூபுக்ஜபந்ரித்யம்த்ரிபிர்வவைஷர்விஸுத்யதி

அ.௨.

(இ - ள்.) எவன ருதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்து அவளு
டன் ஒருதினம் சேர்கிறானே அவன் தினம்தோறும் பிச்சையிட்
டுக்கொண்டு ஜபம்செய்து மூன்றுவருஷமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

கஸம்மதெயதர்ஸுருரெபுஹ்வாவதிதஸ்வியபு|

ஸருதிகாஹஸவஹெவகஸம்ஸாஹிவி-ய்யதெ||

ஜாதவெஷஸுவண-ஹெஸாஜாம-ஹிவொக்யு|

ஸுபாஹணாநாமதஸெஸுவஸாநக்யுகாவிஸாயுதி||

அஸ்தம்கதேயதாஸுருர்யே சண்டாலம்பதிதம்ஸ்த்ரியம்

ஸருதிநாஞ்சசவம்ஸைவகதம்சத்திர்விதீயதே

க.௨.

ஜாதேவதஸ்ஸுவர்ணம்சஸாமமார்ககம்விஸாக்யச

ப்ராஹ்மணாகதஸ்சைவஸ்நாநம்க்ருத்வாவிசுத்யதி

க.௩.

(இ - ள்.) சூர்யாஸ்தமனமான பின்பு சண்டாளனையும் பதிதனை
யும் பிரஸவித்த ஸ்திரியையும் சவத்தையும் தொட்டால் எப்படி
சுத்தியென்றால் அக்நியையும் சுவர்ணத்தையும் சந்திரன்வரும்
வழியையும்பார்த்து பிராமணர்களால் அனுக்ளை செய்ப்பட்டு
ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

ஸுபுஷாரஜஸுஸாநெநாநஸுபாஹணீஸுபாஹணீந்தயா|

தாவதிஷேநிராஹாராதிருரெருணெவஸாயுதி||

ஸுபுஷாரஜஸுஸாநெநாநஸுபாஹணீக்ஷுதிருயானயா|

கய-க்யுஹ்வரெபுருவ-காவாஹெகஜநஹரா||

ஸுபுஷாரஜஸுஸாநெநாநஸுபாஹணீஸெஸுஜானயா|

வாஹீநஹரெபுருவ-காவாஹெகஜநஹரா||

ஸுபுஷாரஜஸுஸாநெநாநஸுபாஹணீஸருஜானயா|

க்யுஹ்வரெபுருவ-காவாஹெகஜநஹரா||

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீப்ராஹ்மணீம்ததா

தாவத்திஷ்டேந்நிராஹாராத்ரிநாத்ரேணைவசுத்யதி

க.௪.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீக்ஷத்த்ரியாந்ததா

அர்தக்ருச்சம்சரேத்பூர்வாபாதமேகமநந்தரா

க.௫.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீவைஸ்யஜாம்ததா

பாதஹீநம்சரேத்பூர்வாபாதமேகமநந்ததா

க.௬.

ஸ்பருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நோந்யம்ப்ராஹ்மணீசுத்ரஜாம்ததா
க்ருச்ரேணஸுத்யதேதபூர்வாஸுத்ராதானேநஸுத்யதி கசு.உ.

(இ - ள்) ரஜஸ்வலையாயிருக்கிற பிராமணஸ்திரீ ரஜஸ்வலையான வேறு பிராமணஸ்திரீயைத் தொட்டால் மூன்றுநாளும் ஆகாரமில்லாம விருவருமிருக்கவேண்டும் அப்படியே பிராமணஸ்திரி கூத்திரியஸ்திரியைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ அரைகிருசிரமும் கூத்திரியஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ வைச்யஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ முக்கால்கிருசிரமும் வைச்யஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ சூத்திரஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ ஒருகிருசிரமும் சூத்திரஸ்திரீ தானமும் செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரஜஸுத்யாதுசதுர்தேதஹநிஸுத்யதி
க்ருச்ரஜஸுத்யாதுசதுர்தேதஹநிஸுத்யதி

ஸாதாரஜஸ்வலாயாதுசதுர்தேதஹநிஸுத்யதி
க்ருச்ரஜஸுத்யாதுசதுர்தேதஹநிஸுத்யதி கசு.உ.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையானஸ்திரீ நாலாவதுதினத்தில் ஸநானம்செய்ய வேண்டியது. அன்றையதினத்தில் ரஜஸ் இல்லாமலிருந்தால் தேவகாரியத்தையும் பிதர்காரியத்தையும் செய்யலாம். ரொமெணயடிஜஸீணாநஹம்ஹிபுவததெ

நாஸுமிஸாததஸுதததூரெகாலிகம்மதம்

ரோகேணயத்ரஜஸ்திரீணாமந்வம்ஹிப்ரவர்ததே
நாஸுமிஸாததஸுதததூரெகாலிகம்மதம் கசு.உ.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீக்கு தினந்தோறும் ரோகத்தால் ரஜஸ் பெருகுகிறதோ அந்தஸ்திரீ அதில் அசுத்தையாகான் அந்த ரஜஸ் அகலத்திலுண்டானது.

ஸாயாஹாராநதாவதூரெகாலிகம்மதம்

ரொமெணயடிஜஸீணாநஹம்ஹிபுவததெ

ஸாத்வாசாராநதாவதஸ்யாத்ரஜாயாவத்ப்ரவர்ததே
ரஜோநிவ்ருத்தௌகம்யாஸ்திரீக்ஷெகர்மணிசைவஹி கசு.உ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீக்கு ரஜஸ் எவ்வளவுகாலம் பெருகுகிறதோ அவ்வளவுகாலம் தேவகாரியம் முதலானதற்கு உபயோகப்பட மாட்டாள், ரஜஸ் நீங்கினவுடன் பர்த்தாஸைச் சேர்வதற்கும் கிருக காரியங்களுக்கு முபயோகப்படுவள்.

கடி.உ.

உரு.

ஸுராமாத்ரேணஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸுதவதேதக்நயுப்லேகணந:

(இ - ள்.) எந்த வெண்கலபாத்திரம் கள்ளுடன் சேராமலிருக்கிறதோ அது சாம்பலால் சுத்தமாகும் கள்ளுடன்சேர்ந்த வெண்கலம் அக்நியில் காய்ச்சுவதாலும் பூச்சப்பூசுவதாலும் சுத்தமாகும்.

மவாவ்யா தாநிகாஸ்யாநிஸூகாகொவஹதாநிவ |
ஸூய்யோதிடிஸனிஃக்ஷாநெஸூருஹோஹிஷாநியாநிவ ||

கவாக்ரதாநிகாம்ஸ்யாநிஸ்வகாகோபஹதாநிச
ஸூத்யந்திதசபிஃக்ஷாளைஸ்ஸூத்ரோச்சிஷ்டாநியாநிச உரு.

(இ - ள்.) பசுமோந்ததும் நாய்காகங்களால் தள்ளப்பட்டதும் சூத்திரனால் எச்சில் செய்யப்பட்டதுமான வெண்கலம் பத்துதரம் அலம்புவதால் சுத்தமாகும்.

மூயூஷ்வார்டிஸளஹக்யூகூவெகாஸ்யூஹாஜந |
ஷணாஸாநிக்ஷிஹேஹோவாஹோத்யுஷ்வநராஹரெக ||

கந்தேஷம்பாதஸௌசம்சக்ருத்வாவைகாம்ஸ்யபரஜநே
ஷண்மாஸாந்நிக்ஷிவேத்பூமாவுத்தருத்யபுநராஹரேத் உசு.

(இ - ள்.) வெண்கலபாத்திரத்தால் வாய் கொப்பளிப்பதும் கால்கழுவுவதும் செய்தால் அந்த பாத்திரத்தை ஆறுமாதம் பூமியில் புதைத்து சுத்திசெய்து பிறகு உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

சூயஸேஷாயஸாநாஹவீஸஸ்யாநிஸூவிஸோயந ||

ஆயஸேஷ்வாயஸாநாம்சஸீஸ்யாக்நௌவிஸோதநம் உரு.

(இ - ள்.) இரும்புபாத்திரங்கள் அசுத்தமானால் அதை மற்றொரு இரும்பு ஆயுதத்தால் ராவுவதாலும் ஈயபாத்திரத்தையுருக்குவதாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஹேஷ்வீத்யாஸ்யோமாரளவூஸளவணஃஹாஜந ||

ஹிவாந்ராணிஸூவஸூதேதாநக்ஷாஸ்யேஜ்ஜெஹே ||

வாஷாணேதூவாஹவஃஷஃஸூஹிஸூஷாஹூஷாஹூதா ||

தந்தமஸ்திததாஸ்ருங்கம்ரௌப்யஸௌவரணபாஜநம்

மணிபாத்ராணிஸங்கச்சேத்யேதாந்ப்ரக்ஷாளயேஜ்ஜெஹே: உசு.

பாஷாணேதுபுநர்கஷ:ஸூத்திரேஷாஹ்யுதாஹ்ருதா உசு.

(இ - ள்.) யானையின் தந்தத்தினாலும் எலும்பினாலும் மாட்டின்கொம்பினாலும் வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் ரத்னத்தாலும் சங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் அசுத்தமானால்

ஜலத்தால் அலம்புவதாலும் வேறு கற்களில் தேய்க்கிறதாலும்
சுத்தியுண்டாகும்.

ஐயுண்யெஹநாஹுய்ய-நாநு-வெஜாஜ-நாடி||

ம்ருந்மயேதஹநாச்சத்திர்தாந்யம்வைவார்ஜநாதபி உஎ.

(இ - ள்.) மட்பாத்திரம் களுக்குத்தீட்டு நேரிட்டால் நெருப்
பிட்டுக்கொளுத்தவும், தானியத்துக்குத் தீட்டுநேரிட்டால் புரோ
கூணித்தும் சுத்திசெய்க.

வெணுவலுஹீராணாங்குளாகாவ-பாஸவாஸஸா||

ஒளண-நெருவடாநாஹுபுராஹுணாஹுஹிரிஷுதெ||

வேணுவல்கலசீராணாங்குளமகார்பாஸவாஸஸாம்

ஒளர்ணநேதரபடாநாம்சப்போகூணாச்சத்திரிஷ்யதே உஅ.

(இ - ள்.) மூங்கில் மூங்கிற்பாய் மூங்கில்விசிறி இவைகளுக்கும்,
மரவுரெவண்பட்டு வஸ்திரம் பருத்திவஸ்திரம் இவைகளுக்கும்,
கம்பளம் பூர்ஜமரப்பட்டைகளுக்கும் புரோகூணத்தாலே சுத்தி
யுண்டாகும்.

ஐஹுஜாவஸாஸாஹு-பாணாஸாணவாஹுஹுஹுஹுஹு||

தபுணகாஷுஸாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு||

மூஹுஜாபஸ்காஸாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

தருணகாஷுஸாஸாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு உக.

(இ - ள்.) முஞ்சிப்புல்லாசனம் முறம்சணலாற்செய்தகோணி
மாம்பழம் மான்தோல் புல் விறகு கயிறு இவைகளுக்குப் புரோ
கூணத்தாலே சுத்திவிண்டாம்.

தஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

ஸொஷயிக்ஷாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

தூலீகாத்யுபதாநாநிரக்தவஸ்தராதிகாநிச

ஸோஷயித்வாதபேநைவப்போகூணாச்சகிதாமியாத் ன௦.

(இ - ள்.) இலவம் பஞ்ச மெத்தை திண்டு ஆசனம் தலையனை
செஞ்சாயவஸ்திரம் இவைகளை உலர்த்தினாலும் புரோகூணஞ் செ
ய்தாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஜாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

ஜெயாஜெயாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

மார்ஜாரமகிகாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

மேத்பாமேதயம்ஸ்ப்ருஹந்தேபிநோச்சிஷ்டம்மநுரப்ரவித் னக.

காலஸ்நானஞ் செய்பாவிடிலும் மாதர்விருத்தர் பாலர்இவர்கள்
எக்காலமும் புரிதமானவர்களே.

ஹேஸஹ்மெவ்யவாவெவாவ்யாவிஷுவ்யஸநெஷ்வி
ரகேஷ்ஹேஷ்வஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

தேஸபங்கேப்ரவாஸேவாவ்யாதிஷுவ்யஸநேஷ்வபி
ரகேஷ்ஹேஷ்வஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

௩௬.

(இ - ள்.) வேற்றரசு துன்பம்வந்த விடத்தும், தேசாந்தரம்
போயிருக்கையிலும், விபாதி பீடாகாலத்திலும், யஜமானன்கட்
டனை முடிக்கையிலும், தன்னுடனுக்குச் சிரமமுண்டான காலத்தி
லும் ஒருவன்தன்னைப் புத்திரகளத்திராதிகளுடன் மேல்சொன்ன
ஸ்த்திவிஷயத்தைக் கவனியாமலே ரகழித்து ஆபத்துவிளகினபின்
சாஸ்திரீயமான சுத்தியைச் செய்யக்கடவன்.

யெநகெநயஜெ-ஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

உஜ்ஜெஷ்ஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

யேநகேநசதர்மேணம்ருதுநாதாருணேநவா

உத்தரேத்திரமாத்மாநம்ஸமாதேதாமர்தமாசரேத்

௩௭.

(இ - ள்.) சுத்தியான பொருளாற் செய்ததருமம் மிருதுளன்
பர். விபாதிபீடையில் முலைப்பால்சூடித்தல் மாமிசம்புசித்தல் முத
லியதர்மம் குரூரம்என்பர். இவற்றி லேதேனுமொரு தர்மத்தால்
விபாதியால் மெலிந்துள்ளவன் தன்னைக்காத்து விபாதிநீங்கிச் சுக்
மான பின் தர்மத்தைச்சரியாய்ச் செய்யக்கடவன்.

சூவதாஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

ஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

ஆபத்காலேஸமுத்திரீணெஸௌசாசாரம்துசிந்தயேத்

ஹேஷ்வாநிபஸாஜஜ-ஹேஷ்வாஜரெசு||

(இ - ள்.) ஆபத் காலமொழிந்து சுக்ப்பட்டபின் செளசாரத்
தையும் பிராயச்சித்த காண்டத்திற் சொன்னசுத்தியைபுஞ் செய்
யக்கடவன். மேல்சொல்லிய இரண்டுதர் மத்தையும் நேரய்முத
லிய துன்பங்கள் நீங்கியபிறகே செய்யக்கடவன்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

மு ற் றி ற் று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

மவாஸ்ய நயொகெஷு ஹவெந்யு திரகாஸ்தை :

ஸகாஸ்க்ய தவாவஸ்ய ப்ராபஸ்தி தஸ்ய ஹவெஸி ||

கவாம்பந்தநயோகத்தரேஷு பவேந்ம்ருதிரகாமதஃ
அகாமக்ருதபாபஸ்யப்ராபஸ்சித்தம்கதம்பவேத்

க.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியில் கயிற்றினால் இழுக்கப்பட்டு பசுக்களுக்கு மரணம் நேரிட்டால் இவனுக்குத்தெரியாமல் நேரிட்ட அந்த பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தம் எதுவென்றால்:

வெஷ்வெஷாம் மவிஷுஷாம் யஜிஸாஸம் விஜாநதாஸு |

ஸயஜிஸா தவிப்ராணாம் ஸகவாவஸ்தி வெஷ்யெஸி ||

வேதவேதாங்ககவிதுஷாந்தர்ம்மஸாஸ்தர்ம்விஜாநதாம்
ஸ்வதர்ம்ரதவிப்ராணாம்ஸ்வகம்பாபம் நிவேதயேத்

உ.

(இ - ள்.) வேதம் அதின் அங்கங்கள் இவை தெரிந்தவர்களாயும் தர்ம்சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களாயும் தங்கள் வர்ணாச்ரம தர்மத்திலிருக்கிற பிராமணர்களிடத்தில் தன் பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

ஸாவித்ராஸாவிமாயத்ரா ஸ்யெயாவாஸ்யுதிகார்யுயொஃ |

ஸஜாநாத்யுஷிகதாரொஸ்யாஹணாநாஸ்யாராகாஃ ||

ஸாவிதர்யாஸ்சாபிகாயதர்யாஸ்ஸந்த்யோபாஸ்த்யக்நிகார்யயோஃ

அஜ்ஞாநாதக்ருஷிகர்த்தாரோப்ராஹ்மணாநாமதாரகாஃ

ஈ.

(இ - ள்.) ஸவிதாவைச் சொல்லுகிறதான காயத்திரீ யென்கிற மந்திரத்தை யறியாமலும் சந்தியாவந்தனம் ஒளபாஸனம் முதலியவைகளைச் செய்யாமல் கேவலம் ஜீவனோபாயமாகப் பயிர் செய்கிறவர்கள் பேருக்குமாத்திரம் பிராமணர்கள், இவர்களிடத்தில் மேற்கூறியபடி தெரிவிக்கக்கூடாது.

ஸவ்யதாநாஸிஸ்தாணாம் ஜாக்ஷிதெத்ராஸஜீவிநாஸு |

ஸஹஸ்யஸஸ்யெதாநாம் வாரிஷக்ஸம் நவிஷ்யெத் |

அவ்ரதாராமமந்த்ராணாம்ஜாதிமாத்ரோபஜீவிதாம்
ஸஹஸ்ரஸம்ஸமேதாராமபரிஷத்த்வம்நவித்யதே

ச.

(இ - ள்.) பிராஜாபத்யம் முதலிய விருதங்களைச் செய்யாதவர்
களும் வேத மோதாதவர்களும் பிராமணனென்று சொல்லி ஜீவிக்
கிறவர்கள் அனேகம் சும்பல் கூடினாலும் அது பரிஷத் ஆகாது.

யதுஷந்திதொரோஹா ரிவபுராயபுரேதாதிடி: |

ததாவாஸதயாஹுகூர ததுக்ய நயிமவதி :

யத்வதந்திதமோமூடாமூர்காதர்மமதத்வித:

தத்பாபம்ஸததாபூத்வாதத்வக்த்ருநதிகச்சதி

டு.

(இ - ள்.) அக்யானத்தால் மூடர்களும் தங்களைப் பண்டிதர்க
ளாக நினைத்தவர்களும் இதற்கு இது பிராயச்சித்தமென்று தெரியா
தவர்களும் எந்த பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கிறார்களோ, அந்த பிரா
யச்சித்தத்தால் போகவேண்டிய பாவம் அனேகவிதமாக மாறி அந்த
பிராயச்சித்தம் சொன்னவர்களைச் சேருகிறது.

ஐஜாக்ராயபுரோஸா ரணி பூராயஸி துஷ்டாதிடி: |

பூராயஸி தீஹவெஹத: கிவீஷ்வாரிஷ்யுஜெக ||

அஜ்ஞாத்வாதர்மஸாஸ்த்ராணிப்ராயஸ்சித்தம்ததாதிடி:

ப்ராயஸ்சித்தீபவேத்பூத:கில்பிஷம்பரிஷத்வரஜேத்

சு.

(இ - ள்.) தெரியாதவனாய் எவன் பிராயஸ்சித்தம் விதிக்கிறானோ
அப்படி விதிப்புண்டவன் சுத்தனாவான்; விதித்த பரிஷத் அந்த பா
வத்தையடையும்.

ஹக்ராரொவாதுயொவாவி யம்ஸு உயுவெஷ்வாராமா: |

ஸயபுஷ்திவிஜெயொ நெதரொஸு-ஸஹஸ்யஸ: ||

சத்வாரோவாத்ரயோவாபியம்ப்ரயுர்வேதபாரகா:

ஸதர்ம்மஇதிவிஜ்ஞேயோநெதஸாஸ்துஸஹஸ்ரஸ:

எ.

(இ - ள்.) வேதந் தெரிந்தவர்கள் நாலு அல்லது மூன்றுபேர்கள்
யாதொரு தர்மத்தைச் சொல்லுகிறார்களோ, அதுவே தர்மம் என்று
அறியவேண்டும். மற்றபேர் ஆயிரம்பேர் சொன்னாலும் தர்மமல்ல.

பூரோணோமபுரோமபுதொ யெயபுஷ்வஷந்திவெ |

தெஷாபு-அஜகெவாவம் ஸஹ உதம-ணவாழிநாடி ||

ப்ரமாணமார்கம்மார்க்கந்தோயேதர்மம்ப்ரவதந்திவை
தேஷாமுத்விஜதேபாபம்ஸத்பூதகுணவாதிகாம்

அ.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரங்களை யாலோசித்து எவர்கள் தர்மஞ்
சொல்லுகிறார்களோ, உண்மையான குணங்களைச் சொல்லுகிற அவ
ர்களைக்கண்டு பாபம் நடுங்குகிறது.

யடிஸுநிவ்விதஃதொயம் ஜோஸுதாகெஃணஸுஷ்யதி |
வனவஃவரிஷ்டாஃபேஸா ஸாஸயெதஸ்யுஷ்யுஷ்யத |

யதஸ்மநிஸ்திதம்தோயம்மாருதார்க்கேணஸுஷ்யதி
ஏவம்பரிஷ்டாதேஸாந்நாஸயேத்தஸ்யதுஷ்க்ருதம்

க.

(இ - ள்.) கல்விவிருக்கும் ஜலம் எவ்வண்ணமாகக் காற்றினு
லும் வெயிலினாலும் உலர்ந்துவிடுகிறதோ, அவ்வண்ணமாகவே பரி
ஷத்தானது தன் சொல்லினால் பாவியின் பாவத்தைப்போக்கும்.

நெவமஹதிகதாஸா நெவமஹதிவஷ்யத |
ஜோஸுதாகுஷ்யிஸஃயொஸா தாவஃநஸ்யுதிதொயவஸ |

நைவகச்சதிகர்தாரம்நைவகச்சதிபர்ஷதம்

மாருதார்காக்ஷிஸம்யோகாத்பாபம்ஸ்யதிதோயவத்

க௦.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு அந்த பாவம்
செய்தவனையும் சேருகிறதில்லை, பரிஷத்தையும் சேருகிறதில்லை. தா
னே ஜலம் காற்று நெருப்பு வெயிலிவைகளின் சம்பந்தத்தால் வற்று
கிறதுபோல் நசித்துவிடுகிறது.

வக்ஷாரொவாதுயொவாவி வெஷ்வஃதொஸிஹோதிணை |
ஸுரஹணாநாஸஸ்யுயெ வரிஷஸுதாஸ்ய்யதெ ||

சத்வாரோவாத்ரயோவாபிவேதவந்தோக்திஹோத்ரிணை
ப்ராஹ்மணாநாம்ஸமர்த்தாயேபரிஷத்ஸாபிதீயதே

க௧.

ஊநாஹிதாஸுயொயெவ வெஷ்வெஷாஃமபாரஸா |

வஃவதுயொவாயுஷுஜாஃ வரிஷஸுதாஸுசீதிதா ||

அநாஹிதாக்க்யோயேசவேதவேதாங்கபாஸகா :

பஞ்சத்ரயோவாதர்மஜஞாஃபரிஷத்ஸாப்ரகீர்திதா

க௨.

(இ - ள்.) வேதங்கள் தெரிந்தவர்களாயும் அக்னிஹோத்ரம் செ
ய்தவர்களுமான பிராமணர்கள் முன்னு அல்லது நாலுபேர் பிராம

ணர்களுக்குள் சமர்த்தர்களாக விருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும். அக்னிமோதாம் செய்யாதவர்களாக வேதம் அதின் அங்கங்களையும் அறிந்த பிராமணர்கள் தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களாக ஐந்து அல்லது மூன்றுபேரிருந்தால் அது பரிஷத் என்னப்படும்.

3-நீநாரிதூவிஷாநாஃ திரிஜாநாஃயஜ்யாஜிநாபு ।

வெடிவூதெஷுஸூதாநா வெகொவிவரிஷஹ்வெத் ॥

மூநீமாத்மவித்யாநாம்த்விஜாநாம்யஜ்ஞயாஜிநாம்

வேதவ்ரதேஷுஸூதாநாமேகோபிரிஷத்பவேத் கக.

வஃவஃவெபூபாபுரூதா வெஷாஃவாஸஃவவெத்ரய: ।

ஹ்வூதிவரிதூஷாபெ வரிஷஹ்வூதூபூகீகீபூதா ॥

பஞ்சபூர்வேமயாப்ரோக்தாஸ்தேஷாம்சாஸம்பவேத்ரய:

ஸ்வவ்ருத்திபரிதுஷ்டாயேபரிஷதஸாப்ரகீர்த்திதா கச.

(இ - ள்.) பிரம்மவித்தை யுணர்ந்து தியானம்செய்பவர்களாயும் பாகசீலர்களாகவும் பிராஜாபதயம் முதலான விருதஸ்காதர்களாகவு மிருக்கிற பிராமணர்களுக்குள் ஒருத்தரிருந்தாலும் அது பரிஷத்தாகும். முதலில் ஐந்துபேர் நான் சொன்னது முக்யம். அப்படியில் லாவிட்டால் மூன்றுபேரிருக்கவேண்டும். தங்களுக்குக் கிடைத்திருக் கும் விருத்தியால் சந்தோஷப்படுமவர்களிருந்தால் அது பரிஷத் தாகும்.

சுதஉளபூபூதூபெவிபூர: கெவலஃநாபியாரகா: ।

வரிஷஹ்வூதெஷுஸூதி ஸஹவ்ருணீதெஷுவி ॥

அதஹர்த்வம்துயேவிப்ரா:கேவலம்நாமதாரகா:

பரிஷத்த்வம்நதேஷ்வஸ்திஸஹஸ்ரகுணீதேஷ்வபி கரு.

(இ - ள்.) இப்படி யன்றிக்கே எந்த பிராமணர்கள் வேதமோதா மலும் தர்மமறியாமலும் கேவலம் பிராமணனென்கிற நாமத் தை மாத்திரம் தரித்திருக்கிறார்களோ, அவர்களில் அநேகம்பெயர் கூடினாலும் அது பரிஷத்தாகாது.

யயாகாஹ்வூபெபாஹவீ. யயாஹ்வூபெபாபூம: ।

பூபாஹணஸநய்யாந ஸயதெநாபியாரகா: ।

யதாகாஷ்டமயோஹஸ்தியதாசர்மமயோம்ருக:

ப்ராஹமணஸ்த்வநதீயாநஸ்த்ரயஸ்தேநாமதாரகா:

கக.

(இ - ள்.) மரத்தால் செய்த யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்த மான் எப்படியோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத பிராமணனும் இம்முன்றுபேரும் கேவலம் பேரைமாத்திரம் தரிப்பவர்கள்.

மு₈ரிஷாநயயாஸூ₈நி₈யயாகவஸு₈நிஜ₈யு₈ :
யயாஹ₈த₈நமௌ₈வ₈க₈ஸி₈த₈ஸு₈ர₈ஹ₈ண₈ஸ₈ய₈ :

கிராமஸ்தாநம்யதாஸூ₈ந்யம்யதா₈க₈ப₈ஸ்த₈நிர்ஜ₈ல₈ :

யதாஹ₈த₈ம₈நக்₈ரௌ₈ச₈அ₈ம₈ந்₈ர₈ப்₈ரா₈ஹ்₈ம₈ண₈ஸ்த₈த₈ :

கௌ.

(இ - ள்.) ஜனங்களில்லாத கிராமம்போலவும் ஜலமில்லாதகிணறு போலவும் ஹோமத்திற்குரித்தாகாத வக்னியில் செய்யப்பட்ட வா குசிபோலவும் வேதமோதாத பிராமணன் ஆகிறான்.

யயாஷ₈வ₈ர₈ஹ₈ய₈ஸீ₈ஷ₈ய₈ய₈மௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ம₈ய₈ :
யயா₈வ₈ர₈ஹ₈ய₈ஸீ₈ஷ₈ய₈ய₈மௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ம₈ய₈ : ||

யதாஷ₈ண்ட₈ப₈ல₈ஸ்த₈ரீ₈ஷ₈ய₈த₈கௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ப₈ல₈ :

யதாச₈ஜ₈ன₈ப₈ல₈ஸ்த₈ரீ₈ஷ₈ய₈த₈கௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ப₈ல₈ :

கஅ.

(இ - ள்.) நபும்ஸகன் ஸ்திரீகளிடத்தில் எப்படி பயன்படாதோ, களர்பூமியானது எப்படி பயனற்றதோ, தெரியாதவனிடத்தில் தானம் எப்படி பயன்படாதோ. அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயன்படான்.

வி₈த₈க₈ஸீ₈ஷ₈ய₈ய₈மௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ம₈ய₈ :
ஸு₈ர₈ஹ₈ண₈ஸ₈ய₈ய₈மௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ம₈ய₈ : ||

சித்ரகர்மயதாநேகைரங்கைருந்மீல்யதேஸுநை₈ :

ப்ராஹ்மண்யமபிநத்வத்திஸம்ஸ்காரைர்மந்தர்பூர்வகை₈ :

கக.

(இ - ள்.) அனேகமான வர்ணங்களால் மெதுவாக சித்திரமானது எப்படி யேற்படுகிறதோ, அப்படியே மந்திரங்களை முன்னிட்ட ஸம்ஸ்காரங்களால் பிராம்மண்ய முண்டாகிறது.

வ₈ய₈ஸி₈த₈க₈ஸீ₈ஷ₈ய₈ய₈மௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ம₈ய₈ :
த₈க₈ஸீ₈ஷ₈ய₈ய₈மௌ₈ர₈ஷ₈ர₈ம₈ய₈ : ||

ப்ராயச்சித்தம்ப்ராயச்சித்தயெத்விஜாநாமதாரகா₈ :

தேத்விஜா₈ப₈ப₈க₈ர்₈மா₈ண₈ஸ₈மே₈த₈ர₈ந₈க₈ம்₈ய₈ய₈ : ||

உ௦.

(இ - ள்.) பேர்மாத்திராமுள்ள எந்த பிராமணர்கள் பிராயச்சித் தத்தை விதிக்கிறார்களோ, அந்த பாவிகளான பிராமணர்கள் கும்ப லாக கரகத்தை யடைகிறார்கள்.

யெஹ்^௧ ஹிஜாவெஹ்^௨ வ்யஜ்^௩ ரா தாஸ்யெ^௪ |
 வெத்ரு^௧ வொக்ஷு^௨ தாஸ்ய^௩ வெத்ரு^௪ வெஹ்^௫ யா தாக்ஷி ||
 யேபடந்தித்விஜாவேதம்பஞ்சயஜ்ஞரதாஸ்சயே
 த்ராலேக்யம்தாஸ்யந்த்யேதேபஞ்சேந்த்ரியாதாஅபி ௨.௧.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணர்கள் வேதமோதுகிறார்களோ, எவர் கள் பஞ்சயக்யங்களைச் செய்கிறார்களோ- அந்த பிராமணர்கள் ஐந்து இத்திரியங்கள் சென்றவழி சென்றபோதிலும் மூன்று லோகத்தையு முத்தரிப்பிக்கிறார்கள்.

ஸம்ப்ரணீதஸ்யஸாரதேஷ-தீப்தோக்நிஸ்ஸர்வபக்ஷக: |
 வஸவ்வெஹ்விஜ்வஸ்யவ்யவெக்ஷாஹிவெஹ்வதம் ||
 ஸம்ப்ரணீதஸ்யஸாரதேஷ-தீப்தோக்நிஸ்ஸர்வபக்ஷக:
 வஸம்சவேதவித்விப்ரஸ்ஸர்வபக்ஷாஹிதைவதம் ௨.௨.

(இ - ள்.) ஸம்சானங்களில் சவங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தி முட் டப்பட்ட அக்னியானது எப்படி ஸர்வத்தை பக்ஷித்தபோதிலும் ஜவ வித்துக்கொண்டு சுத்தனாகிறுனோ ; அப்படியே ஸர்வான்னத்தையு முட்கொண்டபோதிலும் வேதமறிந்த பிராமணன் தெய்வமாகிறான்.

கடுஷிபூநிவஸ்யவ்யாணிவ்யக்ஷிவ்யெயயோடிவெ |
 தவெயவகிவிஷ்வஸ்யவ்யவ்யக்ஷிவெஹ்விஜாதவெ ||
 அமேத்யாநிசஸர்வாணிப்ரக்ஷிப்யந்தேயதேரதகே
 ததைவகிவிஷ்வஸ்யவ்யவ்யக்ஷிபேச்சதவிஜோத்தமே ௨.௩.

(இ - ள்.) எல்லா அசுத்த வஸ்துக்களும் ஜலத்தில் பட்டபோதி லும் எப்படி ஜலத்துக்கு தோஷமில்லையோ, அப்படியே எல்லா பாவங்களைப் பிராமணன் சுமந்தாலும் தோஷமில்லை.

மாயத்ரீரஹிவொதாவிவ்யஸூ^௧ உஜ்^௨ ராடிவ்யஸூ^௩ விஹ்^௪ வெஹ் |
 மாயத்ரீஸூ^௧ ஹ்^௨ தக்ஷஜாஸூ^௩ வஹ்^௪ ஜெஹ்^௫ நஹி^௬ ஜா: ||
 காயத்ரீரஹிதோவிப்ரஸ்யஸூ^௧ த்ராதப்யஸூ^௨ சிர்பவேத்
 காயத்ரீப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாஸ்யஸ்யுஜ்யந்தேஜநைர்த்விஜா: ௨.௪.

(இ - ள்.) காயத்ரி யில்லாத பிராமணன் சூத்திரனிலும் அதிக அசுத்தனாகிறான். காயத்ரியின் தத்வத்தையும் வேதத்தின் தத்வத்தையும் மறிந்த பிராமணர் ஜனங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

உ-ஸ்ரீவொவி திஜஃவஹெஜ்ர ந து-ஸ லஹெஜ்ர ஜிவெந்நி யஃ ।
கஃவரி க்ருஜ்யமா-உ-ஷ்டா-உ-ஹெஹக்ஷீரவ கீ-வஸ்ரீ ॥

துஸ்ரீலோபித்விஜஃபூஜ்யோநதுசூத்ரோஜிதேந்த்ரியஃ
கஃபரித்யஜ்யகாம்துஷ்டாம்துஹேத்க்ஷீரவதீம்கரீம்

உரு

(இ - ள்.) பிராமணன் கெட்ட நடத்தையை யுடையவனாயிருந்த போதிலும் பூஜிக்கத்தக்கவன். சூத்திரன் ஜிதேந்த்ரியனாயிருந்தாலும் பூசிக்கத்தக்கவன் லலன். எவன் பசு துஷ்டமாயிருந்தால் அஷுத விட்டு பரலுள்ளதாயிருந்தாலும் கழுதையைக் கறக்கப்பூர்ப்பன்.

யஜேஸாஸாரயாரஹாவெடிவட்யரா திஜாஃ ।

கீ-வா-ய-பு-வி-ய-ஸு-ய-பு-வ-ர-பு-தஃ॥

தர்மஸாஸ்த்ரதாஸுடாவேதகட்கதராத்விஜாஃ

கரீடார்தமபியம்ப்ருயஸ்ஸ தர்மஃபரமஃஸ்மருதஃ

உக.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரமாகிற தேரிலேறி வேதமாகிற கத்தியைக்கொண்ட பிராமணர் விளையாட்டின்பொருட்டாகிலும் எதைச் சொன்னாலும் அதுவே உயர்ந்த தர்மம்.

வா-து-வெ-பு-ஹெ-ர-வி-க-லீ-வ-க-ம-வி-ப-பு-வ-ப-கஃ ।

சு-ய-ஸு-ரா-ஸு-ரீ-ணா-பு-வ-பு-வ-ஷ-பு-ஷ-ஷ-ப-வ-ரா॥

சாதூர்வைத்யோவிகல்பீச அங்கவித்தர்மபாடகஃ

தர்மஸ்யாஸ்ரமிணோ முக்யாஃபர்ஷதேஷாதஸாவரா

உஎ.

(இ - ள்.) நாலு வேதங்களை மாத்திரம் அறிந்தவர்களும் தர்மம், பரிஷத் பிராயச்சித்தத்தின் கிரமம் இவைகளையு மறிந்தவர்களும், சோதிடம் முதலிய வேதங்களின் ஆறு அங்கங்களையு மறிந்தவர்களும், தர்மசாஸ்திரங்களையு மறிந்தவர்களும் பத்துபேருக்குக் குறையாமலிருந்தால் அது பரிஷத்தாகும்.

ராஜஸாநு-பெ-த-ஸி-க-வ-ப-ய-ஸி-த-வி-நி-பி-பு-ஸ-க ।

ஸ-ப-பெ-வ-ந-க-த-பு-பு-க-த-பு-பு-ஸ-வ-நி-ஷ-ப-திஃ ।

ராஜஸாநுமதேஸ்தித்வாப்ராயச்சித்தம் விநிந்திசேத்

ஸ்வயமேவநகர்தவ்யம்கர்த்தவ்யாஸ்வல்பரிஷத்ருதிஃ

உஅ.

(இ - ள்.) வெயின்னும் மழையிலும் குளிரினும் பெருங்காற்றிலும் மாட்டைக் காப்பாற்றாமல் தன்னைமாத்நீரம் காப்பாற்றக் கூடாது.

சூதநொயழிவாநெயுஷாம் மூஹெக்ஷெத்ருவெயவர |
ஹக்ஷயஜீநகயபெசு விஸகைவெவவதகஸ ||

ஆத்மநோயதிவாந்யேஷாம் க்ருஹேக்ஷத்ரேகலேதவா
பக்ஷயந்தீம்நகதயேத் பிபந்தம்சைவவத்ஸகம்

ந.ந.

(இ - ள்.) தன்னுடையதா யிருந்தாலும் பிறருடையதா யிருந்தாலும் வீட்டிலாவது நிலத்திலாவது மேய்கிற பசுவையாவது ஊட்டுகிற கன்றையாவது ஒருவரிடத்திலும் சொல்லக்கூடாது.

விஸஜீஷுவிஸெத்ராயம் ஸம்விஸஜீஷுஸம்விஸெசு |
வதீதாஸ்குமாராவா ஸவபூபூரெணஸுபூபூரெசு ||

பிபந்தீஷுபிபேத்தோயம் ஸம்விஸந்தீஷுஸம்விஸேத்
பதீதாஸ்பங்கலக்நாம்வா ஸர்வப்ராணேஸ்ஸமுத்தரேத்

ந.ச.

(இ - ள்.) பசுக்கள் நீர்குடித்தால் தானும் நீர்குடித்தும் அவை படுத்தால் தானும் படுத்தும் அவைகள் விழுந்தபோதிலும் சேற்றிலகப்பட்டாலும் தன் சக்தியுள்ள வளவும் எடுத்தும் விடவேண்டும்.

பூஹணாயெபூமவாயெபூ வாயஸூபூராணாநுவாரித்யெஜசு |
பூபூதெபூஹஹத்யாயா மொபூமொபூபூஹணஸூபூ ||

ப்ராஹ்மணாதேகவார்தேவா யஸ்துப்ராணாநுபரித்யஜேத்
முச்யதேப்ராஹ்மஹத்யாயா கோப்தாகோர்ப்ராஹ்மணஸ்யச.

(இ - ள்.) பிராமணன் பொருட்டும் பசுவின் பொருட்டும் எவன் பிராணனை விடுகிறானோ அப்படி பசுவையும் பிராமணனையும் காப்பாற்றினவன் பிரம்மகத்தியில் நின்றும் நீங்குகிறான்.

மொவயஸூபூநூரூவெண பூஜாவதூவிநிபூபூசு |
பூஜாவதூதகஃ க்ருஹூவிஹஜெஹதூவிபூயம் ||

கோவதஸ்யாநுபேண ப்ராஜாபத்யம்விநிந்திசேத்
ப்ராஜாபத்யம்தகஃ க்ருச்ரம்விபஜேச்சசுதர்விதம்

ந.ச.

(இ - ள்.) கோவதத்திற்கு அனுகுணமாக பிராஜாபத்ய கிருச்சத்த விதிக்கவேண்டும். மேலே சொல்லப்போகிறபடி பிராஜாபத்ய நெசரத்தை நாலுவிதமாக பிரிக்கவேண்டும்.

வாகாஹவெகவதூஸீவெவ காஹம்நகவொஜந: |
கயாவிதாஸீவெவ காஹவெகாஹம்நாரா-தாஸந: ||

திநயயவெவகவதூஸீ திநம்நகவொஜந: |
திநயயயயாவீஸ்யாஸ திநம்நாரா-தாஸந: ||

திநம்நகவெவகவதூஸீ திநம்நகவொஜந: |
திநத்ரயயயாவீஸ்யாஸ திநம்நாரா-தாஸந: ||

வதாரஹவெகவதூஸீ வதாரஹம்நகவொஜந: |
வதாதிநயயாவீஸ்யா வதாரஹம்நாரா-தாஸந: ||

வகாஹமேகபக்தாஸீ சைகாஹம்நகத்தபோஜந:
அயாசிதாஸீசைகாஹ மேகாஹம்மாருதாஸந:

௩௭.

திநத்ரயயம்சைகபக்தோ த்விதிநம்நகத்தபோஜந:
திநத்ரயயயாவீஸ்யா த்விதிநம்மாருதாஸந:

௩௮.

த்ரிதிநம்சைகபக்தாஸீ த்ரிதிநம்நகத்தபோஜந:
திநத்ரயயயாவீஸ்யா த்ரிதிநம்மாருதாஸந:

௩௯.

சதுரஹம்த்வேகபக்தாஸீ சதுரஹம்நகத்தபோஜந:
சதுர்திநயயாவீஸ்யாச் சதுரஹம்மாருதாஸந:

௪௦.

(இ - ள்.) ஒருநாள் பகலில் மாத்திரம் போஜனமும் ஒருநாள் ராத்திரியில் மாத்திரம் போஜனமும் ஒருநாள் கிடைத்ததைப் புசித் தும் ஒருநாள் உபவாஸமுமிருந்தால் இது ஒருவித பிராஜாபத்யம். இப்படியே இரண்டுதினம் பகலிலும் மறுபடி இரண்டுதினம் ராத்திரி யிலும் மற்ற இரண்டுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி இரண் டுதினம் உபவாஸமிருந்தா விது இரண்டாவது பிராஜாபத்யம். இப்ப டியே மூன்றுதினம் பகலிலும் மற்ற மூன்றுதினம் இரவிலும் மறு படி மூன்றுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி மூன்றுதினமுப வாஸமிருந்தாவிது மூன்றாவது பிராஜாபத்யம். இப்படியே நாலுதி னம் பகலிலும் மற்ற நாலுதினம் இரவிலும் மறுபடி நாலுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி நாலுதினமுபவாஸமிருந்தா விது நாலாவது பிராஜாபத்யம்.

வ்யாயஸீவெதவாஸீவென-காராஸ்யாஹணவொஜந:
விவ்யாணாராஹணாரா ஹணாஸவவித்ராணிஜவெகவீஜந: ||

ப்ராயச்சித்தேஸமாசீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
விப்ராணம்தக்ஷீணம் தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜ:

சக.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தமோ கூறியபடி முடிந்த பிறகு பிராமண
ர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைத்து தக்ஷிணையும்கொடுத்து பரிசுத்
தமான் மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதௌ மொவ்யஸு-வெஜ்யஸஸம்ஸய: || கக
ப்ராஹ்மணாஹ்மணயித்வாது கோக்ஸஸ-த்யேந்நஸம்ஸய: சக.

(இ - ள்.) பசுவைக்கொன்றவன் பிராமணபோஜனம் செய்துவை
த்த பிறகு சந்தேகமில்லாமல் சுத்தியடைகிறான்.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மவாஸ்யக்ஷணாயுய நடி-வெஜ்யெயஸ்யயெயா: |
தயஸ-தௌ நதவிஜ்யாசு காசிகாரக்யதந்தயா ||

கவாம்ஸம்ரக்ஷணூர்தாய நதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ:
தத்வதந்நுநதம்வித்யா த்காமகாரக்ருதம்ததா

க.

(இ - ள்.) பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தடுப்பதும் கட்டுவ
தும் செய்வதால் அது இறந்தால் அது கோவதமாகமாட்டாது.
மேற்சொல்லிய தடுத்தலும் கட்டுதலும் புத்தியூர்வமாகச் செய்வப்
பட்டதாகிலும் வதமாகாது.

டிணாடிஸ்யுயநடி-வெஜ்யெயஸ்யயெயா: |
ஸுப்ராஹ்மணாநுஹாஜயிக்வாதௌ மொவ்யஸு-வெஜ்யஸஸம்ஸய: ||

தண்டாநூர்தவம்யதந்யேந ப்ரஹாராத்யதிபாதயேத்
ப்ராயச்சித்தம்யதாப்ரோக்தம் த்விசுணம்கோவதேசரேத்

உ.

(இ - ள்.) மேல்சொல்லப்போகிற தண்டப்பிரமாணத்திற்கு மே
ற்பட்ட கழியால் பசுவை யடித்துக்கொன்றால் மேலே கோவதத்தி
ற்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்திற்கு இரண்டுபங்கு செய்யவே
ண்டும்.

ரொயஸ்யநயொகாணீவாதஸூதிவதௌவி-யுய: |

ரோதபந்தயேரக்த்ராணி பாதஸ்சேதிசதுர்விதம்

உ.

(இ - ள்.) ரோதம் (தடுத்தல்) பந்தனம் (கட்டுதல்) யோக்த்ரம் (கட்டுத்தாம்பு) பாதம் (அடித்தல்) இந்த நான்கு விதமும் கோவதத் திற்குக் காரணமாகும்.

ஊகவாடிஹரொஹரொயெஹவாடிஹஸ்யஹநவரொஹ |
யொகெஷ்டுவாடிஹ்நஹ்ரொஹவாடிஹ்நிவாதஹ ||

ஏகபாதம்சரோத்ரோதே த்வௌபாதௌபந்தசேசரேத்
யோக்த்ரேஷுபாதஹீநம் ஸ்யாச்சரேத்ஸர்வம்நிபாதநே ஈ.உ.

(இ - ள்.) ரோதம் என்ற நிமித்தத்தால் கோவதம் நேர்ந்தால் மேற்சொன்ன கோவதபிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் பந்தனத்தால் நேர்ந்தால் அரைபங்கும் யோக்த்ரத்தால் நேர்ந்தால் முக்கால்பங் கும் பாதத்தால் நேர்ந்தால் முழுப்பங்கும் செய்யவேண்டும்.

மொஷ்வாவியுஹ்வாவிடிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ் ||

நஜீஷ்வயஸிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ்நஜீஹ்ஷ்வாடிஹ் |
டிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ்நஜீஹ்ஷ்வாடிஹ் ||

கோஷ்டேவாபிக்ருஹ்வாபி துர்கேஷ்வப்யஸமஸ்தலே
நஜீஷ்வதஸமுத்ரேஷு த்வந்யேஷுசநஜீமுதே
தக்ததேஸேம்ருதாகாவ ஸ்தம்பநாத்ரோதஉசயதே ஈ.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியிலாவது வீட்டிலாவது போகக்கூடாதவி டத்திலாவது மேடுபள்ளமான விடத்திலாவது ஆற்றிலாவது சமுத் திரத்திலாவது வேறு கிணறு முதலியதிலாவது நதியின் சங்கமத்தி யிலாவது கொளுத்தின சாம்பலிலாவது பசுக்கள் தடுக்கப்பட்டிறந் தால் அது ரோதமென்னப்படும்.

யொக்துடிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ் |
டிஹ்ஷ்வாவியுஹ்வாவியுஹ்வாவியுஹ்வாவியுஹ் ||
தஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ்ஷ்வாடிஹ் ||

யோக்த்ராதாம்கதோ ராஸ்சகண்டாபரணபூஷணை:
க்ருஹ்வாபிவநேவாபி பத்தாஸ்யாத்கௌர்ம்ருதாயதி
ததேவபந்தநம்வித்யா த்காமாகாமக்ருதம்யதி கூ.உ.

(இ - ள்.) பூட்டாங்கயிறு தாமணிக்கயிறு கழுத்துக்காபரணமான மணி முதலிய பூஷணங்கள் இவைகளால் வீட்டிலாவது காட்டிலா

வது கட்டினபடி மாடு இறந்தால் அது தெரிந்து செய்தாலும் தெரி
யாமற் செய்தாலும் பந்தனமெனப்படும்.

ஹவெவாஸகபெபுங்குளவுவெஷ்வாவீயிதொநரெஃ |
மொவதிபூத்யூராவொதியொகூக்ஷவதிதய: ||

ஹலேவாஸகபேபங் க்தௌப்ருஷ்டேவாபீடிதோநநா:

கோபதீர்ம்ருத்யுமரப்கோதி யோக்த்ராத்பவதிதத்வத:

எ.உ.

(இ - ள்.) ஏரிலாவது வண்டியிலாவது புணையிலாவது தார்ட்கோ
லால் பின்பக்கத்தில் குத்துவதாலாவது மனிதர்களால் மாடு இறந்தா
விது யோக்த்ரத்தால் நேரிட்ட கோவதமெனப்படும்.

பித:பூபிதஉநதஸுதநாவாபுதெந: ||

கூரிகூரிகூதகெராயொடிவெண்ணஹூந்யாடியொவவெய: |

பூஹூதாவாபூதாவாவிதபெதூவிநிவாதந ||

மத்த:ப்ரமத்த உந்மத்த ஸ்சேதநோவாப்யசேதந:

அ.

காமாகாம க்ருதக்ரோதோ தண்டைர்ஹ ந்யாததோபலே:

ப்ரஹ்ருதாவாமருதா வாபிதத்தேதுர்விநிபாதநே

க.

(இ - ள்.) பணச்செருக்கால் மதித்தவனும் கள்குடித்தல் முதலி
யவைகளால் மதித்தவனும் வியாதி முதலியதுகளால் பயித்தியம்பிடி
த்தவனும் தெரிந்தவனாயிருந்தாலும் தெரியாதவனாயிருந்தாலும்
கொல்லவேணுமென்கிற எண்ணத்தோடாவது அல்லது அபுத்தி பூ
ர்வமாயாவது உண்டான கோபத்தால் தடிகளாலாவது கற்களாலா
வது அடித்தாலும் அல்லது கொன்றாலும் அது பாதமென்கிறதா
லுண்டான வதமாகும்.

கூமஹூரிகூஸூலஹூவாஹூரிகூபூரணக: |

கூடிபூஸூவவாஸூஸூடிணஜகூலியீயதெ ||

அங்குஷ்டமாத்ர ஸ்தூலஸ்து பாஹூமாத்ரப்ரமாணக:

ஆர்த்ரஸ்து ஸபலாசஸ்ச தண்டஇத்ய பிதீயதே

க௦.

(இ - ள்.) கட்டைவிரல் பெருமனுள்ளதாய் கைநீளமுள்ளதாய்
பச்சையாயும் இலைகளோடு கூடினதாய் மிருக்கிற கழிக்கு தண்ட
மென்று பெயர்.

பிவிபூதபதிதொவாவிடிணநாலிஹதஸூத: |

உசூதிதஸூயடிமஹூஸூவூஸூடிஸெவவா ||

முடிவாயிற்று ஸீயா சதோய்வாவிவினெடி :
வலுவாய்வுவலுவுவெலுவாய்விதநவிடுதெ ||

மூர்சிதபதிதோவாபி தண்டோபி ஹதஸ்யது
உத்திதஸ்ய யதாகச்சே த்பஞ்சஸப்ததஸைவதா கக.

க்ராஸம்வாயதி க்ருஷ்ணீயாத் தோயம்வாபி பிதேத்யதி
பூர்வம்வ்யாத்யுப ஸ்ருஷ்டச்சேத்ப்ராயஸ்சித்தம்நித்யதே கஉ.

(இ - ள்.) முர்ச்சித்துக்கிடந்தாலும் விழுந்துபோனாலும் தண்டத்தினைவடிபட்டபக பிறகு எழுந்து ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது பத்து அடிபோனாலும் புத்தினராலும் தண்ணிகுடித்தாலும் முன்னிட்டவியாதியா விப்படி நேர்த்தாலும் அந்தவதத்திற்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

விண்ணொளியைப் பார்த்துக் கண்டவாடி மனமுண்டித
வாடிநாடுவந்தோழிவழி ஹகாரமனமுண்டிதநயி.

பிண்டஸ்தேபாதமேகந்து த்வௌபாதௌ கர்மஸம்மிதே
பாதோநம்வாதமுத்திஷ்டம் ஹத்வாகர்ப்மசேதநம்

(இ - ள்.) வீர்யம் இளகியிராமல் உண்டைகட்டின கர்ப்பம்தரித்த பசுவையடித்தால் கால்கிருசரமும் அந்த உண்டைகெட்டியான கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் அரைகிருசரமும் கைகால்முனைத்து உயிரில்லாத கர்ப்பத்தோடுகூடிய பசுவையடித்தால் முக்கால் கிருசரமும் செய்யவேண்டும்.

வாஜொம்மரொராவவ நன்சிவாஜெஸ்ஸு-ணொவிது ।

தி.வா.பெ.து.ஸ்ரீவரவஜ்யம்ஸஸ்ரீவம்.து.நிவர.தெ.த||

பாதேங்கரோமவபகம் த்விபாதேம்ம் ஸ்ருணோபிச
த்ரிபாதேதுஸிகாவர்ஜம் ஸுஸிகம்துநிபாதநே

(இ - ள்.) பாதகிருச்சரத்தில் சரீரத்தில் கௌரமும் அரைகிருச்
ரத்தில் மீசையுடன் கூடவும் முக்கால் கிருச்சரத்தில் குடுமிமிகுதியாக
சர்வாங்கமும் பாதம் நேர்ந்தால் சிகையுடனும் கௌரம் செய்து
கொள்ளவேண்டும்.

வாடுபெயர்ப்பு-மெய்வதிவாடுகாண்டிவாடுநடு |

தீவாநெமாவ்யஷாநிஜாஸுதயெஹாஸ்யஸ்யதம் ||

பாதேவஸ்த்ரயுகம்சைவ த்விபாதேகாம்ஸ்யபஜநம்
த்ரிபாதேகொவ்ருஷம்தத்யாச் சதுர்தேகோத்வயம்ஸ்ம்ருதம் கரு.

(இ - ள்.) பாதகிருச்சரத்தில் இரண்டு துணிகளின்தானமும் அரை கிருச்சரத்தில் வேண்கல பாத்ரதானமும் முக்கால் கிருச்சரத்தில் ஒரு காளைமாட்டின் தானமும் பாதத்தில் இரண்டு கோதானமும் செய்ய வேண்டும்.

திஷ்டஸவ-மரகு-வ-ஹி-தவாஸவெதந: |

ஸ-ம-பு-த்ய-ம-ஸ-வ-ஹி-தவாஸவெதந: |

திஷ்டஸவ-மரகு-வ-ஹி-தவாஸவெதந:

அங்கப்ரத்யங்கஸம்பூர்ணோ த்ஸிகுணம்கோவ்ரதம்சரேத் கக.

(இ - ள்) இணையானபசுவின்கர்ப்பம் அவயவங்களெல்லாமுண்டா ய் உயிருமுண்டாய் ஒன்றும் குறையாமலிருந்தால் அந்தபசவுக்கு வதம் நேர்ந்தால் கோவதத்திற்கு இரண்டுபங்கு பிராயச்சித்தம் செய் யவேண்டும்.

வாஷாணநாபிதண்டேந காவோயேநாபிகாதிதா: |

ஸ-ம-பு-த்ய-ம-ஸ-வ-ஹி-தவாஸவெதந: ||

திஷ்டஸவ-மரகு-வ-ஹி-தவாஸவெதந: |

பாஷாணநாபிதண்டேந காவோயேநாபிகாதிதா:

ஸ்ருங்கபங்கேசரேத்பாதம் த்வௌபாதாவஸ்திபஞ்ஜநே கஎ.

த்ரிபாதம்சைககர்ணேது சரேத்ஸர்வம்சிபாதநே கஎ.

(இ - ள்.) கற்களாலாவது தண்டத்தாலாவது பசுக்களை யடித்து அதனால் பசுவின்கொம்பு முறிந்தால் கால் கிருச்சிரமும் எலும்பு ஒடிந்தால் அரைகிருச்சிரமும் காதொன்றறுந்தால் முக்கால் கிருச்சிர மும் பாதம் நேர்ந்தால் பூர்ணகிருச்சிரமும் செய்யவேண்டும்.

ஸ-ம-பு-த்ய-ம-ஸ-வ-ஹி-தவாஸவெதந: |

யதிஜீவதிஷணாஸாநுபுராயஸூரிதம்நவிடிதெ: |

ஸ்ருங்கபங்கேஸ்திபங்கேச கடிபங்கேததைவச

யதிஜீவதிஷண்மாஸாந் ப்ராயச்சித்தம் நவித்யதே கஅ.

(இ - ள்.) கொம்பொடிந்தும் எலும்பொடிந்தும் இடுப்பொடிந்தும் ஆறுமாத மந்தபசு ஜீவித்திருந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

வ-ண-ஸ-வ-ஹி-தவாஸவெதந: ||

யவஸஸவ-ஹி-தவாஸவெதந: |

வ்ரணபங்கேதுகர்தவ்யம் ஸ்நேஹாப்யங்கஸ்துபாணி ரா
யவஸஸ்சோபஹர்தவ்யோ யாவதத்ருடபலோபவேத்

ககஹ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபசு தேறுகிற வரையில் அதின்விருணத்
தில் தான் எண்ணையிடவேண்டும் அப்பசுவுக்கு தேறுகிற வரையில்
புல்முதலியவற்றையும் போடவேண்டும்.

யாவஸஸ்வலுணபுலவபுரமலுவஸஸ்வலவெவாஷயெநூர: |

மொராலவஸ்யாஹணஸ்யாமெ நஜஸ்யுக்வாவிலஜபுயெக ||

யாவதஸம்பூர்ணஸர்வாங் கஸ்தாவதஸம் போஷயேந்தர:

கோரூபம்ப்ராஹ்மணஸ்யாக்மீர நமஸ்க்ருத்வாவிஸர்ஜயேத் ௨௦௨.

(இ - ள்.) அந்தப்பசுவின் அங்கங்கள் முன்போலக் கட்டுகிறவ
ரையில் அந்தப்பசுவைக் காப்பாற்றவேண்டும் பிறகு பிராமணனுக்
கெதிரில் அந்தப்பசுவின் ரூபத்தைச் சேவித்துவிடக்கடவன்.

யஜுஸ்வலுணபுலவபுரமொஜீநஜெஹாலவெதுடா |

மொவா தகஸ்யு தஸ்யாயபுஸ்யாயஸி துவிநிதிபுஸக ||

யத்யஸம்பூர்ணஸர்வாங் கோஜீநதேஹோபவேத்ததா

கோகாதகஸ்யதஸ்யார்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத்

௨௧௨.

(இ - ள்.) அப்படி ஒடிந்தபோதிலும் அடித்தடிண் ணுறமலும்
அதின்தேகமு மிளைத்துமிருந்தால் கோவதம்செய்தவனுக்கு விதி
த்த பிராயச்சித்தத்தில் அப்படி யடித்தவனுக்கு விதிககவேண்டும்.

ஸந்யுத்ராங்க நவக்ஷாஸ்யாவாஹநெரொவநெதயா |

ராத்ரளஸ்வலவநாயபுஸ்து நஜுஷெஸுராயஸ்யயெயா: ||

அந்யத்ராங் கநலக்ஷமாப்யாம் வாஹநேமோசநேததா

ராத்ரௌஸம்கோபநார்தம்துநதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ:

௨௨௨.

(இ - ள்.) சிலகிரியைகளில் சூடுபோட்டும் சில அடையாளங்கள்
செய்து மிருக்கிற கோக்கள் தவிர மற்ற மாடுகளின்பேரில் முட்டை
ஏற்றுப்போது இரணமுண்டானாலும் ராத்திரியில் ரக்ஷிப்பதற்காக
தடுப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

ஸதிவாஹதிடாஹவநாஸிகாஹெடிநெதயா |

நஜீவவபு தஸ்வாரொப்யாயஸி துவிநிதிபுஸக ||

அதிவாஹேதிதாஹேச நாஸிகாச்சேதநேததா

நஜீபர்வதஸஞ்சாஜே ய்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத்

௨௩௨.

உசு.உ.

உரு.

உகா.உ.

உள, ௨.

ப்ரோயன்கூபவாபிஷு வ்ருஷ்ச்சேதேஷுபாதயந்
கவாஸுநேஷு விக்ரீணம் ததாப்ராப்நோதிகோர்வதம்

கருதி.

(இ - ள்.) கிணறு நடவாபி இவைகளில் மாட்டையோட்டினாலும்
மாம்வெட்டுகிறவிடத்தி லோட்டினாலும் மாடுதின்கிறவர்களுக்கு
வித்தாலும் கோவதத்தையடைகிறான்.

சூராயிதஸுய:கஸூரிஸிஹவக்ஷாயஜாலவெச |
ஸூவணம்ஹுடிபம்ஹிஸம்பெழாவாகுலபஸங்கடெ ||

ஆராதிதஸ்துய:கச்சித் பிந்தவக்ஷாயதாபவேத்
ஸ்ரவணம்ஹ்ருதபம்பிந்தம் மக்நோவாகூபஸங்கடே

கசுஉ.

கூவாடிசுக்ருபெணெநவஹதூவாஸ்ரீவவாடியொ: |
ஸவ்வரீயதெதத்ருத்ரீநுவாடிஸுஸரீவரெச |

கூபாதுத்க்ரமணேவை பக்நோவாக்ரீவபாதயொ:
ஸவ்வம்ரீயதேதத்ர த்ரீந்பாதாம்ஸ்துஸமாசரேத்.

கௌஉ.

(இ - ள்.) விருஷபோத் ஸர்ஜனம்முதலான கிரியைகளில் விட்டுத்
துறத்தப்பட்ட எருதானது மார்பினந்தாலும் காதறந்தாலும் வயிறு
கிழிந்தாலும் பாழுங்கிணற்றில் மூழ்கினாலும் கிணற்றிலிருந்து கிளம்
புங்காலத்தில் கால்கழுத்து முறிந்தாலும் மேல்கூறிய விருஷபமிறந்
தால் முக்கால் கிருச்ரம் பிராயச்சித்தம் விருஷபத்தைவிட்டவன்
செய்யவேண்டியது.

கூவவாடுததடாஸ்யெநதீஸ்யெவ்வாஸுய |
வாநீயெஷுவிவஸாநாஸ்யாயஸித்நவிஷ்யெத ||

கூபகாதேதடாபந்தே நதீபந்தேப்ரபாஸுச
பாநீயேஷுவிபந்நாநாம் ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே.

கஅஉ.

(இ - ள்.) நடவாபிலும் பெரியதடாகத்திலும் அணைக்கட்டிலு
ம் பெரிய மாத்தொட்டிகளிலும் தண்ணிகுடிக்கச்சென்று கோக்க
ளிறந்தால் அவை யுடையவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

கூவவாடுதநதீவாடுததடாவாடுததெயெவய |
கெநுஷுயபிவாடுதஷுவுயாயஸித்நவிஷ்யெத ||

கூபகாதேநதீகாதே தடாகாதேததைவச
அநீயேஷுதர்மகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம் நவித்யதே.

கசுஉ.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கு வெட்டப்பட்ட கிணற்றிலும் ஆற்றிலும் தடாகத்திலும் வேறுதர்மத்திற்கு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால் முதலியனுகளில் பசுவிழுந்திறந்தால் தர்மஞ்செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

வெஸு₈ ஶாரொ நிவாஸெஷு₈ யொ நஸுவா து₈ விஜி₈தி |
ஸகாரா₈ மூ₈ ஹவாதெஷு₈ ப்ராயஸி து₈ விநி₈தி₈ ஶு₈ஸக ||

வேஸ்மத்வாரேகிவாஸேஷு₈ யோநஸகா துமிச்சதி
ஸ்வகார்யக்ருஹகாதேஷு₈ ப்ராயஸ்சித்தம்விநிதிஸேத். ச09.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கல்லாமல் தன் வீட்டின் வாசலிலாவது வீட்டிலாவது பள்ளம்வெட்டியிருந்து அதில் பசுவிழுந்திறந்தால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

நிஸிஸ்ய நி₈ரொயெஷு₈ ஸவ₈ ஶு₈ ப்ராயஸி து₈ வி₈தி₈ ஶு₈ஸக |
ஸ₈ தி₈ வி₈தி₈ ஶ₈ வி₈வ₈ ஶா₈ ஸ₈ ப்ராயஸி து₈ வி₈தி₈ ஶு₈ஸக ||

நிஸிபந்தநிரோதேஷு₈ ஸர்பவ்யாக்ரஹதேஷு₈ ச
அக்நிவித்யுத்விபந்நாஸு₈ ப்ராயஸ்சித்தம்₈ வித்யதே. ச10.

(இ - ள்.) இரவில் கட்டுத்தறியிலும் அடைத்தவிடத்திலும் சர்ப்பத்தினாலாவது புலியினாலாவது அறையப்பட்டாலும் நெருப்பு இடி இவைளால் பசு இறந்தால் அவைகளைக் கட்டினவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸ்ரா₈ ஶொதெஸா₈ ளவெணவெஸு₈ ஹமா₈ நி₈வா₈ த₈ நெ |
ஸ₈ தி₈ வி₈தி₈ ஶ₈ வி₈வ₈ ஶா₈ ஸ₈ ப்ராயஸி து₈ வி₈தி₈ ஶு₈ஸக ||

க்ராமகாதேஸுரௌகேண வேஸ்மபங்காந்நிபாதநே
அதிவ்ருஷ்டிஹதாநாம்ச ப்ராயச்சித்தம்₈ வித்யதே. ச11.

(இ - ள்.) கிராமத்தில் சண்டைநடக்கையில் பாணம் விழுவதாலும் வீடு இடிந்துவிழுவதாலும் அதிகமழையினாலு மிறந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸ₈ ஶ்ரா₈ ஶொ₈ நி₈ ஹ₈ தா₈ யெ₈ யெ₈ ஶ்ரா₈ வெ₈ ஶு₈ கெ₈ ஶு₈ ய |
ஶா₈ வா₈ நி₈ ஶ்ரா₈ ஶொ₈ த₈ ஶு₈ ப்ராயஸி து₈ வி₈தி₈ ஶு₈ஸக ||

ஸங்க்ராமேநிஹதாயேச யேதக்தாவேஸ்மகேஷு₈ ச
தாவாக்நிக்ராமகாதேஷு₈ ப்ராயஸ்சித்தம்₈ வித்யதே. ச12.

(இ - ன்.) யுத்தத்திலடிக்கப்பட்ட பசுக்கள் விஷயத்திலும் சத்துருக்களால் கொளுத்தப்பட்ட வீட்டிலிறந்த பசுக்கள் விஷயத்திலும் கட்டுத்திபா லெரிக்கப்பட்ட கிராமத்தி லிருக்கும் பசுக்கள்விஷயத்திலும் பிராயச்சித்தமில்லை.

யஜுதாமளஸூரிகிஷலாயபுஃபிஷமஹபுவிஹோவநெ |

யவெதக்யுதவிலவெஷுதவ்யாயஸூரிகுஃநவிஷ்யுதெ ||

யந்த்ரிதாஃகௌச்சிகித்ஸார்தம் கூடகர்ப்பவிமேரஸே

யதேக்ருதேவிபத்யேத ப்ராயச்சித்தம்வித்யதே.

சசுற.

(இ - ன்.) வைத்யம் செய்வதற்கு கட்டப்பட்ட பசுவும் கன்று போடமாட்டாத காலத்தில் சிகித்சை செய்ய யத்தனிக்கப்பட்ட பசுமிறந்தால் அப்படிசெய்ய ஆரம்பித்தவனுக்கு பிராயச்சித்த மில்லை.

வ்யாவநூநாஃஸஹூநாஃஸ்யபெநரொயநெவிவா |

விஷஜிப்யாவ்யாவரணவ்யாயஸூரிகுஃவிநிஷ்யுதெ ||

வ்யாபந்ரோநாம்பஹூநாம்ச பந்தநேரோதநேபிசா

பிஷங்மித்யாப்ரசாரேண ப்ராயச்சித்தம்விநிர்திஸேத்.

சருற.

(இ - ன்.) கட்டுத்தறியிலாவது தடுத்து அடைத்தவிடத்திலாவது வயித்யம் செய்வதில் பிசகினாலாவது ஒருராத்நிரியில் அனேகம் பசு மரடிமந்தால் முன்சொன்ன பிராயச்சித்தத்தை யிரட்டித்து செய்ய வேண்டும்.

மொவ்யுஷாணாவிலவதௌவ்யாவணுஃவெ ஸுகாஜநாஃ |

ஸநிவாராயதாஃவெதஷாஃஸவெஷாஃவா தகஃஹவெச ||

கோவ்ருஷாணம்விபத்தௌச யாவந்தஃப்ரேஷுகாஜநாஃ

அநிவாரயதாம்தேஷாம் ஸர்வேஷாம்பாதகம்பவேத்.

சசுற.

(இ - ன்.) பசுக்களும் காளைகளும் ஆபத்தையடைபுங்காலத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அவைகளைவிலக்காவிடில் அப்படியிருந் தவர்களுக்கு பாதகமுண்டு.

வணகொஹதொவெய வபுஹூலிஸூரெவெத நபுஜாயதெ
யஸூரெதொலிவாதாசு | லிஷெநதெஷாஃவஹூஹூதாநிவ
தபுநீயொநபுபஸநிபுஃவெத ||

ஏகோஹதோயைர் பஹுபிஸ்ஸமேதைர் ஜ்ஞாயதேயஸ்ய
ம்ருதோபிகாதாத்! திஷ்டேதேஷா முபலப்யஹந்தா நிவர்த்தநீயோ
ந்ருபஸந்நியுக்தைஃ. சௌ.உ.

(இ - ள்.) அனேகம்பேர் மாட்டையடித்தபோதிலும் யாருடைய
அடியினாலிறந்ததோ அது தெரியாமற்போனால் அவனை யறியும்பொ
ருட்டு அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் தைவிகமாக சாக்ஷியத்
தைக்கொண்டு நிச்சயப்படுத்தவேண்டும்.

வனகாவெஷ ஹுஹி: காவிலெஷ்வாஸுஷ்வாவாழிதாயழி |
வாடிவாடிஃ துஹத்யாயாஹரையாஹஸ்யபூயகீ !
ஏகாசேத்பஹுபிகாசித்தை வாத்வயாபாதிதாயதி
பாதபாதம்துஹத்யாயாம் சரேயுஸ்தேப்ருதக்ப்ருதக். சஅ.உ.

(இ - ள்.) ஒரு பசு அனேகர்களால் கொல்லப்பட்டால் ஒவ்வொ
ருவரும் தனித்தனியே கால்பங்கு பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.
ஹதேஷாஹுபி: ராஹிஷ்யாபிமூலக்ஷுஸாஹவெச |
வாவாவதிஷ்வெஷாஹவெஷ்வெஷணஹவெச ||

ஹதேஷாஹுதிம்த்ருஸ்யம் வ்யாதிக்ரஸ்த: க்ருஸோபவேத்
லாலாபவதிதத்தேஷா எவமந்வேஷணம்பவேத். சகூ.உ.

(இ - ள்.) கொன்றால் ரத்தம்வடியும் ; வியாதியாயின் இளைக்கும்;
பாம்புகடித்தால் பற்களில் நீர்வடியும் என்று இறந்தமாட்டை கார
ணமாராயவேண்டும்.

முரஸாயபூவெஷிதாவாவிஸ்யாந்வெஷ்வமஹி |
க்ராஸார்தம்சோதிதோவாபி அத்வாநம்சைவகச்சதி. இ௦.

(இ - ள்.) அடித்தபிறகு அவனாலேவப்பட்டு புல்மேயப்போன
போதிலும் அந்த பசுவின் எலும்பு ஒடிந்திருப்பதை சோதித்து பிரா
யச்சித்தம் சொல்லவேண்டும்,

மநாநாவெஷ்வெஷ்வெஷ்வஸ்யபூரணாநதா |
பூரணாநதாநதாநதாநதாநதாநதாநதாநதாநதா ||
மநாநாவெஷ்வெஷ்வெஷ்வஸ்யபூரணாநதா
ப்ராயச்சித்தம்துதேநோத்தம் கோக்ஸ்சாந்த்ராயணம்சரேத். இ௧.

(இ - ள்.) சகல சாஸ்திரங்களையுமுணர்ந்த ஒப்பற்றமனுவினாலும் கோவதத்திற்கு சாந்திராயண விருதத்தைப் பிராயச்சித்தமாக செல்லப்பட்டது.

கெயர நாராக்ஷணாய ஸாய திமுணவ் தகிர வரெக .

அம்மணவா, தஞ்சாவூர் உத்தரவா அம்மணவா ஸ்வாமி.

கேசாநாமரக்ஷணத்தாய) த்விசுணம்வ்ரதமாசரேத்
த்விசுணேவ்ரதஜித்விஷ்டே தக்ஷிணத்விசுணபவேத். ௫௨.

(இ-ள்.) மேலே கூறப்பட்டபடி கௌரம் செய்துக்கொள்ளாத வன் இரண்டுபங்கு வீரதமும் இரட்டித்த தகவிலையும் கொடுக்கக் கடவன் -

நாஜிவாநாஜபு-டுத்ரவாஸாஹணாவாஸஹு-த:

சுசூக்ஷாவை நந்தவூர்ப்பிராய்ஸ்சித் தவிநிதிபுரெசு:

ராஜாவராஜபுத்தரோவா ப்ராஹ்மணோவாபஹுஸ்சுருத:
அச்சுருதவாவபநம்தஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தம்விநிர்த்திஸேத். ௫௩.

(இ - ள்.) அரசனாவது அரசன் பிள்ளையாதா மிகவும் தெரிந்த பிராமணராவது கோவதம் செய்தால் அவர்களுக்குக் கொள்ளரத்தை விதியாமல் தெரிந்த பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

ஸவ்நாநுகுஸாஸஸி¹டி²த³வெடி⁴யெடி⁵ம்⁶உ⁷யம்⁸ |

வனவந்திரக் கும்பாபிஷேகம் பரிபூரணம் ॥

ஸ்ரீவாங்கேசாந்ஸமுத்ருத்யச் சேதயேதங்குலத்வயம்
ஏவம்நரீகுமாரீணாம் ஸ்ரீஸோமுண்டநம்ஸம்ருதம். ருச.

(இ - ள்.) பதியுடன் கூடின ஸ்திரீகளுக்கும் கன்னிகைகளுக்கும் கோவதப் பிராயச்சித்தத்தில் எல்லா மயிர்களை யுந் தூக்கிக் கட்டி நுனியிலிரண்டு அங்குலம் கத்திரிக்கவேண்டும்.

‘நவீன யாஃகெஸாவை நம் நடி உறொசாய நரஸ நம் |

நறுமொவ்வெவ்வொன்று ராது லநழிவரமாக நுவ்வென ||

கஸ்தீரியா:கேஸுவபநந் தூரேஸயநாஸநம்
நசகோஷ்டேவஸேதராத்ரௌ நதிவாகாஅநுவ்ரஜேத் ௫௫.

(இ - ள்.) ஸ்திரீகளுக்கு மேற்சொன்னது தவிர வேறுகஷ்டஸா
மில்லை. ஊருக்கு வெளியில் மாட்டுடன்சயனமும் உட்கார்ந்தது

மில்லை தொழுவத்தில் ராத்திரி வணிக்கவேண்டாம் ; பகலில் மாட்டுடன்பின் செல்லவேண்டாம்.

நஜீஷ-ஸம்மஜெவெவகாரணெஷ-விஸேஷதஃ ।

நவீணாஜி நவாவஸா வுதவெவஸாஜாவரகஃ

நஜீஷ-ஸங்கமேசைவ அரண்யேஷ-விஸேஷதஃ

கஸ்தீர்ணமஜி நவாவஸா வ்ரதமேவஸமாசரேத்.

ருக.

(இ - ள்.) ஆறுகளிலும் ஆற்றின் சந்திகளிலும் காட்டிலும்திரியவேண்டாம். தோல்முதலானவைகளை யுடுக்கவேண்டாம் விருதத்தை மாத்திரம் செய்யவேண்டும்.

கூரூதி ஷவணஸா நவஸாராணாஜிவ-நந்தயா ।

ஸம்யஜேஷ-த-தாஸாங்குஷ-வாஜாயணாஜிகம் ॥

குர்யாத்ரிஷவணஸ்நாநம் ஸாராணாமர்சநம்ததா

பந்துமத்யேவ்ரதம்தாஸாம் க்ருச்ரம்சாந்த்ராயணாகம்.

ருஎ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீ மூன்று சந்தியிலும் ஸ்நானமும் தேவதார்ச்சனமும் சாந்திராயணவிருதமும் செய்யவேண்டும். இவைகளை பந்துக்களின் நடுவிலிருந்துச் செய்யவேண்டும்.

மூஹேஷ-ஸததந்திஷ்டேத் சுசிர்நியமமாசரேத் ।

க்ருஹேஷ-ஸததந்திஷ்டேத் சுசிர்நியமமாசரேத்,

ருஎ.உ.

(இ - ள்.) எக்காலத்திலும் ஸ்திரீகள் வீட்டிலிருக்கவேண்டும் பரிசுத்தமாகவிருந்து விருதத்தை நடத்தவேண்டும்.

ஹயொமாவயங்குக்ஷாபுஷாஜிவ-த-ஜிவதி ।

ஸயாதிநாகவெர்ஸாகாவஸூத்ரஸம்ஸயம் ॥

இஹயோகோவதம்க்ருத்வா ப்ரச்சாதயிதுமிச்சதி

ஸயாதிநாகம்கேரம் காலஸூத்ரமஸம்ஸயம்.

ருஅ.உ.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் எவன் கோவதம்செய்து அதை வெளிபிடாமல் மறைக்கிறானோ; அவன் உக்ரமானகாலசூத்ரமென்னும் நாகத்தையடைகிறான்.

விஜகோநாகாஜஸாநத-த-வெவகஷ-ஜாயதெ ।

ஜிவெஷ-வீ-வக-ஷ-வவஷ-நாநிவெநா ॥

விழுத்தேந்நகாதஸ்மா ந்மர்த்யலோகேஷுஜாயதே

க்லீபாது:கீசகுஷ்டச ஸப்தஜம்மாதிவைநர:

ருகூ, ௨

தலூகஸ்ய காஸயெசுவாவாநிதிபுஷ்பவ்ய தஜாஹரெசு |

வீஷாஹுமபுவயொவிபெஷ்வி திகொவ்விவஜயெசு ||

தஸ்மா த்ப்ரகாஸயேத்பாபம் நிர்திஷ்டவ்ரதமாசரேத்

ஸ்திரீபாலந்ரபகோவிப்ரே ஷ்வதிகோபம்விஸர்ஜயேத்.

சு. ௦. ௨.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நரகத்தினிருந்து வீடுபட்டு இப்பூமியில் எழுபிறப்பு நபும்ஸகனாகவும் துக்கமுடையவனாகவும் குஷ்டரோக முடையனாகவும் பிறக்கிறான்.

(தலூகஸ்ய.) ஆதலால் பாவத்தைப் பிரகாசம்செய்து சொன்ன விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும் ஸ்திரீ, பாலர்கள், அரசர்கள், பசுக்கள் பிராமணர் இவர்களிடத்தில் கோபம் செய்பக்கூடாது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கௌ-வது அத்தியாயம்.

வாதுவபுஷ்புஷுஸவெஷு ஹிதாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி |

ஹிதாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி ஸாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி ||

சாதுர்வரண்யேஷுஸர்வேஷு ஹிதாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி

அகம்யாகமநேசைவ சுத்யைசாந்த்ராயணம்சரேத்.

க.

(இ - ள்.) பிரம்மக்ஷத்திரிய வைச்ய சூத்திரர்களென்கிற நான்கு வர்ணங்களிலும் இதமான பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். புணரத்தகாத ஸ்திரீயைப் புணர்ந்தால் சுத்தியடைவதென்பொருட்டு சாந்திராயணவிருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

வாஹெஷுஹ்ராவயெசுமூரஸம் சுபுஷ்புஷுஸாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி |

கூராவாஸாநாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி ஹிதாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி ||

ஏகாகம்ஹ்ராவயெசுமூரஸம் சுபுஷ்புஷுஸாஹ்ஷ்யாநிநிஷ்யதி

அமாவாஸ்யாம்நபுஞ்ஜீத ஹ்வேஷசாந்த்ராயணவிதி:

உ.

(இ - ள்.) கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் தினம் ஒவ்வொருகபளமாக அன்னத்தைப் பதினைந்து கபளங்களில்நின்றும் குறைக்கவேண்டும், சுக்ல பக்ஷத்தில் தினம் ஒவ்வொரு கபளமாக விருத்திசெய்யவேண்டும்.

அமாவாசையில் போஜனம் செய்யக்கூடாது. இதுவே சாந்திராமண விருதத்தின்விதி.

கூகூடாஹுபுரணந்தா மூஸாவெவபரிகல்பயேசு|
சுந்யபாலாவஜொஷண நயஜெபாநவஸஹுதி||

குக்குடாண்டப்ரமாணந்து க்ராஸம்வைபரிகல்பயேத்
அந்யதூபாவதோஷண நதர்மோநசசத்யதி.

௩.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி புசித்திற கபளம் கோழிமுட்டைப்
ப்ரமாணமாக விருக்கவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் அந்த தோ
ஷத்தால் பரலோகத்திற்குக் காரணமான தர்மமும்கிடையாது. அந்த
விருதம் செய்பவன் சுத்தியடையான்.

பூயஸூரிதெதததூநெஹு கூரூரஹீஸூஹணவொஜநம்|
மொஹ்யவஸ்யயஹுஹ டிஹீஹீஹுஹுஹிணாம்||

ப்ராயச்சித்தேததஸ்ஸீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
கோத்வயம்வஸ்த்ரயுகம்மச்ச தத்யாத்விப்ரேஷுதக்ஷிணாம்.

௪.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு
பிராமணபோஜனம் செய்துவைப்பதுடன் இரண்டு கோதானமும்
இரண்டு வஸ்திரதானமும் பிராமணர்களுக்கு தக்ஷிணையும்கொடுக்க
வேண்டும்.

ஹணாவீவாஸுவாகீவா சுநஹுதியொஹிஜை|
திராதுஹுவாவலிகா விபூரணாஹிநஹாஸநாக||
ஸஸிவ்வவநகூகூர பூரஜாவதஹியஹுரெசு|
மொஹ்யஹிணாம்ஹிஹ ஹிஹிஹாஸரொஹிஸூ||

சண்டாலீம்வாஸ்வபாகீம்வா அநுகச்சதியோத்விஜை
திராத்ரமுபவாஸித்வாவிப்ராணாமநுஸாஸநாத்

௫.

ஸஸிகம்வபநம்க்ருத்வா ப்ராஜாபத்யத்வயம்சரோத்
கோத்வயம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சத்திம்பிராஸரோப்ரவீத்.

௬.

(இ - ள்.) பிராமணன் சண்டாள ஸ்திரீயையாவது சக்கினிஸ்திரீ
யையாவது புணர்ந்தால் பிராமணர்களுடைய அனுமதிபெற்றுமுன்
றநாள் உபவாஸமிருந்து சிகையுடன் வபனம்செய்துகொண்டு

இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து இரண்டு கோக்களை
தக்ஷிணையாகக் கொடுத்துச் சத்தியடைகிறான் என்று பராசரர் சொன்னார்.
கூத்ரியோவாயவெவெஸுராவா வணாதீம் ஸவெதாயதி|
புராஜாவ த்யுயம்குராவா டிடிஸுமொரீயு நயம்||
கூத்ரியோவாதவைஸ்போவா சண்டாலீம்கச்சதேயதி
புராஜாபத்யத்வயம்குர்யாத் தத்யாத்கோமிதுநத்வயம். எ.

(இ - ள்.) கூத்திரியனாவது வைச்யனாவது சண்டாளஸ்திரீயைப்
புணர்ந்தால் இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷபங்
களோடுகூடின இரண்டு பசுக்களை தானம் செய்யவேண்டும்.
ஸுவாகீம்வாயவணாதீம் ஸவெதாயாவாயதிமயதி|
புராஜாவ த்யுயவெஸுக்யுயுத்வதமொரீயு நடிடிஸ||
ஸ்வபாகீம்வாதசண்டாலீம் சூத்ரோவாயதிகச்சதி
புராஜாபத்யஞ்சரேத் க்ருச்ரம்சதுர்கோமிதுநத்ததத். அ.

(இ - ள்.) சூத்திரன் சண்டாளஸ்திரீயையாவது சக்கிலிஸ்திரீ
யையாவது புணர்ந்தால் பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷ
பங்களோடுகூடின நான்கு கோதானம் செய்யவேண்டும்.
கோதாஸ்திமவெதவ மயிநீஸ்வஸுதாந்தயா|
வந்தாஸுமொஹிதொமக்யா தீணிக்யுயாணிலஸ்வரொஸ||
வாநுராயண த்யுயம்குராவா ஸிஸவெதநஸுயிதி|
மாதரம்யதிகச்சேத்து பகிநீம்ஸ்வஸுதாந்ததா
எதாஸ்துமோஹிதோகத்வா தீணிக்ருச்ராணிஸஞ்சரேத். க.
சாந்த்ராயணத்ரயம்குர்யா ஸ்சிச்நக்ஸேதநஸுத்யதி. கூடு.

(இ - ள்.). தாயையாவது தங்கையையாவது தன் பெண்ணையா
வது எவன் மோகித்தவனாய்ப் புணர்கிறானோ; அவன் மூன்று கிருச்
ரங்களைச்செய்து மூன்று சாந்திராயணங்களையும்செய்து சிச்னத்தை
யறுத்தபிறகு சத்தியடைகிறான்.
கோத்யுஷஸுமவெதவெவ கோத்யுஷ நிகதநஸ||
மாத்ருஷ்வஸ்ருகமேசைவ மாத்ருமேட்ரதிகர்தநம். கடு.

(இ - ள்.) தாயுடன்பிறந்த சிவதாயாரைப் புணர்ந்தாலும் மேற்
சொன்னவண்ணமாகவே சிச்னத்தை யறுக்கவேண்டும்.

சுஜாமெநநதயொமவெஹு சுரூராக்ஷாபூராயணயயொ
உஸமொரியுநஹிஜாஸுஸுவிவாராஸரொஸ்யவீசு||

அஜ்ஞானேதுயோகச்சேத் குர்யாச்சாந்த்ராயணத்வயம்
தஸகோமிதும்தத்யாத் சுத்திம்பாராஸரோப்ரவீத்.

கக.

(இ - ள்.) தெரியாமல் மேற்சொன்னவர்களைப் புணர்ந்தால் இர
ண்டு சாந்திராயணம்செய்து விருஷபங்களோடுகூடிய பத்து கோத்ர
னமும் செய்து சுத்தனாகிறுனென்று விருத்த பராசார்சொன்னார்.

வித்யுஜாராஹுதாராஹு ரோதுராவாரஹுராதுஜாரா|
மாஸுவதீஸுஷாஹெவ ஸ்ராதுஜாராஹுயெவ||
ரோதுராவாஹுமொத்ராஹு ப்ராஜாவத்யுத்யுஸம்ஸரொக|
மொய்யஹிணாஹிஜாஸுஸுவிவாராஸரொஸ்யவீசு||

பித்ருதாராம்த்ஸமாருஹ்ய மாதூராப்தாந்துப்ராத்ருஜாம்
குருபத்ரீம்ஸநுஷாம்ஸைவ ப்ராத்ருபார்யாம்ததைவச.

கஉ

மாதூலாநீம்ஸகோத்ராம்ச ப்ராஜாபத்யத்ரயம்சரேத்
கோத்வயம்தக்ஷிணம்தத்யாச் சுத்யதே நாத்ரஸம்ஸய:

கங.

(இ - ள்.) தாயைத்தவிர மாற்றாந்தாய்களையும் தாய்க்குத்துணை
வியானவளையும் உடன்பிறந்தவனுடைய பெண்களையும் குருவின்
பத்னியையும் மருமகளையும் உடன்பிறந்தவன் மனைவியையும் அம்மா
ன்மனைவியையும் தன் கோத்திரத்தில் வந்தவளையும் புணர்ந்தவன்
மூன்று பிராஜாபத்யங்களைச்செய்து இரண்டு கோக்களை தக்ஷணை
யாகக்கொடுத்து சுத்தனாகிறான்.

வஸுவெஸுஜாஹிமெந லஹிஷுஷ்டீஹவீஹயா|
வஸீஹஸுகஸீஹஸுபா ப்ராஜாவத்யுஸரொவரொக||
பஸுவேஸ்யாதிசுமநே மஹிஷ்யுஷ்டீஹவீஹயா
கஸீம்சஸுகஸீம்கத்வா ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத்.

கச.

(இ - ள்.) பசுக்களையும் தாவிமுதலியவர்களையும் புணர்ந்தாலும்
எருமை, ஓட்டை, குரங்கு, கழுதை, பன்றி இவைகளைப் புணர்ந்தா
லும் பிராஜாபத்ய கிருசுரத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மொமாரீவத்ரிராஹெத்ருண மாவேகாஸுபாஹெணாஹிசு|
கோகாமீசத்ரிராத்ரேண காமேகாம்ப்ராஹ்மணேததத்.

கசுஉ.

(இ - ள்.) பசுவைப்புணர்ந்த பிராமணன் த்ரிசுரத்ர கிருச்சுரத்தையும்கூட ஒரு கோதானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

ஓஹிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி.

மஹிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி. கரு.

(இ - ள்.) ஒருமை, ஒட்டகம், கழுதை யிவைகளைப் புணர்ந்தவன் ஒருதின கிருச்சுரத்தால் சுத்தனாகிறான்.

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி
வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

டாமரேஸமரேவாபி தூர்பிகேஷ்வரஜகேஷ்யே
பந்திரேஸமரேவாபி தூர்பிகேஷ்வரஜகேஷ்யே. கக.

(இ - ள்.) தேசங்களுடைய உபத்திரவத்திலாவது யுத்தத்திலாவது அன்னமில்லாதகாலத்திலாவது வியாதிமுதலிய பீடைகளால் ஜனங்கள் நசிக்கையிலாவது காராகிருத்திலாவது பயத்தினாலுண்டான பீடையிலாவது இக்காலங்களில் தன் ஸ்திரீயை ரக்ஷித்து நோக்கக்கடவன்.

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி
வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி
வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி
வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி. கௌ

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி

வாரிஷ்டுஷ்டிஷ்டி மாரீ க்வஹாராதெணஸுஷ்டி. கௌ.

ஸஸிகம்வபநம்க்ருத்வா புஞ்ஜீயாத்யாவகோதநம்
த்ரிராத்ரமுபவாஸித்வா த்வேகராத்ரம்ஜலேவஸேத்.
ஸங்கபுஷ்பலதாமுலம் பத்ரம்வாகுஸுமம்பலம்
ஸுவர்ணம்பஞ்சகவ்யஞ்ச க்வாதயித்வாபிபேஜஜலம்.
ஏகபக்தம்சரேத்பஸ்சாத் யாவத்புஷ்பவதீபவேத்
வ்ரதம்சாதிதத்யாவ த்தாவதஸம்வர்ததேபஹிஃ.

௧௬.

௨௦.

௨௧.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீயானவள் சண்டாளனோடு புணர்ந்தால் அந்த ஸ்திரீ பத்துக்குமேற்படாத பிராமணர்களை பரிஷத்தாக வேற்படுத்திக்கொண்டு தன் தோஷத்தைப் பிரகாசம் செய்யவேண்டும். பிறகு கழுத்தளவுமான பள்ளத்தில் சாணிஜலத்தை நிறைத்து ஒரு தினம் அதில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்துபிறகு மறுநாள் குடுமியுடன் சேர்த்துக் கொளாம் செய்துகொண்டு யவத்தால்சமைத்த அன்னத்தைபுண்டு பிறகு மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஒருநாள் ஜலத்தில் கழுத்தளவாக நின்று சங்குப்பூளன்கிற ஒருவித ஒஷதிகொடி, கிழங்கு, இலை, பூ, பழம், சுவர்ணம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளையிட்டு ஜலத்தைக்கொதிப்பித்துக்குடித்து பிறகு ரஜஸ் உண்டாகிறவரையில் ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் இவ்விருதம் முடியும்வரையில் வெளியிலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ப்ராயஸிதேதததஸ்சீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
கோதவயம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சுத்திம்பாராஸனோப்ரவீத்.

௨௨.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு பிராமணபோஜனம் செய்வித்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டுமென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

வாதுவண்புஸ்யநாரீணாம் க்ருஹ்யாந்ராயணஸ்யதா
யயாஹலிஸ்யநாரீ க்ருதாநதாஹலிஷயெச||

சாதூர்வரண்யஸ்யநாரீணாம் க்ருச்சரம்சாந்த்ராயணம்ஸம்ருதம்
யதாபூம்ஸ்ததாநாரீ தஸ்மாத்தாந்நதுநுஷயேத்.

௨௩.

(இ - ள்.) நான்குவர்ணத்திய ஸ்திரீகளுக்கும் பொதுவாக உண்டாள் சங்கமத்திற்கு சாந்திராயணம் விதிக்கப்பட்டது. பூமி உபவாஸம்

யோ; அப்படியே ஸ்திரீகளும். ஆகையால் அவர்களை தூஷிக்கக் கூடாது.

ஹந்த்ராவணயாஹந்தா ஹகாஸ்யூஸவாஹ்ஹயாஹ்
க்யூஸாஸாஹந்தவந்க்யூஹ் ஸாஹ்வாராஸரொஸ்யவீஹ்
ஸக்யூஸஹந்தாஹயாநாஸீ நெஹ்ஹ்வாவகரீபுலிஹ்
புராஜாவதெநஸாஹ்வெத ஹதஹ்ஸவணநஹ்

பந்தீக்ரஹேணயாபுக்தா ஹத்வாபத்வாபலாத்பயாத்
க்ருத்வாஸாந்தபநம்க்ருச்ரம் ஸாத்திம்பாராஸஹோப்ரஹித். ௨௪,
ஸக்ருத்புக்தாதுயாநாஸீ நேச்சந்தீபாபகர்மபிஃ
ப்ராஜாபத்யேஸாத்த்யேத ருதுப்ரஸ்ரவணேநச. ௨௫.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ காராகிருத்திலும் பலாத்காரத்தாலும் பயமுறுத்தியும் கொல்வதாகச்சொல்லியும் கட்டியும் அனுபவிக்கப் பட்டாளோ; அந்த ஸ்திரீ ஸாந்தபந கிருச்ரத்தைச்செய்து சுத்தையாகிறுளென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

தன்னிச்சையில்லாமல் துஷ்டர்களால் ஒருக்கால் அனுபவிக்கப் பட்ட ஸ்திரீ பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தாலும் ரஜஸ்ஸாகண்டத்தாலும் சுத்தையாகிறுள்.

வதத்யுயஹ்ஸாஸீரஸ்ய யஸ்யஹாராஸாஸாஹ்வீஹ்
வதிதாயஹ்ஸாஸீரஸ்ய நிஷ்யதிநஹ்வீயதெஹ்

பதத்யர்தம்ஸாஸீரஸ்ய யஸ்யபார்யாஸாஸாஹ்வீஹ்
பதிதார்தசரீரஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்ஹிதீயதே. ௨௬.

(இ - ள்.) எவனுடைய பெண்டாட்டியானவள் கள்ளைக்குடிக் கிறுளோ அவளுடைய பர்த்தாவுக்கு சரீரத்தில் பாதிபதிதமாகிறது. அப்படிபாதி பதிதமானவனுக்கு பிராயச்சித்தங்கிடையாது. ஆனால் சுராபானத்துக்கு எந்தபிராயச்சித்தமோ; அதுதானிதுக்கும் பிராயச்சித்தம்.

மாயதீஹ்வீரநஹ் க்யூஹ்ஸாஸாஸாஹ்வீஹ்
காயதீம்ஜபமாநஸ்து க்ருச்ரம்ஸாந்தபநம்சரேத் ௨௬,௧.

(இ ள்.) பாதிபதிதமான சரீரமுள்ளவன் விருதம் முடியுமளவும்கா யத்திரியை சபித்துக்கொண்டு சாந்தபன கிருச்ரத்தைச் செய்யக் கடவன்.

மொழித்ரு மொழியக்ஷீரம் டயிலுவி டுகு ஸொடிகு ||

வனகரா தெராவவாஸஸு க்யுஹு ஸானாவ நஹு தஃ|

கோமூத்ரம்கோமயம் க்ஷீரம்ததிஸர்பிஃ குஸோதகம்

எகராத்ரோபவாஸஸ்ச க்ருசரம்ஸாந்தபநம்ஸ்ம்ருதம்.

௨௭௮.

(இ - ள்.) கோமூத்திரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பை ஜலம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றை முறையே ஒவ்வொருநாளாகப் புசித்து கடைசிநாளில் உபவாஸமிருந்தால் சாந்தபனம் என்னும் விருதமாகும்.

ஜாரொணஜநயெஹ டுகு ட்யுதெவ்யுதெமதெவதௌ||

தாங்கு ட்யெஜதவரொரொஷ வதிதாஃவாவகாரிணீ|

ஜாரோணஜநயேத்கர்ப்பம் ம்ருதேவ்யக்தேகதேபதௌ

தாம்த்யஜேதபரோஷ்ட்ரோ பதிதாம்பாபகாரிணீம்.

௨௮௮.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரி தன்புருஷுனிற்ந்தாலும் போனவிடம்தெ ரியாதிருந்தாலும் தேசாந்தரம் போயிருந்தாலும் பரபுருஷனால் கர்ப்பந்தரிக்கிறாளோ அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச்செய்தவளை ஒட்டிவிட வேண்டும்.

ஸுரஹணீ துயடாமஹுசு வரவஃஸாஸஸிநிதா||

ஸாதஃ நஷ்டாவிநிஹு டுகு ட்யுதெவ்யுதெமதெவதௌ||

ப்ராஹ்மணீ துயதாகச்சேத் பரபும்ஸாஸமந்விதா

ஸாதுஷ்டாவிநிதேஸ்யா நதஸ்யாகமநம்புநஃ.

௨௯௮.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ வேறு புருஷனோடு கூடிக்கொண்டு ஒடிப்போனால் மறுபடியும் அவள் வீட்டுக்கு வரத்தகுந்தவளன்று. அவள் நஷ்டையென்று சொல்லப்படுவள்.

காரோநூஹாதுயாமஹுசு துக்ஷாஸ்யுதெவதௌ||

ஸாதஃ நஷ்டாவரொரொஷ ரோநஃஷெஷுவிஸெஷதஃ|

காமாந்மோஹாத்நுயாகச்சேத் த்யக்த்வாபந்நாப்திம்ஸாதாந்

ஸாதுஷ்டாபரோலோகே மாநுஷேஷுந்சேஷதஃ.

௩௦௮.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீ பந்துக்களையும் பதியையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு தேசாந்தரத்தில் காமத்தினாலாவது அக்யானத்தாலாவது வசிக்கிறாளோ அவள் மனுஷியலோகத்தில் நஷ்டையென்னப்படுவள். பரலோகத்திலும் விசேஷமாக நஷ்டையாவள்.

‘உரொஹமதாநாநீ’ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

கூலிதீயாமதாவெவ வுநராநிநஹவெஸி

மதமோஹகதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா

அத்விதீயாகதாசைவ புநராகமநம்பவேத்.

௩௧௨.

(இ - ள்.) - மதித்தவனும் சித்தப்பிரமங்கொண்ட ஸ்திரீயும் தடி முதலியவற்றாலடிக்கப்பட்டவனும் வேறொருவரும் சகாயமில்லால் ஒடிப்போய் மீதுபடி திரும்பிவந்தால் வரலாம்.

உரொஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

உரொஹமதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

தஸமேதுதிநேப்ராப்தே ப்ராயஸ்சித்தம்நவீத்யதே

தஸாஹம்நத்யஜேந்நாநீம் த்யஜேந்நஷ்டஸ்ருதாம்ததா.

௩௧௩.

(இ - ள்.) - மேற்சொன்னபடி அடிக்கப்பட்டு ஒடினவன் பத்தா வதுநாள் திரும்பிவந்தால் அவனை பிராயச்சித்தம் செய்து சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது. மேற்சொன்ன பத்துநாளைக்குள் அவன் நஷ்டை யென்று கேள்விப்படாவிட்டால் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதற்குள் நஷ்டையானொன்று கேட்டால் அவனை விட்டுவிடவேண்டியது.

ஹதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

பர்தாசைவசரேத்க்ருசரம் க்ருசரார்தம்சைவபாந்தவா ||

௩௧௪.

(இ - ள்.) - ஒடிப்போய் பத்துநாளைக்குள் வியபிசாரம் செய்தா னென்று கேள்விப்பட்டபிறகு அவளுடைய புருஷன் ஒரு கிருசரத் தையும் அவன் பந்துக்கள் அரை கிருசரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தேஷாம்புக்த்வாசபீத்வாச அஹோராத்ரேணஸுத்யதி.

தேஷாம்புக்த்வாசபீத்வாச அஹோராத்ரேணஸுத்யதி.

௩௧௫.

(இ - ள்.) - அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்களின் வீட்டில் புசித்தவர்களும் ஜலம் குடித்தவர்களும் ஒருதினம் உப வாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஹதாநாநீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

மகாபாஸஸுத்யதி க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

ப்ராஹ்மணீதுயதாகச்சேத் பரபும்ஸாவிவர்ஜிதா
கத்வாபும்ஸஸ்ஸதம்யாதி த்யஜேயுஸ்தாந்துகோத்ரிணஃ. ௩௪௨.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ கோபித்தவளாய் கிரகத்தைவிட்டு ஒரு
புருஷனோடும் சேராமல் வெளியேபோனாலும் நூறு புருஷர்களோடு
சேர்ந்தவள்போலாகிறாள். ஆகையால் அவளை பந்துக்கள் வீடவே
ண்டும்.

வாஸாயஜிமயஹம்வெ ததஸுஃமயஹம்வெசு||
வதிஜாதமயஹம்வெ ஜாநஸெவதாதகமயஹ||
பும்ஸாயதிக்ருஹம்சச்சேத் ததஸுத்தம்க்ருஹம்பவேத்
பதிமாத்ருக்ருஹம்சச்சே ஜஜாஸ்யைவதுதத்க்ருஹம். ௩௪௩.

(இ-ள்.) கீழ்ச்சொன்ன பதிதஸ்திரீ தன்சோரபுருஷனோடு தன்பதி
மாதா சோரபுருஷன் இவர்களுடைய வீட்டில் வசிக்கப்படுக்தாலும்
அந்தகிருகம் சண்டாளன்வசித்த கிருகம்போல் அசுத்தமாகும்.

உஜிவததமயஹம்வெசு வஹம்வெநஸெவெசு||
தஜெஜுணயம்பாது வஸுஃகாஷுஃவஸாயயெசு||
ஸஹாராநுஹாயயந்தவதாநுமொகெஸெஸுஹ்வொஹ்வாநு||
தாஜ்ரணிவஹம்வெந காஸுஜாநிதஸுஹஸுவி||
புராயஸிதஹ்ரெசிவெபுராஹுஹெணரஹ்வாஜிதம்||
மொதியஹ்நிணாஹ்நிஜாஹுபுராயஸுதததயஹ்நி||
ஹ்நிவெஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நி||
உவவாஹெவெபுஹெதஃவஹெஹெ ஸாநஸுபுராயஸுநாஜிவி||
ஜவஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நி||
சுகாஸுஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நி||
நஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நிஹ்நி||
உல்விததத்க்ருஹம்பஸ்சாத் பஞ்சகவ்யேநஸேசயேத்
த்யஜேச்சம்ருண்மயம்பாத்ரம் வஸ்த்ரம்காஷ்டஞ்சஸோதயேத்௩௪௪
ஸம்பாராந்சோதயந்ஸர்வாந் கோகேஸைஸ்சபலோத்பவாந்
தாம்ராணிபஞ்சகவ்யேந காம்ஸ்யாநிதஸுபஸ்மபிஃ. ௩௪௫.

ப்ராயச்சித்தம்சரேத்விப்ரோ ப்ராஹ்மணீருபபாதிதம்
கோத்வயம்தக்ஷிணம் தத்யாத்த்ராஜாபத்யத்வயம்சரேத். ௩௪௬.

இதரோஷாமஹோராதாம் பஞ்சகவ்யம்சயோதகம்

உபவாஸைர்வாஸதஃபுண்யை ஸ்நாநஸந்த்யார்ச்சநாதிதி.

௬௧௧.

ஜபஹோமதயாதாந ஸ்நாநத்யந்தேப்ராஹ்மணாதயா

ஆகாஸம்வாயுர்க்நீஸ்ச மேத்யம்பூமிகதம்ஜலம்.

௬௧௨.

நதுஷ்யந்திசதர்பாச்ச யக்ஞேஷுசமஸாயதா.

௬௧௩.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பதிதை பிரவேசித்த வீட்டின் மண் ணைக்கீறிபஞ்சகவ்யத்தால் புரோகித்து மண்பாண்டங்களை யப்பாற் போட்டு துணிமாங்களை நனைத்து வேறு சாமக்ரிகளை சோதித்து தேங்காய் குடுக்கைமுதலானவைகளை பசுவின்மயிரால் சோதித்து தாமரங்களை பஞ்சகவ்யத்தாலும் வெண்கலங்களை பத்துதாம் சாம்ப ளிட்டலம்புவதாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வீட்டு பிரமண னும் பிராமணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இரண்டு பிராஜாபத்தியத்தை யும் இரண்டுகோதானத்தையும் செய்யவேண்டும். அவ்வீட்டிலுள்ள இதரர்களும் ஒருநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சரப்பிட வேண் டும், உபவாஸங்களாலும் விருதங்களாலும் புண்யங்களாலும் ஜபம் ஹோமம் தேவதார்ச்சனை முதலியவைகளாலும் ஜீவகாருண்யம் சந்தி யை ஸ்நானம் தான மிவைகளாலும் பிராமணர் முதலியவர்கள் சுத் தராகிருார்கள். அதில் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, பூமியில் விழு ந்தஜலம் தர்ப்பம் இவைகள் யாகத்தில் சமஸ என்னும் பாத்திரம் போல் சுத்தமானவைகள்.

௬௦-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬௧-வது அத்தியாயம்.

சுரெய்யுரெதொமொரிஃஸம் வணாமாஹையாவிவா ।

யஜ்ஹுஃதூதுவிபுண க்யஹுஃவாந்ராயணம்வரெ ॥

அமேத்யரேதோகோமாம்ஸம் சண்டாலாந்நமதாபிவா

யதிபுத்தந்துவிப்ரேண க்ருச்சரம்சாந்த்ராயணஞ்சரேத்.

௬௧௪.

(இ - ள்.) அமேத்யமென்கிற மலமுதரங்கள் பட்டஅன்னம் சுக் லம் பசுமாம்சம் சண்டாளனுடைய அன்னம் இவைகளை பிராமணன் புகித்தால் சாந்திராயணக்ருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

தவெயவக்ஷ் சூயொவெஸொ ர வுயு-ஹாநூயணஹரெசு |
ஸூஉஷூரவெயுவஹ-ஹெஷு ப்ராஜாவக-ஹஸூராவரெசு ||

ததைவக்ஷத்ரியோவைஸ்யோ ப்யர்த்தம்சாந்த்ராயணஞ்சரேத்
சூத்ரோப்யேவந்ததாபுந்தே ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத்

௨.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட அன்னத்தைக் கூத்திரியனாவது வைசியனாவது புசித்தால் அரைசாந்திராயணம் செய்யவேண்டும். சூத்திரனப்படி புசித்தால் பிராஜாபத்யம்செய்யவேண்டும்.

வஹமவஹ்வெஸுஹெஷூ ஸுஹகூஹ-ஹிவெஷிஜ |
வணகூதித்ரீ வதஹ-ஹாவொ ஹிஷூவிஷூஹிஷூஹிஷூ ||

பஞ்சகவ்யம்பிபேச்சூத்ரோ ப்ரஹ்மகூர்ச்சம்பிபேத்விஜ |
வகத்வித்ரிசதூர்காவோ தத்யாத்விப்ராத்யநுக்ரமாத்.

௩.

(இ - ள்.) சூத்திரன் பிராயச்சித்தம்செய்தபின் பஞ்சகவ்யத்தையும் பிராமணன் கூத்திரியன் வைச்யன் இவர்கள் பிரம்மகூர்ச்ச பஞ்சகவ்யத்தையும் சாப்பிடவேண்டும். பிராமணன் முதலாக கிரமமாய் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு கோதானங்கள் செய்யவேண்டும்.

ஸூஉஷூரஹஸூஉதகாஹஹ சுஹொஜுஸூரஹவெஷு |
ஸூகிதஹ-ஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூ ||

யதிஹ-ஹூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூ |
ஜாக்ஷாவஹரெசுஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூஹிஷூ ||

ஸூஉத்ராத்ரம்ஸூஉதகாத்ரஞ்ச அபோஜ்யஸ்யாத்ரமேவச
ஸங்கிதம்ப்ரதிஷித்தாத்ரம் பூர்வோச்சிஷ்டம்ததைவச.

௪.

யதிபுக்தந்துவிப்ரேண அஜ்ஞாகாதாபதோபிவா

ஜ்ஞாத்வாஸமாசரேத்க்ருசாம் ப்ரஹ்மகூர்ச்சேநபாவநம்.

௫.

(இ - ள்.) சூத்திரனுடைய அன்னமும் தீட்டு உடையவர்களுடைய அன்னமும் சாப்பிடத்தகாதவர்களுடைய அன்னமும் சந்தேகப்பட்ட அன்னமும் விதியால்விலக்கப்பட்ட அன்னமும் பாத்திரத்தில் பரிமாறி புசிக்கப்பட்டு காலாந்தரத்தில் மீட்டிருக்கு மந்த அன்னமும் பிராமணனால் அக்யானத்தாலாவது ஆபத்திலாவது புசிக்கப்பட்டு பிறகு தெரிந்தால் பிராஜாபத்யக்ருசரத்தை பஞ்சகவ்யத்துடன் செய்யவேண்டும்.

ஸாவெநெததுகுவஜோஜோவெநெ ராஹோவெவ்விதயதா|
திருடிவெபூடிவெகுவெபூகூயு ஸுபுதெநாத்ருஸம்ஸய||

பாஹீநகுலமார்தாஹீ ரந்நமுச்சேஷிதம்யதா
திலதர்ப்போதகைப்ரோகூய ஸுத்யதேநாத்ரஸம்ஸய: சு.

(இ - ள்.) குழந்தைகளாலும் கீழ்க்குண இவைகளாலும் அன்னம் எச்சிலாக்கப்பட்டால் எள் தர்ப்பம் ஜலம் இவைகளால் புரோகூதித்து சுத்தமாக்கிக்கொள்ளலாம்.

வஸகவஜுபுவவிஷ்டாநாம் விபூரணாவஸஹவொஜநெ|
யபெடிவெகாவிதஜெஸ்வாத்ரும் ஸெஷிணநவொஜயெச||

வொஹாஸஹுஜீதயஸூத்ரு வஜாவஹிஷ்டவொஜநெ|
பூராயஸூதிதம்வரெவிபு: க்யூம்ஸாவநம்வரெச||

ஏகபந்த்யபவிஷ்டாநாம் விப்ராணம்ஸஹபோஜநே
யத்யேகோபித்யஜேத்பாத்ரம் ஸேஷம்நம்நபோஜயேத். எ.

மோஹாத்புஞ்ஜீதயஸ்தத்ர பந்தாவுச்சிஷ்டபோஜநே
ப்ராயச்சித்தஞ்சரேத்விப்ரா: க்ருச்ரம்ஸாந்தபநஞ்சரேத். அ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் ஒருவரிசையாக வுட்கார்த்து போஜனம்செய்கையில் ஒருவன் போஜனபாத்திரத்தைவிட்டு எழுந்தால் மற்றவர்களும் புசிக்கக்கூடாது, தெரியாமல் புசித்தவன் சாந்தபன கிருச்ரம் செய்யவேண்டும்.

வீயூஷ்வெஸூதயஸுநம் வுனாகவமயூஜநம்|
வொஹுணுவூகூநியபூஸ வெவஸுகரகாநிய||
உஷீகூரூபூகூரூ ஜோநாஸஹுஜதேவிஜ|
திரூத்ருபுவவாவெந வம்வம்வெநஸுபூதி||

பியூஷம்ஸ்வேதலசநம் வ்ருந்தாகபலக்ருஞ்ஜனம்
பலாண்டுவ்ருகூநிர்யாஸ தேவஸ்வகரகாநிச. சு.

உஷ்ட்ரீகூரம்ஸ்ருகீகூர மஜ்ஞாநாத்புஞ்ஜதேத்விஜ:
த்ரிநாத்ரமுபவாஸேந பஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி. க௦.

(இ - ள்.) பசு பிரஸவித்து பத்துநாள்க்குட்பட்ட பால் ஒட்ட கத்தின்பால், மானின்பால், வெள்ளுள்ளி, வெண்கத்திரி, கஞ்சா, வெங்காயம், மரங்களின் பிசின், தேவதைகளின் தோட்டத்திலுண்டா

(இ - ள்.) கள், மாம்ஸம், இவைகளில் அக்கிரமம் கெட்டகாரியங்களைச் செய்துகொண்டுமிருக்கிற சூத்திரர்களை பிராமணன் சக்கிவியைப்போல் தூரவிடவேண்டும்.

விஜஸிஸு உஷணர தாநு லேரோஸ விவஜி-தாநு |
 லுகரி-திர தாநி-தரூப தாநுஸ உஷண கடுஜவிஜஃ ||

தவிஜஸிஸ்ருஷணர தாக் மத்யமாம்ஸவிவர்ஜிதாக்
 ஸ்வகர்மநீரதாநித்யம் தாநுஸ-உத்ராக்நத்யஜேத்விஜஃ. கரு.

(இ - ள்.) இருபிறப்பாளர்களான தனக்கு முந்தினவர்களுடைய
 சிச்ருஷையில் முயன்றும், சள், மாம்ச, மிஸைகளைத் தவிர்த்தும் தன்
 தொழிவினிருந்தும் வருகிற அந்தசூத்திரர்களை விடக்கூடாது.

கஜாநாக்ஸஹ்-ஜெதவிபு ஸூதககெபு-தகெவிவா |
 ப்ராபுரி-தக்ஸ-தஷா-வணெ-வணெ-விநிதி-புஸௌ ||
 மாயத்ருஷ்டி-ஸஹஸுண ஸ-பிஸு-பா-உஷ-ஸூதகெ |
 வெவஸு-ப-ஸஹஸுண த்ரி-ஸஹஸுணக்ஷத்ரி-யெ ||
 ப்ராஹ்ணஸு-ப-பா-ஹ-கெ-த-ஸஹஸு-த-ஜாவயெசு |
 கயவாவா-பெ-வெ-ந-ஸா-ப-வெ-க-ந-ஸ-ப-தி ||

அஜ்ஞாநா-த்பு-ஞ்ஜதேவிப்ர ஸ்ஸ-உதகேம்ருதகேபிவா
 ப்ராபு-சித்தம்கதம்தேஷாம் வர்ணேவர்ணேவிநிந்திசேத். கசு.

காயத்ரீ-பஷ்டஸஹஸ்ரேண ஸ-த்திஸ்யாத்ர-ஸ-உதகே
 வைஸ்யேபஞ்சஸஹஸ்ரேண த்ரிஸஹஸ்ரேணக்ஷத்ரியே. கஎ.

ப்ராஹ்மணஸ்ய-தரபுங்கே த்வேஸஹஸ்ரே தஜாபயேத்
 அதவாவாமதேவ்யேந ஸாம்நாசைகே-ஸ-த்யதி. கஅ.

(இ - ள்.) பிராமணன் மாணசௌசத்திலாவது ஜநசௌசத்தி
 லாவது தெரியாமல் சூத்திரன்முதலியவர்களின் தீட்டன்னத்தைப்
 புசித்தால் பிராயச்சித்தம் எப்படி எனில்-தீட்டுள்ள சூத்திரனன்னத்
 தைப் பிராமணன் புசித்தால் எண்ணாயிரம் காயத்திரிஜபத்தாலும்
 தீட்டுள்ள வைச்யனன்னத்தைப் புசித்தால் ஐயாயிரம் காயத்திரியா
 லும் தீட்டுள்ளக்ஷத்திரியனன்னத்தைப் புசித்தால் மூவாயிரம் காய
 த்திரியாலும் தீட்டுள்ள பிராமணனன்னத்தைப் புசித்தா விரண்டா
 யிரம் காயத்திரியாலும் இல்லாதபட்சத்தில் வாமதேவ்யமென்கிற
 ஒருஸாமத்தைச் சொல்வதாலும் சுத்தனாகிறான்.

ஸ-ஷா-ஹ-மாரஸ-ஹ-ஸ-உஷ-வெஸு-ந-சூ-ம-க-
 வ-ஸூ-வி-ப-பு-பு-ஹ-வ-ஸூ-ஹ-ஜ-ப-ந-ந-ஸ-ப-வீ-ச ||

കു.കു.

20.

25.

28.

25.

2.5.

২৪.

(இ - ள்) சாப்பிடத்தகாத நீசஜாதிகளிடத்திலிருந்து பிராமணன் கூடித்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்கள் ஜலம் தயிர் நெய் பால் இவைகளை அவர்கள் பாத்திரத்தோடு குடித்தால் பிராயச்சித்தமென்னவெனில் - ஒருநாளுபவாஸத்துடன் பிர்ம்ம கூர்ச்ச பஞ்சகவ்யத் தைப் புசித்து சுத்தராகிநூர்கள். சூத்திரர்களுக்கு உபவாஸம் விதிக்கத்தக்கதன்று. அவர்கள் தானத்தால் சுத்தராகிநூர்கள். ஒருபகல் ஒரு

ராத்திரியுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்தைசாப்பிட்
டால் சுத்தமாக்கும்.

மொஃகுத்ருமொஃயங்கூரம் டியிஸவிடூகூஸொஃகூ

நிபிடிஷ்டம்பெஹவ்யுதூ வவித்ருவாவஸொயநா

கோமூத்ரம்கோமயம்கூரம் ததிஸர்பி:குஸோதகம்

நிர்திஷ்டமபஞ்சகவ்யந்து பவித்ரம்பாபஸோதகம். ௨.௮.

(இ - ள்) பசுவின்மூத்திரம் கோமயம் பால் தயிர் நெய் தர்ப்ப
த்தோடுகூடியஜலம் இவைகள் சேர்ந்தால் பரிசுத்தமாயும் பாவங்க
ளைப்போக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிற பஞ்சகவ்யமென்னப்படும்.

மொஃகுத்ரும்கூஷ்வணபூயா: ஸுதாயாஸௌவமொஃய:

வயஸூதா ஸ்வணபூயா நகூயாமுஹுதெஃயி

கோமூத்ரம்க்ருஷ்ணவர்ணயா: ஸ்வேதாயாஸ்சைவகோமயம்

பயஸ்சதாம்ரவர்ணயா: ரக்தாயாக்ருஹ்யதேததி

(இ - ள்) கோமூத்திரம் கறுத்த பசுவிடத்திலிருந்தும் கொளுத்த
பசுவினிடத்திலிருந்து கோமயமும் தாமிரம் போன்றவர்ணமுள்ள
பசுவினிடத்திலிருந்து பாலும் சிவந்தபசுவினிடத்திலிருந்து தயிரும்
கிரகிக்கவேண்டும்.

கவிஸாயாவ்யுதம்ப்ராஸ்யூம் வவடூகூவிவெவவ|

ஃகுத்ருவெகவயஃஃஃ ஃமஃஷாயடூதூமொஃய||

கூரம்ஸவவயஃஃஃ ஃயித்ருவயஃஃஃ

வ்யுதவெகவயஃஃஃ வயவெகூகூஸொஃகூ

கபிலாயாக்ருதம்க்ராஹ்யம் ஸர்வம்காபிலமேவச.

௨௧.

மூத்ரமேகபலம்தத்யா தங்குஷ்டார்தம்துகோமயம்.

௩௦௨.

கூரம்ஸப்தபலம்தத்யாத் ததித்ரிபலமுச்யதே

க்ருதமேகபலம்தத்யாத் பலமேகம்குஸோதகம்.

௩௧.

(இ - ள்) கபிலைப்பசுவினிருந்து நெய்யும் எல்லாமும் கபிலையிலிரு
ந்தாவது கிரகிக்கலாம். கோமூத்திரமொருபலமும் பால்எழுபலமும்
தயிர் மூன்றுபலமும் நெய் ஒருபலமும் ஒருபலம்தர்பஜலமும் பெரு
விரலின் மேல்பாகத்தில் பாதுகாவி கோமயமுமிருக்கவேண்டும்.

மாயத்ரு ஃஃயமொஃகுத்ரு மஃயவாஸெதிமொஃய|

ஸுஸாஸெஸ்திஃகூரம் ஃயித்ருவவயாஃயி||

தயாஸுக்ரீவீ துஜாஜ்யம் ஷெவஸ்யுகாசுஸொடிகா|

பௌமவ்யுஜ்யஸாவதா ஸாவயெடிஸிஸ்தியள||

காயத்ரியாகோமூத்ரம் கந்தத்வாரோதிகோமயம்

ஆப்யாயஸ்வேதிசகீரம் ததிக்ராவ்ணஸ்ததாததி.

௩௨.

ததாசுக்ரமஸீத்யாஜ்யம் தேவஸ்யத்வாருஸோதகம்

பஞ்சகவ்யம்ருசாபுதம் ஸ்தாபயேதக்விஸந்திதௌ.

௩௩.

(இ - ள்) காயத்திரியால் கோமூத்திரத்தையும், கந்தத்வாரா என்கிற ருக்கால் கோமயத்தையும், ஆப்யாயஸ்வ என்கிற மந்திரத்தால் பாலையும், ததிக்ராவ்ண என்கிற ருக்கால் தயிரையும், சுக்ரமஸி என்கிறதால் நெய்யையும் தேவஸ்யத்வா என்கிறதால் தர்ப்பஜலத்தையும் கிரகித்துருக்கினால் பரிசுத்தமான அந்த பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் சமீபத்தில் வைக்கவேண்டும்.

சூவொஹிஷ்டேதிசாலோட்ய மாநஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத்|

ஆபோஹிஷ்டேதிசாலோட்ய மாநஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத். ௩௩௨.

(இ - ள்.) ஆபோஹிஷ்டா என்கிறதால் கலந்து மானஸ்தோக என்கிறதால் ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸவாவராஸுபெடிஹுா சுஹிஹாஸுாஸுாசுக்விஷ்டஃ||

வணதொஸுபுதகுஹொதவ்யு வௌமவ்யுயயாவியி|

ஸப்தாவராஸ்துயேதர்பா அச்சிந்நாக்ராய்ஸுதத்விஷ்டஃ

ஏதைருத்த்ருத்யஹோதவ்யம் பஞ்சகவ்யம்யதாவிதி.

௩௪௨.

(இ - ள்.) ஏழுதர்ப்பங்களை நுனி கெடாமலும் உலர்ந்ததிலும் கினிரம் போன்ற மிருக்கும் தர்ப்பங்களால் எடுத்து கிரமப்படி பலாசிலையினால் அக்னியில் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்.

ஐராவதீஹிஷ்டேதிசாலோட்ய மாநஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத்|

வணதாலிஸெவஹொதவ்யு ஹுதஸெஷ்விஸெபிஜி|

இராவதீஇதம்ஹிஷ்டேதிசாலோட்ய மாநஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத்

ஏதாபிஸ்சைவஹோதவ்யம் ஹுதசேஷம்பிபேதத்விஜஃ.

௩௪௩.

(இ - ள்.) இராவதீ என்றும் இதம்ஹிஷ்டேதி என்றும் மானஸ்தோக என்றும் சம்வதி என்றும் சொல்லுகிற மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஹோமஞ்செய்து மிகுந்ததை சாப்பிடவேண்டும்.

யக்ஷமஸூரிமதஃபாவம் ஷெஹஸிஷ்விதிஷெஹிநாஃ||
 ஸ்ரஹகூதெவ்யாடிஹஸ்தவ்யம் ப்ரஹ்மபிரிவெயநம்.

யத்த்வகஸ்திகதம்பரபம் தேஹேதிஷ்டதிதேஹிநாம்
 ப்ரஹ்மகூர்சோதஹேத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மபிரிவெயநம். ௬௪௨.

(இ - ள்.) பிராணிகளினால் செய்யப்பட்டு தோலினும் எனும்பி
 லும் ஒட்டியிருக்கும் பாவத்தை பிரம்ம கூர்ச்சமானது எனிகிற அக்
 ணியாவது விறகைப்போல் கொளுத்திவிடும்.

வவித்ருந்திஷ்வொகெஷ்வொஷ்வதாஹிரயிஷ்விதம்||

வரணஸெவமொஹிதெ மொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

ஹிவாயஸூரிஷ்விஷ்வொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

பவித்ரம்த்ரிஷ்வொகெஷ்வொ தேவதாபிரதிஷ்டிதம்

வருணச்சைவகோமூத்ரே கோமயேஹவ்வாஹநம்

தத்திவாயுஸ்ஸமுத்திஷ்டம் ஸோமஃகூர்சோத்ரேஹிதம். ௬௪௩.

(இ - ள்.) தேவதைகள் பஞ்சகவ்யத்தில் வசிப்பதால் மூன்றுலோ
 கத்திலு மது உயர்ந்தது. கோமூத்ரத்தில் வருணனும் கோமயத்
 தில் அக்னியும் தயிரில் வாயுவும் பாலில் சந்திரனும் நெய்யில் சூரிய
 னும் வசிக்கிறார்கள்.

விஸ்தவதிதெவாயம் ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம் ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

பிபதஃபதிதம்தோயம் போஹநேமுகநிஸ்ருதம்

அபேயம்தத்விஜாநீயாத் புக்த்வாசாந்த்ராயணம்சரேத். ௬௪௪.

(இ - ள்.) தண்ணீர் குடிக்குங்காலத்தில் வாயிலிருந்து பாத்திரத்
 தில் விழுந்த மிகுதி தண்ணீர் குடிக்கத்தக்கதன்று. அப்படி யதை
 திவாவர்ணிகர் குடித்தால் சாந்திராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம் ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம் ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

நாரண்குணவங்காகம் விவராஹவ்வாஹநம்||

மாவயம்ஸாவ்யதீகுவ ராயிரவ்வாஹநம்||

ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம் ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

தடாகஸ்யாயதீகுவ ஹொஹிதெஹவ்வாஹநம்||

வ்யாபுதித்வவெசுவஸு: குரெணெதநஸவஸு:
 விவ்யாபுதித்வவெசுவஸு: குரெணெதநஸவஸு:
 வஸுவெசுவஸு: குரெணெதநஸவஸு:

கூபேதுபதிதம்த்ருஷ்ட்வா ஸ்வஸ்குராலம்சமர்கடம்
 அஸ்திசாமாதிபதிதம் பீதவாமேத்யா அபோத்விஜ: சக.
 காரம்துகுணபம்சம் விட்வரஹம்கரோஷ்ட்ரகம்.
 காவயமஸாப்ரதீகம்ச மாயூரம்கட்கஜம்ததா சஉ.
 வையபாக்ரமார்ஷம்ஸைம்ஹம் வாகூபேயதிதீமஜ்ஜதி.
 தடாகஸ்யாதத்ருஷ்டஸ்ய பீதம்ஸ்யாததகம்யதி சங.
 ப்ராயச்சிதம்பவேத்பும்ஸ: க்ரமேணேதேநஸர்வச:
 விப்ரஸ்யாத்யேத்திராத்ரேண கூத்திரியஸ்துதிநத்வயாத் சச.
 ஏகாஹேதவைஸ்யஸ்து ஸுத்ரோநக்தேநஸுத்வதி. சச.உ.

(இ - ள்.) கிணற்றில் விழுந்திருக்கின்ற நாய் நரி குரங்கு எலும்பு
 தேயில் இவைகளைப் பார்த்து அக்கிணற்றின் நீரைக்குடிக்கக்கூடாது.
 மனிதன் காகம் நாட்டுப்பன்றி கழுதை ஒட்டகம் கவயமென்னும்
 மிருகம் புனிதரடி சிங்கம் இவைகள் கிணற்றிலாவது தடாகத்திலா
 வது முழுகி யிறந்து அதின் பிணத்தைப் பார்த்து பிறகு அதின் நீ
 ரைக்குடிக்கக்கூடாது. அப்படி குடித்தால் கீழ்வருமாறு பிராயச்சி
 த்தம் செய்யவேண்டும். பிராமணன் குடித்தால் மூன்முநாள் உபவா
 ஸமும் கூத்திரியன் குடித்தால் இரண்டுதினமும் வைச்யன் ஒருதின
 மும் சூத்திரன் ஒருராத்திரியும் உபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

வரவாகநிவ்யதஸு வரவாகநதஸு
 வைவஸுயவஸு: க்ரமேணேதேநஸர்வச:

பரபாகநிவ்ருத்தஸ்ய பரபாகநதஸ்ய
 அபசஸ்யசபுத்த்வாங்கம் த்விஜச்சாந்த்ராயணம்சரேத். சரு.உ.

(இ - ள்.) பரபாக நிவ்ருத்தனுடையவும் பரபாகநதனுடையவும்
 அபசனென்பவனுடையவும் அன்னத்தை திவாவர்ணி கர்புஜித்தால்
 சாந்திராயணம் செய்யவேண்டும்.

வைவஸுயவஸு: க்ரமேணேதேநஸர்வச:
 வரவாகநிவ்யதஸு வரவாகநதஸு

அபசஸ்யதுயத்தாநம் தாதுச்சாஸ்யகுதஃபலம்
தாதாப்ரதிக்ருஹீதாச த்வௌதௌநிரயகாமிநௌ.

சகூற.

(இ - ள்.) அபசனுக்கு தானம் கொடுக்கக்கூடாது. அவனுக்குக் கொடுத்த தானம் பயனற்றது. அப்படி கொடுத்தவன் வாங்கினவ னிருவரும் நரகமடைவார்கள்.

முஹீக்வாழிஸரோராவ்ய வஹ்யஜ்ஞாநிவபுவௌ
வரவாகநிவபுதௌஸௌ ஃநிலிவரிகீதிபுதௌ

க்ருஹீத்வாக்ம்ஸமாரோப்ய பஞ்சயக்யாந்நிர்வபேத்
பரபாகநிவ்ருத்தோஸௌ முநிபிபரிகீர்த்திதஃ.

சௌ.

(இ - ள்.) அக்னியை கிரகித்துக்கொண்டு அதாதது வீவாகம்செய் துகொண்டு ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்துகொண்டு பஞ்சயக்யத் தைச் செய்யாதவனைப் ப்ரபாக நிவ்ருத்தன் என்று இருஷிகள் சொல் வார்கள்.

வஹ்யஜ்ஞாநுஸ்யங்க்யூக்வா வராவௌநாவஜீவதி
ஸததகஃபுராதரஃஸுராய வரவாகநதஸுஸஃ||

பஞ்சயஜ்யாந்ஸ்வயம்க்ருத்வா பராந்நேநோபஜீவதி
ஸததம்ப்ராதருத்தாய பரபாகரதஸ்துஸஃ.

சஅ.உ.

(இ - ள்.) தினம்தோறும் பஞ்சயக்யஞ்செய்து கொண்டு அயலா னுடைய அன்னத்தாலேயே ஜீவிக்கிறவன் பரபாகரதன் என்னப்படு வன்.

முஹஸ்யபெய்யாவ்யொவிபுர டிஹிவரிவஜிபுதஃ
ஜிஷிநியபுபுதகுவெஜ்ஞ ரவஃவரிகீதிபுதஃ||

க்ருஹஸ்ததர்மோயோவிப்ரோ ததாதிபரிவர்ஜிதஃ
ருஹீபிர்தர்மததவஜ்ஞ ரபசஃபரிகீர்த்திதஃ.

சகூற.

(இ - ள்.) கிருகஸ்த தர்மத்திலிருந்து கொண்டு தானமற்றவனு யிருக்கும் பிராமணன் அபசனென்று தர்மம் தெரிந்த இருஷிகள் சொல்லுவார்கள்.

யுமெயுமெதயுமெயபெய்யா ஸுஷுதெஷுமெயபெய்யா
தெஷாநிநாநகதபுஷா யுமரவாஹிதெஷிஜாஃ||

யுகேயுகேதுயேதர்மா ஸ்தேஷுமேதஷுமேதஷுமேதஷிஜாஃ
தேஷாம்நிந்தாநகர்தவ்யா யுகருபாஹிதேதஷிஜாஃ.

இஃ.

(இ - ள்.) யுகங்கள் தோறும் எந்த தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டதோ அந்த யுகங்கள்தோறும் எந்தெந்த தவிஜர்களோ அவர்களை நிந்திக்கக் கூடாது அவர்கள் யுகத்தை யனுசரித்திருப்பவர்கள்.

ஹும்காராஃஸூரஹணஸௌ ஸூகூ க்லஃகாராஃஹமஸீயஸா|
ஸாக்ஷாதிஷ்டநஹஸ்யஸூரேலிவாடிபுஸூலாடியெசு||

ஹும்காரம்ப்ராஹ்மணஸ்யோக்த்வா த்வம்காரம்சகரீயஸ:
ஸ்காத்வாதிஷ்டந்தஹஸ்சேஷ மபிவாத்யப்ராஸாதயேத்.

ருக.உ.

(இ - ள்.) பிராமணனைப்பார்த்து ஹும்காரத்தைச் செய்தவனும் பெரியவர்களை நியென்று சொல்லியும் ஸ்நானம்செய்து மீதிதினம் உபவாஸமிருந்து அவர்களை சேவித்து தெளிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

தாயயிக்ஷாத்யுணைநாவி கணௌஸூரவிவாஸஸா|
விவாடிவாவிதிஜி-த்யுபுணிவத்யுபுலாடியெசு||

தாடயித்வாத்ருணேகாபி கண்டேபத்வாபிவாஸஸா
விவாதேவாபிநிர்ஜித்யப்ராணிபத்யப்ராஸாதயேத்.

ருஉ.உ.

(இ - ள்.) புல்லினாலாவது பிராமணனையடித்தும் கழுத்தில் துணியைச்சுற்றியும் பிராமணனை வாதத்தில் ஜயித்துமிருக்கிறவன் அவர்களைத் தெளிவித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ஹமஸூரூக்ஷஹாராத்யு-திராத்யு-க்ஷிதிவாதந|
சுதிக்யஹம்ஹமயிரௌ க்யுஹூரஹூரஸாணிதே|

அபகூர்யத்வஹாராத்ரம் திராத்ரம்க்ஷிதிபாதகே
அதிக்ருச்ரம்சருதிரே க்ருச்சோப்யந்தாஸோணிதே.

ருக.உ.

(இ - ள்.) பிராமணனை யடிக்கும்பொருட்டு கையேரங்கினவன் ஒருதின முபவாஸமும் கீழேதள்ளினால் மூன்றுநாள் ரக்தம்புறம் படச்செய்தால் கிருச்சரமும் உள்காயம்பட்டால் அதிக்ருச்சரமும் பிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

நவாஹமிக்யுஹூஸூரூ வானிவசூரஹஹஜந|
திராத்யு-ஹவாஸஸூரூ-திக்யுஹூஸூஉயுதே|

நவாஹமதிக்ருச்சர்ஸஸ்யாத் பாணிபூராக்ஷபோஜநம்
திராத்ரமுபவாஸஸ்யாத் ததிக்ருச்சர்ஸஸஉச்யதே.

ருச.உ.

(இ - ள்.) ஒன்பதுநாள் விருதமிருந்தால் அதிக்ருச்சரம் என்னப்படும். அதில் முதல் மூன்றுநாள் மத்தியாக்ஷபோஜனமும் இரண்டா

வது மூன்று நாள் ராத்திரிபோஜனமும் கடைசி மூன்றுநாளும் சுத்த உபவாஸமு மிருக்கவேண்டும். சாப்பிடுகிற ஆறுநாளும் தன்னைகள் நிறைந்த அன்னமாத்திரமே சாப்பிட வேண்டும்.

ஸுவெபுஷாரெவவாபாநாஃ ஸங்கரெஸஜிவவூதி |
உஸஸாஹஸுஜ்யூஸு மாயதீஸொயநஃவாஃ ||

ஸர்வேஷாமேவபாபாநாம் ஸங்கரேஸமுபஸ்திதே
தஸஸாஹஸ்ரமப்யஸ்ய காயத்ரீஸோதநம்பரம். * ௫௫.

(இ - ள்.) இதற்குமுன் சொல்லப்படாத எல்லாவிதமான பரபங் களுக்கும் பிராயச்சித்தமாக காயத்ரிநையப் பதினாபிரம் தாம் ஜபிக்க வேண்டும்; இதுவே உத்தமமான பிராயச்சித்தம்.

கக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாயம்.

உஸஸ்யபிவஸ்யுதௌ வாநெதுக்ஷுராகுபுணி |
நெயுநெபுதயுநெய ஸாநநெவவியீயதே ||

துஸ்வபநம்யதிபஸ்யேத்து வாந்தேதுக்ஷுராகர்மணி
மைதுதேநேரேததுமேச ஸ்நாநமேவவிதீயதே. க.

(இ-ள்.) கெட்டகனாவைக்கண்டாலும்வாந்திசெய்தாலும் கெஷுளர ம்செய்துகொண்டாலும் புணர்த்தாலும் பிரேதத்தின் புஷபட்டாலு ம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டியது.

சுஜாநாகுபுராஸூவிணுதித்ரு ஸுராஸஸுபுஷுநெவய |
புநஸஸுராநஜஹுனி துயொவணபுஜிஜாதயஃ ||

அஞ்ஞாநாத்ப்ராஸ்யவிண்முத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமேவச
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோவர்ணாத்விஜாதயஃ. உ.

(இ - ள்.) த்விஜர்என்கிற மூன்றுவர்ணத்தாரும் தெரியாமல் மல முத்திரைத் தயாவது கள்ளுடன் சம்பந்தப்பட்டதை யாவது சாப்பிட்டால் மறு உபாயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

சுஜிநநெவவாடிணொ நெவக்ஷயபூவா கானிது |
நிவதபுதே திஜாதீராம் பூநஸஸுராநாகுபுணி ||

Fr.

g.

⑤.

En.

67.

2.

(இ - ள்.) ஜலம் அக்னி இவைகளில் விழுந்து மீண்டாலும் மகாப்ரஸ்தானமென் கிற டரணாந்தமான காரியத்தில் நின்று மீண்டா

லும் காங்குவண்ணத்தாருக்குப் பிராயச்சித்தமேதெனில் - இரண்டு பிராஜாபத்யம்செய்து தீர்த்த யாத்திரைசெய்தும் விருஷபத்தடன் கூடின பத்து கோதானஞ்செய்தும் பிராமணனொழிய மூன்றுவர் ணத்தாரும் சுத்தராகிருர்கள். பிராமணனுக்குச் சொல்லுகிறேன். நம்சந்தியில் குடிமியுடன் செஷளாஞ் செய்துகொண்டு காட்டைச் சென்று இரண்டு பிராஜாபத்யத்தைச் செய்து இரண்டு கோதானமு ஞ்செய்து சுத்தனாகிறுனென்று விருத்தபராசரர் சொன்னார். அந்த பாவத்தில் நின்று மவன் நீங்கி பிராமண்யத்தையும் ஆடைகிறான்.

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிபி:

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம் திவ்யமேவச ||

ஸ்காநாநிபஞ்சபுண்யாநி கீர்த்திதாநிமநீஷிபி:

ஆக்னேயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம் திவ்யமேவச.

க.

(இ - ள்.) தெரிந்தவர்களால் ஆக்னேயமென்றும் வாருணமென் றும் பிராம்மமென்றும் வாயவ்யமென்றும் திவ்யமென்றும் ஸ்கானம் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம் திவ்யமேவச ||

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம் திவ்யமேவச ||

பத்வாஸாதவவெஷ்டண ததஸ்காநம் திவ்யமுச்சயதே

ததஸ்காநம் தவாதுகங்காயாம் ஸ்காதோபவதிமாநவ: ||

ஆக்னேயம்பஸ்காநம் தவகாஹம் தவாருணம்

ஆபோஹிஷ்டேதிசப்ராஹ்மம் வாயவ்யம்கோஜஸம்ருதம்.

க௦.

பத்துஸாதபவரேஷண ததஸ்காநம் திவ்யமுச்சயதே

ததஸ்காநம் தவாதுகங்காயாம் ஸ்காதோபவதிமாநவ:.

கக.

(இ - ள்.) சாம்பலைப் பூசிக்கொள்வது ஆக்னேயமென்றும் தண் ணீரில் மூழ்த்துவது வாருணமென்றும் ஆபோஹிஷ்டா என்கிற மக் திரத்தால் புரொக்ஷிப்பது பிராம்மமென்றும் பசுவின் குளம்பு தூளி யில் நிற்பது வாயவ்யமென்றும் வெயிலுடன் கூடினமழையில் நனை வது திவ்யமென்றும் பெயர்பெறும். இவைகளில் ஒவ்வொன்றைச் செய்தால் கங்கையில் ஸ்தாபஞ் செய்தவனாகிறான்.

ஸாநாநிவாவபுண்ணாநி கீதி-தாநிநீஷிபி:

சூமெயம்வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம் திவ்யமேவச ||

ஸ்வாதாமயாத்தம்த்விஜம்ஸர்வே தேவா: பித்ருகணைஸ்ஸஹ
வாயுபூதாஸ்துகச்சத்தித்நஷ்ணூர்தாஸ்ஸவிலார்தி: . க௨.

(இ - ள்.) மூழ்கப்போகிற ஒருபிறப்பாளனை தேவர்கள் பிதூர்க்
களுடன் கூட காற்றறுக்களாக விருந்துகொண்டு தாகித்தவர்களாய்
ஐலம்வேண்டிப் பின் செல்லுகிறார்கள்.

நிராஸாஸ்தேநிவதபுனௌ வஸுநிஷீயநெக்யுதௌ
தஸுநாஸ்தேநிவதபுனௌ க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||

நிராஸாஸ்தேநிவதபுனௌ க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||
நிராஸாஸ்தேநிவதபுனௌ க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||
தஸ்மாந்பீடயேத்வஸ்த்ரம க்ருத்வாபித்ருதர்பணம். க௩.

(இ - ள்.) அப்படிவந்ததே வரும் பிதூர்க்களும் துணியைப் பிழி
ந்தால் ஆசையற்றுப் போய்விடுகிறார்கள் ஆகையால் அவர்களுக்குத்
தர்ப்பணஞ்செய்யாமல் வஸ்திரத்தைப் பிழியக்கூடாது.

நொரோகிதெவெஷ்வஸூவபு யஸூரிநெஷ்வபுயெசுவித்யுநு
தவிபுதாஸ்தேநிவதபுனௌ க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||

ரோமகூபேஷ்வவஸ்தாப்ய யஸ்தீலைஸ்தர்பயேத்பித்ருன்
தர்பிதாஸ்தேநிவதபுனௌ க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||

(இ - ள்.) தர்ப்பணஞ்செய்கையில் மயிருள்ள சரீரத்தில் எள்ளை
வைத்துக்கொண்டு எவன் தர்ப்பணஞ்செய்கிறானோ அவனுடைய
பிதூர்க்கள் ரக்தத்தாலும் மலத்தாலும் தர்ப்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

கவயதெநாதீய:கௌராவ ஸூக்ஷாவஸூவதேநிவதபுனௌ
க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||

அவதுநோதிய:கௌராவ ஸூக்ஷாவஸூவதேநிவதபுனௌ
க்யுக்ஷாவித்யுதவபுணௌ ||

(இ - ள்.) எவன்ஸ்வானஞ்செய்தவுடன் மயிர்களையுதறுகிறானோ,
ஜலத்தினிருந்தே ஆசமனஞ் செய்கிறானோ, அவன் பிதூர்தேவதைகளால்
விலக்கப்படுகிறான்.

ஸிராஸூவபுதபுக்ஷணவா க்ருத்வாபித்ருதர்பணம்
விநாயஜெவவீதேந ஆசாந்தோப்யஸூசர்ப்பவேத். க௪.

ஸிராஸூவபுதபுக்ஷணவா க்ருத்வாபித்ருதர்பணம்
விநாயஜெவவீதேந ஆசாந்தோப்யஸூசர்ப்பவேத். க௪.

சுதிராவஸுவெதாஸு மொகஸுதிராநிவாஸயா|
ஸவக்ஷனவதுவிபுஸ்யு ஸ்ரோத்ரு, தீஷ் ஷதீகுகிணை||

(இ - ள்.) கலயக்யத்திலும் விவாகத்திலும் சூர்ய சங்கிராந்தியிலும் கிரகணத்திலும் ராத்திரியில் தானம்செய்யலாம் மற்றராத்திரியில் இப்படி தானம்செய்யக்கூடாது.

வஃதஃஜநநியஜெஹ தயாஹா த்யகஜேஹி
ராஹொஸாஹிஸாஹி நஹி நஹி நஹி நஹி நஹி
புத்ரஜந்மநியஜேஹ ததாசாந்யயகர்மணி
ராஹொஸாஹிஸாஹி தநம் ப்ரஸஸ்தம்நாந்யதாஹிஸி. ௨௫.

(இ - ள்.) பிள்ளை பிறந்தபோதும் யக்ஞத்திலும் மரணத்திலும் சந்திரகிரகணத்திலும் ராத்திரியில் தானமுயர்ந்தது. மற்றராத்திரியிலுயர்ந்ததல்ல.

ஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
புஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
மஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
ப்ரஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி. ௨௬.

(இ - ள்.) ராத்திரி காலுயாமத்தில் நடுவினிரண்டு யாமமும் மகாநிசையென்று பெயர்பெறும். முதல் கடைசியாமங்களில் பகலைப்போன்றதாகையால் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

ஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
புஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
மஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
ப்ரஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி. ௨௭.

(இ - ள்.) சம்சானவிருக்தம் சிதையின்மரம் யக்யத்தின் யூபஸ்தம்பம் சண்டாளன் சோமவதைவிந்கிறவன் இவைகளை பிராமணன் தொட்டால் உடுத்தவுடையுடன் ஸ்நானம்செய்யவேண்டும்.

ஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
புஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
மஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி
ப்ரஹொஹிஸாஹிஸாஹி தயாஹொஹிஸாஹி. ௨௮.

(இ - ள்.) மரித்த பத்துபாட்களுக்குள் மரித்தவனைப்பற்றி அஸ்திஸஞ்சயனத்தக்குமுன் அபூதபிராமணன் ஸ்நானம்செய்யவேண்டும்.

ஸற்கின்றிலேன். பன்னிரண்டு பிறப்புசமூகாகவும் பத்துப்பிறப்பு பன்றியாகவும் ஏழுபிறப்பு நாயாகவும் பிறப்பன். என்று மனுசொன்றார்.

தக்ஷிணாயுத்யுயாவியு ஸூரீஷுஸுஜஹாயாபிவி|
ஸுபாஹணஸுஹவெஹுஷு ஸூரீஷுஸுஸுபாஹணாஹவெசு||

தக்ஷிணார்தம்துயோ விப்ரஸ்ஸ-உத்ரஸ்யஜஹாயாத் தவி:
ப்ராஹ்மணஸ்துபவேதஸ-உத்ர ஸ்ஸ-உத்ரஸ்துப்ராஹ்மணோபவேத்.

(இ - ள்.) தக்ஷிணக்காக எந்தபிராமணன் சூத்திரனுடைய ஹ விஸ்ஸணஹோமஞ் செய்கிறானோ- அந்த பிராமணன் சூத்திரனாகவும் சூத்திரன் பிராமணனாகவுமாய் விடுகிறான்.

ஜேநவ்ருதஸுரீஸூத்ரு சூவீநொநவெஷிஜிஜி|
ஹஹஜாநொஹிவெஷிஜிஸு தஜஹ்வரிவஜயுயெசு||

மௌகவ்ரதம்ஸமாஸ்ரித்ய ஆஸீநோநவதேத்த்விஜி:
புஞ்ஜானோஹிவதேத்த்யஸ்து ததந்நம்பரிவர்ஜயேத். ௩௯.

(இ - ள்.) மௌனவிருதத்தை சங்கல்பித்துக்கொண்டு போஜனஞ் செய்கிற த்விஜன் - வார்த்தைசொல்லக்கூடாது. அப்படி வார்த்தைசொன்னால் அந்த அன்னத்தை யெறிந்துவிடவேண்டும்.

கூயுதஹுதூத்யுயாவியு ஸுஸிநுவொத்ருஜஹுவிவெசு|
நாஹ்வெஷிவஹித்ருஷு சூதூநொஹாவவாதயெசு||

அர்த்தரம்புக்த்வாதூயோவிப்ரஸ்தஸ்மின்பாத்ரேஜலம்பிபேத்
ரூபம்தைவம்சபித்ரயஞ்ச ஆத்மாநம்சோபபாதயேத். ௪௦.

(இ - ள்.) பிராமணன் போஜனம் பாதிசெய்கையில் அந்தப்பாத்திரத்தில் பாதியன்னத்துடன் ஜலத்தைக்குடித்தால் தான்செய்யும் தேவகிருத்யம் பிதுர்கிருத்யம் இவைகளையும் தன்னையும் அழித்து விடுகிறான்.

ஹஹஜாநொஷுதூவிவெஷுயொயெவாதுஹிஹுனிதி|
ஸூரீஷுஸுஹவொவிஷுயு ஸுஹஸுஹவொஷுதெ||

புஞ்ஜானோஷுதுவிப்ரேஷுயோக்ரேபாத்ரம்விமுஞ்சதி
ஸமுடஸ்சபாபிஷ்டோ ப்ராஹ்மக்நஸ்சகலூச்யதே. ௪௧.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணன் புகுதியில் உட்கார்ந்து புசிக்கையில் பாத்திரத்தைவிட்டு முன்னே எழுந்திருக்கிறானே அவன் மூடன். அவன் பாபிஷ்டன். பிரம்மஹத்தி செய்தவனோடொத்தவன்.

ஹாஜநேஷு-உதிஷு-தூ-வூ-விசு-நூ-நியெசிஜா:
நபெவாஸு-புவிபாயானி நிராஸா-விதரஸ்யா||

பாஜநேஷு-சதிஷ்டத்ஸு-ஸ்வஸ்திரூர்வந்தியேத்விஜா:
நதேவாஸ்த்ருப்திமாயாந்தி நிராசா-பிதரஸ்ததா.

சஉ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில் போஜனஞ் செய்வித்தவனை யாசீர்வதித்தால் அதினால் தேவர்கள் திருப்தியடைகிறதில்லை. பிதூர்களும் ஆசையற்று விடுகிறார்கள்.

சுஹாக்ஷாநெவஹு-ஜீ-த சுஜஹாஜ-பிஹரியயு|
வண-புஷு-ஷெ-நஹு-ஜீ-த ரா-தூ-ளபீ-வ-வி-நா-தயா||

அஸ்நாத்வாநைவபுஞ்ஜீ-த அஜப்த்வாஜ்யமஹ-ரியச
பர்ணப்ருஷ்டே-நபுஞ்ஜீ-த ராத்ரௌதீபம்-பிநாததா.

சங.

(இ - ள்.) ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் ஜபம்செய்யாமலும் நெய்யை யாகுதி செய்யாமலும் புசிக்கக்கூடாது. அப்படியே இலையின் பின் புறத்திலும் இரவில் விளக்கில்லாமலும் புசிக்கக்கூடாது.

ம-பு-ஹஸஸு-உயாயு-கொ-ய-பு-உ-வெ-வா-ந-உ-வி-ன-யெ-சு|
வொஷ-பு-வ-ம-பு-ய-பு-வி-ப-பு-ந-பு-ய-வ-தீ-பு-த-உ-பி-பி-நா||

ந-பு-யெ-ய-வா-ஜி-பு-த-வி-த-ந-சு-நூ-வ-பு-ஹ-பு-த-நூ-கூ-ண-
சு-ந-பு-யெ-ந-த-உ-யெ-ஜீ-வெ-சு-வ-வ-பு-க-பு-வ-பி-ஷ-பு-த-
||

க்ருஹஸ்தஸ்துகயாபுக்தோ தர்மமேவாநுசிந்தயேத்
போஷ்யவர்கார்த்தஸித்யர்த்தம் ந்யாயவர்தீதுபுத்திமான்.

சச.

ந்யாயோபார்ஜிதவித்தேந கர்தவ்யம்ஹ்யாத்மாக்கூணம்
அந்யாயேநதுயோஜீவேத் ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதஃ.

சரு.

(இ - ள்.) கிரகஸ்த தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பவன் தனது போஷ்ய வர்க்கத்தில் தனையுடையவனாய் அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு ந்யாயவழியினைநுந்து பாலோக சாதகமான புத்தியுடன் தர்மத்தை யோ எண்ணவேண்டும், ந்யாயமாகத்தேடினபொருளைக்கொண்டு

தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டும். அன்னியாயத்தா லெவன் ஜீவிக்கி றானே அவன் எல்லாகர்மத்திலும் விலக்கப்பட்டவன்.

கூழிலிசுகவியூஸதீ ராஜாபிஷு-பெஹாடியி:
டிஷ்டோதூ-பு-நெஹெத தஸாஸவஸெ-தநித்யுஸ:॥

அக்கிசிக்கபிலாஸ தீராஜாபிஷு-ம்மேஹாததி:
த்ருஷ்டமாத்தரா:புகத்யேதே தஸ்மாத்பஸ்யேதநித்யஸ: சக.

(இ - ள்.) அக்னிசயனஞ் செய்தவனையும் காராம்பசுவையும் சத் திரம் என்கிற யாகத்தைச் செய்தவனையும் அரசனையும் சன்னியாசி யையும் சமுத்திரத்தையும் தினம்பார்க்கவேண்டும். இவைகள் பார்த் தபொழுதே பரிசுத்தமாக்குகிறவைகள்.

கூரணீக்ஷுஷ்டோஜ-பூம-வந-ந-ஸ-பேணி-வ்யு-த-
திவாநுக்யுஷ்டாஜி-ந-மா-ம-ம-பெஹெவதாநிரக்யயெக்॥

அரணீம்க்ருஷ்ணமார்ஜாலம் சந்தனம்ஸ-மணிம்க்ருதம்
திலாந்க்ருஷ்ணாஜிநம்சாகம் க்ருஹேசைதாநிரக்யேத. சள.

(இ - ள்.) அரணிக்கட்டையையும் கறுப்புபூனையையும் சந்தனத் தையும் நல்ல ரத்தினத்தையும் நெய்யையும் எள்ளையும் க்ருஷ்ணாஜி னத்தையும் ஆட்டையும் வீட்டில் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

மவாஸ-த-வெஸகவ்யுஷ்ட-ய-தூ-திஷ்ட-ய-நி-த-
தக்ஷெத்ர-ந-த-ஸ-குணி-த-ம-கோசர்ம-ப-ரி-கீ-ர-தி-த-ம-॥

கவாம்ஸதம்ஸைகவ்ருஷ்டம் யத்ரதிஷ்டத்யயந்த்ரிதம்
தத்க்ஷேத்ரந்தஸகுணிதம் கோசர்மபரிகீர்த்திதம். சஅ.

(இ - ள்.) ஒருகாணையோடுகூடின நூறுகோக்கள் சங்கடப்படா மல் எவ்வளவு இடத்தில் நிற்குமோ அதற்குப் பத்துமடங்குகொண்ட பூமிகோசர்மம் என்று பெயர்பெறும்.

ஸு-ஹ-ஹ-தூ-தி-வி-பெ-தூ-ப-பெ-ந-வ-கூ-ய-க-பெ-பெ-
வ-த-க-ம-வ-பெ-பெ-ந-ந-பெ-பெ-த-வ-பெ-பெ-பெ-பெ-॥

ப்ரஹ்மஹத்யாதிபிர்மர்த்யோ மநோவாக்காயகர்மஜை:
ஏதத்கோசர்மதானேந முச்யதேதஸர்வகில்பிஷை:
சக.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய கோசர்மம் என்கிற கேஷத்திரத்தை தானஞ்செய்தவன் தன்மனது வாக்கு உடல் இவைகளா லுண்டான பிர்ம்மஹத்தி முதலான எல்லாபாவங்களினால் விடப்படுகிறான்.

கூடூஹிநெநநிஜாய ஸ்ரூத்ரியாயவிஸேஷத:
யஜாநஜீயதெதவெஸ தஜாநஸூஹகாரணம்||

குடும்பிநேதரித்ராய ஸ்ரோத்ரியாயவிசேஷத:
யத்தாநம்தீயதேதஸ்மை தத்தாநம்ஸூபகாரணம்.

நூ.

(இ - ள்.) அதிக குடும்பத்தை யுடையவனும் தரித்திரனாயும் வேதாத்ரயனஞ் செய்தவனாய் மிருப்பவனுக்கு தானஞ்செய்தால் அத்தானம் செய்தவனுடைய சுபத்துக்குக் காரணமாகும்.

வாவீகலவதடாகாவெடி வஜாவெயஸதெரவி:
மவாஹகாபிவ்யூதாநெந ஹரிஹதடாவிஸூபதி||

வாபீகூபதடாகாத்ரையர்வாஜபேயஸதைரபி
கவாம்கோடிப்ரதானேந பூமிஹர்தாவிஸூத்யதி.

நூ.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பூமியை யபகரித்தவன் நடவாபி கிணர் குளம் முதலியது வெட்டுவதாலும் தூறுவாஜபேயமாகஞ் செய்வதாலும் கோடி கோதானத்தாலுஞ் சுத்தனாகிறான்.

கஷ்டாடிஸஜிநாடிவடூ காநநெவாஜஸூவா|

கதஹயூகூத்ரிராதுஸூரா டூஸநாஹிரஸூவீக||

அஷ்டாதஸதிநாதர்வாக் ஸ்தாநமேவரஜஸ்வலா

அதஹர்த்வம்த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாதுஸநாமுநிரப்ரவீத்.

நூ.

(இ - ள்.) தூரஸ்திரீ ஸநானதின முதற்கொண்டு பதினெட்டுநாள்களுக்குள் ரஜஸ்உண்டானால் ஸநானம் பண்ணவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் முன்றுநாள் விலகவேண்டுமென்று உசனஸ்முனி சொன்னார்.

யாமாயாமாயவெவ த்ரியாமஹதாயகாம|

ஹணாவஸூதிஹகாடிசூர வதிதாநாயயாஹூராக||

யுகம்யுகத்வயம்சைவ த்ரியுகம்சசதுர்யுகம்

சண்டாலஸூதிஹகாத்யா பதிதாநாம்யதாஹ்ரமாத்.

நூ.

(இ - ள்.) பதிதர்களுக்கு ஒருநுகத்தடியும் தூரஸ்தீர்களுட்கு - இரண்டும் பிரஸவித்தவளுக்கு மூன்றும் சண்டாளனுக்கு நான்கு நுகத்தடியும் விலகவேண்டும்.

ததஸ்தியிரோதெருண ஸவெவஹுநராவரொசு|
ஸாக்ராவவொகயெசுஸுரூ ॥ ௧௫ ॥ நரஹுஸுபுஸுதெயதி||

ததஸ்ஸந்திதிமாத்ரேண ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத்
ஸ்நாத்வாவலோகயேத் ஸூர்யமஜ்ஞாநாத்ஸ்ப்ருச்யதேயதி. ௧௫.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன அளவைவிட நெருங்கினால் உடுத்தது ணியுடன் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். மேற்சொன்னவர்களைத் தெரியாமல் தொட்டால் அப்படி ஸ்நானஞ்செய்வதுடன் சூரியனைப்பார்க்க வேண்டும்.

விடிஜோநஷுஹஸுஷு ஸ்ரஹணாஜாநஷுஸுதூ|
தொய்விஸதிவகெண ஸயொநளஜாயதெயுயவ||

வித்யமாநேஷுஹஸ்தேஸு ப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பலஃ
தோயம்பிபதிவக்த்ரேண ஸ்வயோநேனஜாயதேத்ருவம். ௧௬.

(இ - ள்.) தன் கைகளிருக்கையில் மூடனான பிராமணன் வாயி னால் குளிந்து ஜலத்தைக்குடித்தால் நாயாய்ப்பிறக்கிறான் இதுநிச்சயம்.

யஸுக்ருஃஷ்வுரோநுஸுயாசு ஹரூராயாரி துமஜிதா|
வநரிஹதிவெஷநாஃ விபுஜெயுதஸுராவயெசு||

ஸ்ரானஃக்ருஃஷ்வுரோயொவா க்ஷுஸுவிவாஸாஹயாதிதஃ|
ஜாதஃஷுஷுக்ஷுரதஃ ஸ்ராயஸிதஃநித்யம்||

உபஸுஸெசுதிஷுவணம் ௧ஹாநஜெரஹுஸுஸம்மஜெ|
வீணுரெனெவெவமாஷ்ஜாசு ஸ்ரஹணாநுஹஜயெஜிஸ||

யஸ்துக்ருத்தபுமாந்ப்ருயாத் பார்யாயாமாத்ருகம்யதாம்
புநிச்சதிசேதேநாம் விப்ரமத்யேதுச்ராவயேத். ௧௭.

ஸ்ரான்தஃக்ருத்தஸ்தமோந்தேவா க்ஷுத்பிபாஸாபயார்திதஃ
தாநம்புண்யமக்ருத்வாது ப்ராயஸ்சித்தந்திநத்யம். ௧௮.

உய்யுமா^ம ஹிஷ^{து}யொஹிஷ^{து} னோஸிஷு^{து}தளதயா |
 கு^{து}ம^{து}த^{து}ய^{து}ப^{து}க^{து}நி^{து}த கு^{து}ஸௌ^{து}உ^{து}ர^{து}ண^{து}தயா ||

ஊர்த்வோச்சிஷ்டமதோச்சிஷ்ட மந்தரிக்ஷம்ருதௌததா
க்ருச்சரயம்ப்ரகுர்வித ஆஸௌசமரணேததா.

சூ. 1.

(இ - ள்.) கட்டில் முதலியவற்றில் படுத்துக்கொண்டே மரித்த
லாகிய ஆகாச மாணத்திலும் யாந்திமுதலிய மேலெச்சிலிலும் முதல்
திரம் முதலிய கீழெச்சிலிலும் ரஜஸ்வலை முதலிய தீட்டுக்களிலும்
மரித்தவருக்கு கர்த்தாக்கள் மூன்று க்ருச்சரம் செய்யவேண்டும்.

கூஹ்யுஷெவ்யுதாவெவ ப்ராணாயாஸாதயய|
வாணயுதீயெயுநாடிபுஸிர ஸூரநஃபாடிஸஸ்வயா||
அபொஜநகீயயாசூர கூஹ்யுஷெவ்யுதீயுத|

க்ருச்சரம்தேவ்யயுதம்சைவ ப்ராணாயாமஸாதத்வயம்
புண்யதீர்த்தேநார்தாசிர ஸ்நானம்த்வரதசஸங்க்யயா.

சூ. 2.

த்வியோஜநேதீர்த்தயாத்ரா க்ருச்சரமேகம்ப்ரகீர்த்திதம்.

சூ. 3.

(இ - ள்.) பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபமும் இருநூறு பிராணாயாம
மும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஒருதரம் முழுகி தர்ப்பண ஜபாதிகளைச்
செய்து தலையையுலர்த்தி மறுஸ்நானம் என்கிற கணக்கில் பன்னிர
ண்டு ஸ்நானமும் இரண்டு யோஜன தூரமுள்ள தீர்த்தயாத்நிரையும்
ஒரு க்ருச்சரத்திற்கு சமானமாகும்.

கூஹ்யுஷெவ்யுதாவெவ ப்ராணாயாஸாதயய|
வாணயுதீயெயுநாடிபுஸிர ஸூரநஃபாடிஸஸ்வயா||

க்ருஹஸ்தஃகாமதஃகுர்யாத்ரேதஸஸ்கலநம்புவி

ஸஹஸ்ரந்துஜபேத்தேவ்யாஃ ப்ராணாயாமஸந்த்ரிபிஸ்ஸஹ.

சூ. 4.

(இ - ள்.) கிரகஸ்தன் காமத்தால் நேந்தஸ்ஸை பூமியில்விட்டால்
மூன்று பிராணாயாமங்களுடன் ஆயிரம் காயத்ரீ ஜபம் செய்யவேண்
டும்.

வதூவிபுஷ்யாவவநஸூ வியிவசுஸூஹவாதுகௌ|
ஸூஷ்யவெதூமநம் ப்ராயஸூதிதூவிநிபிபுஸௌ||

சதூர்வித்யோபபந்ஸது விதிவத்ப்ரஹ்மகாதுகே
ஸமுத்ரஸேதூசமநம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிந்திஸேத்.

சூ. 5.

நான்கு வேதங்களையும் நன்றாகவுணர்ந்தவன் ப்ரம்மஹ
ததவச்யத்தானேயாகில் அவனுக்கு சமுத்திரத்தில் இராமனால் கட்டப்
பட்ட ஸேதுவுக்குப்போவதைப் ப்ராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும்.

வெதுஸ்யபயெனிக்ஷாம் வரதுவபுணபூக்ஷஸரிவரது|

வஜபூயிக்ஷாவிசுபூலாந மெத்ராவாநநிவஜிபுத||

ஸேதுபந்தபதேசிக்ஷாம் சாதூர்வார்ண்யாத்ஸமாசரன்

வர்ஜயித்வாலிகர்மஸ்தாந் சத்ரோபாநத்விவர்ஜித:.

சுரு ௨.

(இ - ள்.) சேதுவுக்குப் போகும் வழியில் கர்மம் ப்ரபிஷ்டர்களை
விட்டு மற்ற நான்குவர்ணத்தாரிடத்திலும் பிச்சைவாங்கிக்கொண்டு
குடை செருப்பு இவைகளில்லாமல் செல்லவேண்டும்.

சுஹம்ஷுஷுதகபூவ ஶஹாவாதககாரக:|

மூஹாபாரெஷுதிஷாரி விக்ஷாயபூஷஹவாதக:||

அஹம் துஷ்க்ருதகர்மாச மஹாபாதககாரக:

க்ருஹத்வாரேஷுதிஷ்டாமி பிக்ஷார்த்தீப்ரஹ்மகாதுக:

சுரு ௩.

(இ - ள்.) நான் செய்யக்கூடாததைச் செய்தவன், மகாபாதகத்
தைச்செய்தவன், ப்ரம்மஹத்திசெய்தவன்; பிச்சை வேண்டியவனாக
விட்டுவாசலில் நிற்கிறேன் என்று சொல்லவேண்டும்.

மொகூவெஷுவநெவவ மூரெஷுநமரெஷுவ|

தவொவநெஷுதீயெஷு நஜீபூஸுவணெஷுவ||

கோகுலேஷுவநேனசவ க்ராமேஷுநகரேஷுச

தபோவநேஷுதீர்த்தேஷு நஜீப்ரஸ்ரவணேஷுச.

சுரு ௪.

(இ - ள்.) மந்தைவெளிகளிலும் காட்டிலும் கிராமங்களிலும் பட்
டணங்களிலும் தபோவனங்களிலும் புண்யதீர்த்தங்களிலும் புண்ய
நதிகளிலும் மற்ற ஆறுகளிலும் செல்லவேண்டும்.

வநெதஷுவபூபயநெந: வுணம்மகூரதுஸாமர:|

உஸயொஜநவிவீணபு: ஸதயொஜநராயதம்||

நாஜிவநூஸாரிஷ்டம் நவஸ்யயஸம்ஸிதம்|

வெதுஷுஷ்டாஸுஷுஷு ஸுஹஹதூவ்வொஹதி||

ஏதேஷுக்ஷாபயக்நே: புண்யங்கத்வாதுஸாகரம்

தஸயோஜநவிவீணம் ஸதயோஜநமாயதம்.

சுரு ௫.

ராமசத்ரஸமாதிஷ்டம் நஸஸஞ்சயஸஞ்சிதம்

ஸேதுபந்தபந்தவாஸமுத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மஹத்தாம்வ்யபோஹதி.சுரு ௬

ஆனந்தசூரன். சான்ன விடங்குகளில் பெற்சொன்னப
லங்காரம். (இ - ள்.) துகொண்டிபேரம் பந்துயோஜனை உடையது.

(இ - ள்.) தாமிர நக்திற பரிசுத்தமானசமுத்திரத்தைக்கி டி
முதலியவைகளில் கூட ப்பட்டு நளனென்பவனாகட்டப்பட்டது
கூடபோஜனம் செய்வது. ன் பிரம்மஹத்தியைப்போக்குகிறான்.
போல் பரவுகின்றன. கவலாஹை தலாபுரம்.

உரந்ராயணம்பாவகஞ்ச துலாபுரம். உரந்ராயணம்பாவகஞ்ச
மவாஹைவரந்ராயணம் உலாபுரம். புணராயணம்.

சாக்தராயணம்பாவகஞ்ச துலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.
கவாஞ்சைசவாதுகமகம் உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். எகத.

(இ - ள்.) சாக்தராயணம்பாவகஞ்ச துலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.
கவாஞ்சைசவாதுகமகம் உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். எகத.

உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.

உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.

உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். அர.உ.

(இ - ள்.) இந்த பாரதன். இந்த பாரதன். இந்த பாரதன். இந்த பாரதன்.

உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.

உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.

உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம். உலாபுரம்.

அத்யேதவ்யம்பாயத்நேந் நியதம்ஸ்வர்க்ககாமிநா. அகத.

(இ - ள்.) வேதாத்யயனத்திற்கு எந்தநியமங்கள் சொல்லப்படு
கிறதோ. அப்படியே இந்ததர்மமசாஸ்திரமும் பிரயதனத்துடன் ஸ்வ
ர்க்கமடையவேண்டிய புருஷனால் நியமமாக அத்யயனம் பண்ணத்
தகுந்தது.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பராசரஸ்மிருதி முற்றிற்று.